

การสร้างรายการคำศัพท์เพื่อธุรกิจบริการและบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์
A CONSTRUCTION OF HOSPITALITY WORD LISTS AND ONLINE LEXIS LESSONS

ปิยะพงษ์ เลาศรีรัตนชัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2562

การสร้างรายการคำศัพท์เพื่อธุรกิจบริการและบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A CONSTRUCTION OF HOSPITALITY WORD LISTS AND ONLINE LEXIS LESSONS

PIYAPONG LAOSRIRATTANACHAI

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of DOCTOR OF PHILOSOPHY

(Linguistics)

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การสร้างรายการคำศัพท์เพื่อธุรกิจบริการและบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์
ของ
ปิยะพงษ์ เลาศรีรัตนชัย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก	 ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจวบ)	(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ภูเจริญศิลป์)
	 กรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล)
	 กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์ไทย)
	 กรรมการ
	(อาจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์ บุญสวัสดิ์)

ชื่อเรื่อง	การสร้างรายการคำศัพท์เพื่อธุรกิจบริการและบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์
ผู้วิจัย	ปิยะพงษ์ เลาศรีรัตนชัย
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุกัญญา เรืองจรรยา

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือ 1) เพื่อสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน และ 2) เพื่อสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์เพื่อช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้แก่ผู้เรียน ใช้เกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์ 5 เกณฑ์ประกอบด้วย เกณฑ์ความถี่ เกณฑ์พิสัย เกณฑ์ตัวกรองไปรไฟล์คำศัพท์ เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ และเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ในการเลือกคำจากคลังข้อมูลภาษาขนาด 52,079,960 คำ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบิน ประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 342 คำ 274 คำและ 245 คำตามลำดับ แจกแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมการทดลองจำนวน 90 คนเลือกคำศัพท์จำนวน 125 คำจากแต่ละรายการคำศัพท์เพื่อสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ใช้สถิติเชิงอนุมานประเภท การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน เพื่อประเมินการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เข้าร่วมการทดลองและใช้เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เพื่อวัดประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานประเภท การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระจากกันแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เข้าร่วมการทดลอง และบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีค่าเกณฑ์มาตรฐานอยู่ที่ 82.50/100 64.89/100 และ 82.44/100 ตามลำดับ ผลจากแบบสอบถามยังชี้ให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมการทดลองมีความคิดเห็นว่าบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ใช้งานได้สะดวก มีประโยชน์ และเข้าใจง่าย การใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ยังช่วยให้ผู้เข้าร่วมการทดลองมีความรับผิดชอบสูงขึ้น สามารถบริหารจัดการเวลาได้ดีขึ้น และมีความรู้ด้านคำศัพท์ด้านธุรกิจบริการมากขึ้น

คำสำคัญ : รายการคำศัพท์, รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ, ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล, การเรียนรู้คำศัพท์, บทเรียนออนไลน์

Title	A CONSTRUCTION OF HOSPITALITY WORD LISTS AND ONLINE LEXIS LESSONS
Author	PIYAPONG LAOSRIRATTANACHAI
Degree	DOCTOR OF PHILOSOPHY
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Associate Professor Sugunya Ruangjaroon , Ph.D.

The purposes of this study are follows: (1) to construct hospitality word lists including tourism, hotel, and airline businesses; and (2) to create the online lexis lessons to enhance the hospitality vocabulary knowledge of the learners. The five criteria included frequency, range, lexical profiling, keyword analysis, and expert consultations were used to create three-word lists from the corpus, with a total size of 52,079,960 tokens. The results showed that the tourism, hotel, airline business word lists contained 342, 274, and 245 words, respectively. The questionnaires were distributed to 90 participants, who were asked to choose 125 words from each list in order to design the online lexis lessons. The dependent t-test inferential statistics were used to measure the vocabulary knowledge in increments. The efficiency of the online learning materials was assessed using a standard of 90/90. The dependent t-test inferential statistic results showed that hospitality vocabulary knowledge of participants was improved after learning autonomously and using online lexis lessons. The online lexis lessons on the standard value of tourism, hotel, and the airline business were 82.50/100, 64.89/100, and 82.44/100, consecutively. The results from the questionnaires also showed that most participants thought the lessons were convenient, useful, and easily understood. The learners expressed that using the program helped them to be more responsible, better at time management, and to expand their vocabulary with regard to hospitality.

Keyword : Word list, Hospitality word list, Corpus linguistics, Learning vocabulary,
Online lesson

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างที่สุดจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรุญ ผู้เป็นต้นแบบที่อบรมและสอนให้ผู้วิจัยรู้จักการทำงานให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร อีกทั้งยังคอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และไม่เคยถือตัวทั้งที่เป็นทั้งผู้บริหารและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับสูง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอย่างที่สุด จึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์ไทย และรองศาสตราจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร ผู้ซึ่งประสิทธิ์ประสาทวิชาตั้งแต่ครั้งศึกษาในระดับปริญญาโทจนผู้วิจัยศึกษาจบในระดับปริญญาเอกและขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ญาณิสา นูระชัยทวี ที่ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและเป็นคนต้นแบบอีกท่านหนึ่งที่ผู้วิจัยเคารพอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เข้าร่วมการทดลองทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เข้าร่วมการทดลองซึ่งให้เกิดข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิชาการและสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาการศึกษาต่อไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อสมภาพ เลาศีร์รัตนชัย และคุณแม่จรรพพร เลาศีร์รัตนชัย ผู้มีพระคุณสูงสุดในชีวิตข้าพเจ้าและเป็นผู้ร่วมโพธิ์ ไร่ที่คอยแผ่กิ่งก้าน บดบังแสงแดดและลมแรง อีกทั้งยังคอยสนับสนุนข้าพเจ้าด้วยดีและเชื่อมั่นในตัวผู้วิจัยเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หน่วยงานต้นสังกัดที่ได้มอบทุนสนับสนุน การศึกษากองทุนพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการศึกษาระดับปริญญาเอกของผู้วิจัย

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคนสนิท คนใกล้ชิดและกัลยาณมิตรทั้งหลายที่เป็นกำลังใจ และช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา

ปิยะพงษ์ เลาศีร์รัตนชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	9
คำถามงานวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย	10
การรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างรายการคำศัพท์.....	10
กลุ่มตัวอย่าง	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
สมมติฐานในการวิจัย.....	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	13
1. ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล (Corpus Linguistics)	13
1.1 ประวัติและความเป็นมาของภาษาศาสตร์คลังข้อมูล.....	13
1.2 ประเภทของคลังข้อมูลภาษา.....	14

1.3 การสร้างคลังข้อมูลภาษา	15
1.4 โปรแกรมที่นิยมใช้	16
1.5 ประโยชน์เชิงวิชาการ	22
2. รายการคำศัพท์ (Word List).....	23
2.1 ประเภทของรายการคำศัพท์.....	23
2.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์.....	27
2.3 เครื่องมือตรวจสอบรายการคำศัพท์	31
2.4 การจัดกลุ่มและขนาดของรายการคำศัพท์.....	32
3. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ	36
3.1 การรับคำศัพท์ (Vocabulary Acquisition).....	37
3.2 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary Learning Strategies).....	38
4. สื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	41
4.1 โปรแกรมการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองแบบออนไลน์.....	41
4.2 การสร้างแบบทดสอบเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง	43
4.3 การวัดประสิทธิผลสื่อการเรียนรู้	44
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	48
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างคลังข้อมูลภาษา	48
ประชากร	48
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	48
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์	48
ประชากร	48
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49

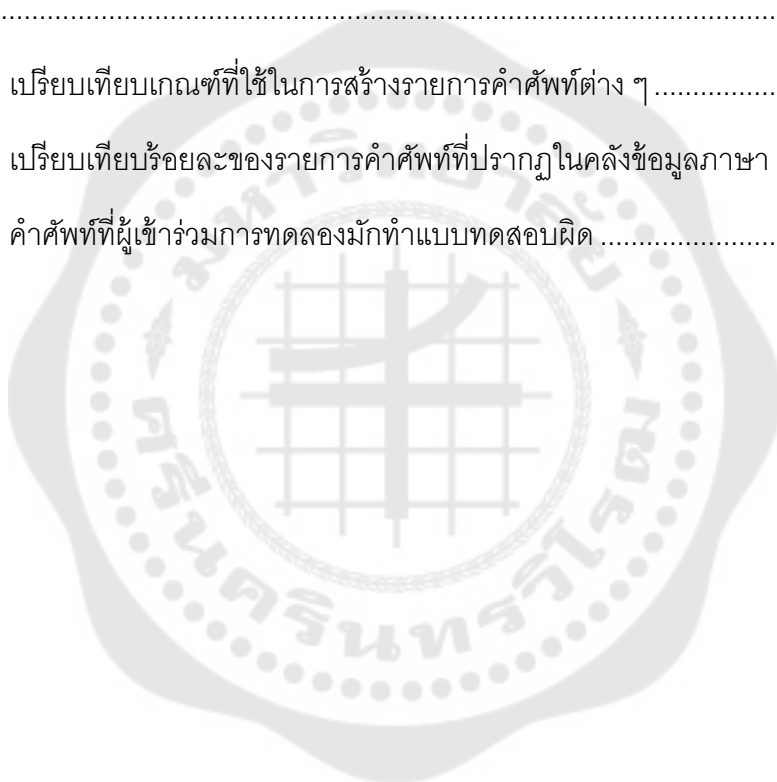
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การสร้างแบบทดสอบ.....	52
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 4 ผลการศึกษา : การสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ	61
ตอนที่ 1 ที่มาและลักษณะทั่วไปของรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ.....	63
ตอนที่ 2 ขั้นตอนและการสร้างรายการคำศัพท์	66
ผลการพิจารณาเกณฑ์ความถี่ (Frequency)	68
ผลการพิจารณาเกณฑ์พิสัย (Range)	70
ผลการพิจารณาเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ (Lexical Profiling)	72
ผลการพิจารณาเกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ (Keyword Analysis)	73
ผลการพิจารณาเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ (Expert Consultation)	78
ผลการแบ่งรายการคำศัพท์ออกเป็นชุดรายการคำศัพท์ย่อย	80
บทที่ 5 ผลการศึกษา : การออกแบบและผลการเรียนรู้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์	83
ตอนที่ 1 บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	83
ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	89
การแบ่งกลุ่มทดลอง	90
ผลการเรียนรู้จากการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์	91
ประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้	93
ความคิดเห็นของผู้ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์	94
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	101
สรุปผลการวิจัย.....	101
ตอนที่ 1 ผลการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ	101
ตอนที่ 2 ผลการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์	101

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้.....	102
อภิปรายผลการวิจัย	102
คลังข้อมูลภาษาและการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ	103
ผลการนำบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ไปใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง	112
ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในงานวิจัย.....	116
บรรณานุกรม	121
ภาคผนวก.....	137
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว.....	137
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม	144
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน.....	149
คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว	154
คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ กลุ่มธุรกิจโรงแรม	155
คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ กลุ่มธุรกิจสายการบิน	156
ประวัติผู้เขียน.....	157

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ภาษาที่ทรงอิทธิพลที่สุดในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน.....	4
ตาราง 2 ประเภทของคลังข้อมูลภาษา	14
ตาราง 3 เกณฑ์ขั้นต่ำของความถี่ในการปรากฏของกลุ่มคำที่ปรากฏในความถี่สูง	28
ตาราง 4 เกณฑ์การพิจารณาคำศัพท์เฉพาะทาง 4 ระดับ	32
ตาราง 5 รายละเอียดดกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์.....	39
ตาราง 6 การคำนวณค่าประสิทธิภาพพบทเรียนสำเร็จรูปตามแนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90	46
ตาราง 7 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม.....	57
ตาราง 8 แผนการศึกษารายการคำศัพท์และการทดสอบในระยะเวลา 8 สัปดาห์	59
ตาราง 9 รายละเอียดจำนวนคำศัพท์ที่ได้จากพิจารณาตามเกณฑ์ทั้ง 5	62
ตาราง 10 ข้อมูลทั่วไปของคลังข้อมูลภาษา	63
ตาราง 11 เกณฑ์ความถี่และจำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์	69
ตาราง 12 เกณฑ์พิสัยและจำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์	70
ตาราง 13 จำนวนคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ	72
ตาราง 14 จำนวนคำสำคัญที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ	74
ตาราง 15 จำนวนคำสำคัญที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัย	75
ตาราง 16 จำนวนคำที่ผ่านการพิจารณาเกณฑ์ที่ 1 ถึง 4	76
ตาราง 17 จำนวนคำหลังการเปลี่ยนจากรูปศัพท์ (Type) เป็นกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กัน ในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families)	77
ตาราง 18 จำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์	78
ตาราง 19 ร้อยละที่รายการคำศัพท์แต่ละธุรกิจครอบคลุมคลังข้อมูลภาษา	79
ตาราง 20 จำนวนคำในแต่ละรายการคำศัพท์ย่อย	80

ตาราง 21 คะแนนสูงสุด ต่ำสุด และค่าเฉลี่ยของคะแนนของผู้ร่วมการทดลองในแต่ละกลุ่ม	90
ตาราง 22 ผลสถิติเชิงอนุมานประเภท Dependent t-test เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลัง ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	92
ตาราง 23 ตัวอย่างความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์	96
ตาราง 24 จำนวนคำในคลังข้อมูลภาษาเปรียบเทียบกับประเภทของรายการคำศัพท์	103
ตาราง 25 จำนวนคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการแยกตามจำนวน รายการ	105
ตาราง 26 เปรียบเทียบเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์ต่าง ๆ	109
ตาราง 27 เปรียบเทียบร้อยละของรายการคำศัพท์ที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษา	111
ตาราง 28 คำศัพท์ที่ผู้เข้าร่วมการทดลองมักทำแบบทดสอบผิด	114

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	11
ภาพประกอบ 2 ปัจจัยในการสร้างคลังข้อมูลภาษา.....	15
ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมแอนท์คอง	17
ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมแอนท์เวิร์ดโพรไฟล์เลอร์	18
ภาพประกอบ 5 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมโวกแคปโพรไฟล์	20
ภาพประกอบ 6 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมคีย์ บีเอ็นซี	21
ภาพประกอบ 7 การปรากฏของคำศัพท์ในรายการคำศัพท์ทั้ง 3.....	33
ภาพประกอบ 8 จำนวนคำที่ผู้ใช้ภาษาารู้ที่ส่งผลต่อการเข้าใจร้อยละของคำในภาษา.....	36
ภาพประกอบ 9 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจบริการ	53
ภาพประกอบ 10 ขั้นตอนการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจบริการ	54
ภาพประกอบ 11 การใช้รายการคำศัพท์อื่นเป็นเครื่องมือในการคัดกรองคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ	56
ภาพประกอบ 12 ขั้นตอนการทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	58
ภาพประกอบ 13 อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว	65
ภาพประกอบ 14 อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม	65
ภาพประกอบ 15 อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน..	66
ภาพประกอบ 16 ขั้นตอนการสร้างรายการคำศัพท์โดยใช้เกณฑ์ทั้ง 5 ร่วมกัน	67
ภาพประกอบ 17 โครงสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	84
ภาพประกอบ 18 หน้าจอบทเรียนในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์แยกตามธุรกิจ	85
ภาพประกอบ 19 บทเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	86
ภาพประกอบ 20 ตัวอย่างแบบฝึกหัดในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	88

ภาพประกอบ 21 ตัวอย่างตารางสรุปคะแนนเมื่อผู้เข้าร่วมการทดลองทำแบบฝึกหัดครบทุกกิจกรรม.....	89
ภาพประกอบ 22 การตรวจสอบผลการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	90
ภาพประกอบ 23 แสดงคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์.....	91
ภาพประกอบ 24 แสดงผลการตอบแบบสอบถามผ่านโปรแกรม Mentimeter	95

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปีคริสต์ศักราช 1953 รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไปหรือในชื่อ General Service List (GSL) ได้ถูกสร้างขึ้นโดย West (1953) ซึ่งนับเป็นรายการคำศัพท์ที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด รวมถึงเป็นต้นแบบในการคิดสร้างรายการคำศัพท์เพื่อใช้ในการเรียน การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากนั้น รายการคำศัพท์จำนวนมากได้รับการจัดสร้างและนำเสนอเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ทั้งรายการคำศัพท์ทั่วไป รายการคำศัพท์เชิงวิชาการ และรายการคำศัพท์เฉพาะทาง จนกระทั่งในช่วงปีคริสต์ศักราช 1997 Schmitt ได้เสนอกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary Learning Strategies: VLS) (Schmitt, 1997) โดยรายการคำศัพท์เป็นหนึ่งในกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วย ทั้งนี้ นักวิจัยบางกลุ่มได้นำเสนอผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้โดยใช้รายการคำศัพท์ไม่ใช่วิธีที่ได้รับความนิยมจากผู้เรียนมากนัก (Pookchareon, 2016; Vo & Jaturapitakkul, 2016) ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการใช้รายการคำศัพท์ในการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเองอาจมีความยากเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (Fan, 2003) อย่างไรก็ตาม นักวิจัยจำนวนมากยังคงเชื่อว่าการใช้รายการคำศัพท์สามารถส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนได้ และมุ่งผลิตสร้างรายการคำศัพท์จำนวนมากออกมา (Coxhead, 2000; Konstantakis, 2007; Lei & Liu, 2016; Nation & Waring, 1997; Schmitt, 1997; Todd, 2017; Wang, Liang, & Ge, 2008; Ward, 2009; West, 1953; Yang, 2015) ความเชื่อเรื่องการใช้รายการคำศัพท์ในการส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้ยังรวมถึงนักวิชาการชาวไทยที่เชื่อและมุ่งส่งเสริมการใช้รายการคำศัพท์ในการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ด้วย (Chanasattru & Tangkiengsirisin, 2016; It-ngam & Phoocharoensil, 2019; Laosirattanachai & Ruangjaroon, 2020; Patanasorn, 2017; Tangpijaikul, 2014) จากการสำรวจรายการคำศัพท์เฉพาะทางต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดสร้างขึ้นนั้น พบว่ายังไม่มีการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการ ซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน โดยตรง ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้สอนที่รับผิดชอบในการสอนภาษาอังกฤษด้านธุรกิจบริการ ทำให้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางด้านธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน เพื่อใช้ในการสนับสนุนผู้เรียนสำหรับเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในธุรกิจบริการ

ธุรกิจบริการเป็นหนึ่งในธุรกิจหลักที่สร้างรายได้จำนวนมหาศาลให้กับประเทศไทย รวมถึงประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ภาคธุรกิจบริการในประเทศไทยอันประกอบด้วย ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและที่พัก และธุรกิจสายการบิน เป็นภาคธุรกิจที่สร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยและมีอัตราการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากรายงานภาวะเศรษฐกิจไทย ปี 2559 และ 2560 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2559, 2560) แสดงให้เห็นว่า แม้ในช่วงปี 2559 ประเทศไทยจะประสบกับภาวะด้านลบหลายประการ เช่น ความไม่แน่นอนภายในประเทศ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครอง ปัญหาภัยแล้ง เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภาวะที่สร้างผลเสียต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติ แต่ประเทศไทยยังคงผ่านพ้นอุปสรรคดังกล่าวไปได้โดยมีอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจในอัตราร้อยละ 3.2 จากนั้นในปี 2560 การฟื้นตัวของเศรษฐกิจทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอีกในอัตราร้อยละ 3.9 ทั้งนี้ ตัวขับเคลื่อนหลักในการผลักดันภาวะเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตมาจากธุรกิจภาคบริการ ด้วยจุดแข็งทางด้านความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมูลค่าการส่งออกสินค้าด้านบริการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับที่ 5 ของโลก ประเทศไทยจึงยิ่งให้ความสำคัญกับธุรกิจบริการโดยได้บรรจุแผนการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2559) การให้ความสำคัญกับธุรกิจบริการจึงเป็นตัวส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนหันมาประกอบธุรกิจบริการมากขึ้น ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศ (2556) แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2554¹ ประเทศไทยมีสถานประกอบการด้านธุรกิจบริการกว่า 348,791 แห่ง ประกอบด้วยคนทำงานในธุรกิจบริการอย่างน้อย 1,755,844 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.32 จากประชากรไทยทั้งหมดในช่วงอายุ 18-60 ปี นอกจากนี้ ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันสถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีการเปิดหลักสูตรที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการ ได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจการบิน จำนวนมากถึง 259 หลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) ซึ่งหลักสูตรจำนวน 259 หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรด้านธุรกิจบริการที่ทาง สกอ. รับทราบแล้วเท่านั้น นั่นหมายความว่ายังมีหลักสูตรด้านธุรกิจบริการที่ยังไม่ได้รับการ

¹ งานวิจัยชิ้นนี้ใช้ข้อมูลสถิติในปี 2554 เนื่องจากการจัดทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม: ธุรกิจทางการค้าและทางบริการ ฉบับที่ราชอาณาจักร จะมีการจัดทำทุก ๆ 10 ปี อย่างไรก็ตาม มีแผนในการปรับเปลี่ยนมาทำทุก ๆ 5 ปี แต่ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2560 ทำให้ สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2555 เป็นฉบับที่ทันสมัยที่สุด ณ ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล

รับทราบจากทาง สกอ. แต่ทำการเปิดการเรียนการสอนไปแล้วอีกด้วย² การเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรด้านธุรกิจบริการจำนวนมากนี้ แสดงให้เห็นถึงความนิยมในการทำงานในธุรกิจนี้ และด้วยจำนวนหลักสูตรด้านธุรกิจบริการที่มากขึ้น ย่อมส่งผลต่อจำนวนบุคลากรด้านธุรกิจบริการที่มากขึ้นเช่นกัน

ในการประกอบอาชีพด้านธุรกิจบริการนั้น บุคลากรในสายอาชีพนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศเพื่อใช้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่หลั่งไหลมาจากทั่วทุกมุมโลก ท่ามกลางภาษาต่างประเทศมากมายนั้น สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทรงอิทธิพลที่สุด (Chan, 2016) โดยสภาเศรษฐกิจโลกได้ทำการคำนวณดัชนีตัวชี้วัดต่าง ๆ และแบ่งประเด็นของอิทธิพลทางภาษาออกเป็น 5 ประการดังนี้

1. อิทธิพลทางภาษาต่อด้านภูมิศาสตร์ (Geography) คือ ความสามารถด้านภาษาที่ใช้ในระหว่างการเดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ
 2. อิทธิพลทางภาษาต่อด้านเศรษฐกิจ (Economy) คือ ความสามารถด้านภาษาที่ใช้ในการทำธุรกิจ
 3. อิทธิพลทางภาษาต่อด้านการสื่อสาร (Communication) คือความสามารถด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไป
 4. อิทธิพลทางภาษาต่อด้านความรู้และสื่อ (Knowledge and media) คือ ความสามารถด้านภาษาที่ใช้ในการค้นหาความรู้ และรับรู้สื่อต่าง ๆ
 5. อิทธิพลทางภาษาต่อด้านการทูต (Diplomacy) คือความสามารถด้านภาษาที่ใช้ในการเจริญสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ
- ลำดับภาษาที่ทรงอิทธิพลที่สุดในด้านต่าง ๆ พิจารณาได้จากตารางดังต่อไปนี้

² เนื่องจากการเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ ในปัจจุบันนั้น จะทำการเปิดสอนได้ทันทีหากได้รับความเห็นชอบจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยทางคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะทำหน้าที่เพียงรับทราบหลักสูตรเท่านั้น

ตาราง 1 ภาษาที่ทรงอิทธิพลที่สุดในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน

ลำดับที่	ภาษา	ลำดับที่				
		ภูมิศาสตร์	เศรษฐกิจ	การสื่อสาร	ความรู้และสื่อ	การทูต
1	อังกฤษ	1	1	1	1	1
2	จีน	6	2	2	3	6
3	ฝรั่งเศส	2	6	5	5	1
4	สเปน	3	5	3	7	3
5	อาราบิก	4	9	6	18	4
6	รัสเซีย	5	12	10	9	5
7	เยอรมัน	8	3	7	4	8
8	ญี่ปุ่น	27	4	22	6	7
9	โปรตุเกส	7	19	13	12	9
10	ฮินดี	13	16	8	2	10

ที่มา: Chan Kai. (2016). These are the Most Powerful Languages in the World.

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทรงอิทธิพลที่สุดทั้ง 5 ด้าน ทำให้เมื่อพิจารณาในภาพรวม ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่ทรงอิทธิพลที่สุดเช่นกัน ตามมาด้วยภาษาจีนและภาษาฝรั่งเศส โดยภาษาฝรั่งเศสนั้น ถึงแม้จะได้รับการจัดอันดับอยู่ในลำดับที่ 1 ร่วมกับภาษาอังกฤษในด้านการทูต แต่เมื่อพิจารณาทั้ง 5 ด้าน พบว่าภาษาอังกฤษได้รับการจัดอันดับในลำดับที่ 1 ทุกด้าน ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทรงอิทธิพลที่สุดในโลก เมื่อพิจารณาในประเด็นภูมิศาสตร์ จะเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทรงอิทธิพลและจำเป็นอย่างยิ่งในการใช้สื่อสารเมื่อเดินทางไปในสถานที่ต่าง ๆ นอกจากนี้ จากการสอบถามข้อมูลจากฝ่ายฝึกงานของหน่วยงานต้นสังกัดของผู้วิจัย ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรด้านธุรกิจบริการ และมีผู้เรียนที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมาแล้ว ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นจากสถานประกอบการที่รับผู้เรียนเข้าฝึกงานให้ความเห็นว่า ทางสถานประกอบการมีความต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวหรือผู้มาใช้บริการให้อยู่ในระดับที่สูงกว่าที่เป็นอยู่ ดังนั้นผู้ประกอบการอาชีพในภาคธุรกิจบริการจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสาร และตอบได้ในบทสนทนาต่าง ๆ กับผู้ใช้บริการชาวต่างชาติได้

ความรู้ทางด้านภาษาจัดเป็นความรู้ด้านทักษะ กล่าวคือต้องมีการสั่งสมและฝึกฝน ทั้งนี้เมื่อกล่าวถึงภาษาอังกฤษ บุคคลทั่วไปมักนึกถึงทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันดีว่า นอกจาก 4 ทักษะดังกล่าวข้างต้นแล้ว ทักษะด้านคำศัพท์และทักษะด้านไวยากรณ์ต่างก็เป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เข้าใจ และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักวิชาการจำนวนมากกล่าวถึงทักษะด้านคำศัพท์ว่าเป็นทักษะที่อยู่ในระดับพื้นฐานที่สุดแต่มีความสำคัญอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น ความรู้ด้านคำศัพท์เป็นความรู้พื้นฐานที่สุดแต่กลับส่งผลอย่างมากต่อการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะอื่น ๆ เนื่องจากผู้ใช้ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนจึงจะสามารถนำไปใช้ในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การออกเสียง การนำไปเรียงร้อยตามหลักไวยากรณ์จนถึงการนำไปสื่อสาร (Laufer & Nation, 1995) นักวิชาการอีกหลายท่านยังได้ยกตัวอย่างประกอบจากทักษะการอ่านและทักษะการฟัง โดยพวกเขาชี้ให้เห็นความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนการสอนทักษะด้านคำศัพท์เพิ่มเติม กล่าวคือ กลวิธีด้านการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านได้ แต่ความรู้ด้านคำศัพท์เป็นตัวช่วยสำคัญในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ (Laufer & Sim, 1985) โดยความเข้าใจในการอ่านมีผลมาจากระดับคำศัพท์ที่ผู้ใช้ภาษามีเป็นอย่างมาก เนื่องจากการพยายามทำความเข้าใจบทความใด ๆ ผู้ใช้ภาษาจะเริ่มจากการที่ต้องมีความรู้ด้านความหมายของคำศัพท์ ตามด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และตามมาด้วยความรู้ด้านวากยสัมพันธ์ หากผู้เรียนภาษาที่สองต้องอ่านบทความภาษาอังกฤษที่มีความยาวและประกอบด้วยคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่รู้จักเป็นจำนวนมาก ผู้เรียนจะไม่สามารถหาใจความสำคัญและเข้าใจบทความนั้น ๆ ได้ เนื่องจากผู้เรียนมักแต่พะงกับการหาความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น ยกตัวอย่างเช่น หากในทบทวนของบทความมีคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่รู้จักอยู่อย่างน้อย 1-2 คำ สิ่งนี้จะกลายเป็นปัญหาอย่างมากในการรู้และเข้าใจบทความ ผู้เรียนจึงรู้สึกว่าการทำความเข้าใจภาษาในบทอ่านเป็นสิ่งที่ยากลำบากเนื่องมาจากการที่พวกเขามีคลังคำศัพท์ที่ไม่เพียงพอ (Haynes & Baker, 1993; Laufer & Sim, 1985; Nation, 1990, 2016)

เมื่อพิจารณาในบริบทของการสื่อสารในงานธุรกิจบริการ พบว่า ปกติเจ้าของภาษาอังกฤษจะพูดภาษาอังกฤษในความเร็วที่ 6 พยางค์ต่อวินาที เมื่อรวมกับการหยุดพูด เว้นวรรค และหายใจแล้วเฉลี่ยอยู่ที่ 200 พยางค์ต่อนาที (Aitchison, 2011) หากผู้ใช้ภาษาอังกฤษเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยแล้วพูดสื่อสารกับผู้ให้บริการชาวไทยด้วยความเร็วดังกล่าวและผู้ให้บริการไม่มีความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอ อาจทำให้การสื่อสารผิดพลาด และไม่เป็นที่ประทับใจต่อผู้ใช้บริการชาวต่างชาติได้ หรือแม้ผู้ให้บริการจะพยายามคาด

เดาความหมายของคำศัพท์ในประโยคจากบริบทรอบข้าง แต่ก็ไม่มีสิ่งรับรองได้ว่าการคาดเดา ความหมายคำศัพท์นั้นจะถูกต้องเสมอไป เมื่อผู้ใช้ภาษามีความรู้ด้านคำศัพท์ ผู้ใช้ภาษาจะสามารถเข้าใจประโยคต่าง ๆ ได้และยังสามารถนำคำศัพท์ที่ผู้ใช้ภาษารู้มาเรียงร้อยสร้างประโยคต่าง ๆ ได้ (Laufer & Shmueli, 1997) นอกจากนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต้องใช้ในธุรกิจบริการแล้ว คำศัพท์เดิมที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้วอาจมีความหมายที่เปลี่ยนไปเมื่อใช้ในบริบทของธุรกิจบริการซึ่งเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่พบเห็นได้ทั่วไป จากประสบการณ์การสอนด้านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนมักมีปัญหาเมื่อพบกับคำหลายความหมาย (Polysemy) และผู้เรียนมักเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ จากความหมายต้นแบบ ยกตัวอย่างเช่นคำว่า destination หรือคำว่า attraction ซึ่งผู้เรียนมักจะเข้าใจว่าหมายถึง จุดหมายปลายทาง หรือสิ่งดึงดูด มากกว่าจะเข้าใจว่าคำศัพท์ทั้ง 2 คำนี้หมายถึง แหล่งท่องเที่ยว นั่นเอง ดังนั้น คำศัพท์ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสมรรถนะทางภาษาที่พื้นฐานที่สุดที่มนุษย์จะสามารถนำไปผลิตภาษาที่มีความซับซ้อนมากขึ้นไปได้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก และควรได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำศัพท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีภาษาที่สอง

การจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ตรงกับบริบทและความต้องการของผู้เรียน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญ การเรียนการสอนที่เรียกว่าภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) จึงเข้ามามีบทบาท โดยมีจุดเริ่มต้นมาตั้งแต่ยุคสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง กล่าวคือ เมื่อสงครามโลกสิ้นสุดลง การฟื้นฟูด้านเศรษฐกิจ วิทยาการและความรู้ต่าง ๆ จึงได้ขยายตัวอีกครั้งอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษซึ่งแต่เดิมใช้ในการสื่อสารจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในฐานะสื่อกลางของการสื่อสาร ทั้งนี้ การสื่อสารในบริบทที่แตกต่างกันย่อมนำไปสู่การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในลักษณะที่แตกต่างกัน จึงถือกำเนิดเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Hutchinson & Waters, 1987) สิ่งสำคัญของการเรียนการสอนแบบภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะคือ การเตรียมพร้อมให้แก่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในบริบทเฉพาะทางที่ตนเองต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื้อหาการเรียนการสอนจึงเป็นไปตามความสนใจของผู้เรียนที่ต้องใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษ เฉพาะด้านซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ที่พยายามส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษเฉพาะทาง นั่นคือ ธุรกิจบริการ โดยมีเป้าหมายสำคัญที่ด้านคำศัพท์ อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนด้านคำศัพท์เน้นให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ให้มากที่สุด แต่หากพิจารณาจำนวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนจำเป็นต้อง

เรียนรู้กับช่วงเวลาในชั้นเรียนแล้วพบว่า เวลาในชั้นเรียนมีจำกัด ผู้สอนจึงไม่สามารถนำคำศัพท์ทั้งหมดมาสอนผู้เรียนในชั้นเรียนได้ นอกจากเรื่องของเวลาที่จำกัดแล้ว เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนยังต้องมีการแบ่งออกเป็นการสอนในทักษะอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากทักษะด้านคำศัพท์ เช่น ทักษะด้านการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน หรือไวยากรณ์ เป็นต้น การเรียนรู้คำศัพท์ให้เกิดผลดีจึงจำเป็นต้องขยายไปสู่การเรียนรู้นอกชั้นเรียน ซึ่งในที่นี้คือการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Learner autonomy) อันนำไปสู่การสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านคำศัพท์แก่ตัวผู้เรียนด้วยตนเองได้

การแบ่งประเภทคำศัพท์ในแผนการสร้างรายการคำศัพท์ แบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ คำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่สูง คำศัพท์เชิงวิชาการ คำศัพท์เฉพาะทางและคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่ต่ำ (Nation, 2001) ทั้งนี้ นักสร้างรายการคำศัพท์มักให้ความสำคัญกับคำศัพท์ 3 ประเภทแรกเนื่องจากหากผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ครอบคลุมคำศัพท์ทั้ง 3 ประเภท ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ประมาณร้อยละ 95 ซึ่งถือว่าเพียงพอในการเข้าใจบทความต่าง ๆ (Laufer, 1989) การสร้างรายการคำศัพท์ที่มีประวัติมาอย่างยาวนาน โดยรายการคำศัพท์ที่มีอายุเก่าแก่และถูกอ้างถึงมากที่สุดคือรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป (General Service List of English: GSL) ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดย West (1953) GSL เป็นรายการคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่พบและใช้บ่อยที่สุดจำนวน 2,000 คำและมักครอบคลุมคำศัพท์ประมาณร้อยละ 80 ของบทความสำหรับรายการคำศัพท์เชิงวิชาการที่เป็นที่รู้จักและได้รับการอ้างอิงมากที่สุดคือรายการคำศัพท์เชิงวิชาการที่ชื่อ Academic Word List (AWL) ที่สร้างขึ้นโดย Coxhead (2000) AWL เป็นรายการคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่พบและใช้บ่อยในเชิงวิชาการ เช่น การเรียนการสอนหรืองานวิจัยต่าง ๆ จำนวน 570 คำและมักครอบคลุมคำศัพท์ประมาณร้อยละ 10 ของบทความ ปัจจุบัน สิ่งที่นักสร้างรายการคำศัพท์ให้ความสนใจคือการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางต่าง ๆ เช่น รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการแพทย์ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการพยาบาล รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านการเกษตร รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านธุรกิจ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ เป็นต้น หากพิจารณาอัตราส่วนที่ GSL และ AWL ครอบคลุมคำศัพท์ในบทความต่าง ๆ แล้วจะพบว่าทั้ง 2 รายการคำศัพท์ครอบคลุมคำศัพท์ร้อยละ 90 ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทความได้ รายการคำศัพท์เฉพาะทางควรครอบคลุมคำศัพท์ประมาณร้อยละ 5 ของบทความ เพื่อให้ผลรวมของคำศัพท์ครอบคลุมร้อยละ 95 ของบทความ อันจะเป็นการช่วยให้การอ่านบทความเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดประสิทธิผล การสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางนี้จึงเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนการสอนและการใช้

ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง และปัจจุบันยังมีความรู้เฉพาะทางอีกมากที่ยังไม่ได้รับการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางขึ้นมาเพื่อช่วยในการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ในสาขานั้น ๆ

การสร้างรายการคำศัพท์มักมีเกณฑ์ในการสร้างโดยการพิจารณาจากความถี่ และพิสัยเป็นหลัก ผู้วิจัยมองว่าการใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการสร้างรายการคำศัพท์ยังมีข้อบกพร่องอยู่ นับจากปีคริสต์ศักราช 1953 ที่ West ได้สร้าง GSL และเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญต่อการสร้างรายการคำศัพท์ชนิดอื่น ๆ นั้น การสร้างรายการคำศัพท์ผ่านการวิวัฒนาการและเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ก็ได้รับการพัฒนามากขึ้นเพื่อให้ได้รายการคำศัพท์ที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ ตัวอย่างเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ที่มีการใช้โดยนักสร้างรายการคำศัพท์ เช่น การพิจารณาค่าความถี่ในการปรากฏของคำ (Frequency) การพิจารณาค่าพิสัย (Range) การพิจารณาโปรไฟล์คำศัพท์ (Lexical Profiling) การวิเคราะห์คำสำคัญ (Keyword Analysis) และการสอบถามความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น ถึงแม้จะมีเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์หลายรูปแบบ แต่ไม่มีนักสร้างรายการคำศัพท์ท่านใดที่สามารถกล่าวอ้างว่าวิธีของตนเป็นเกณฑ์ที่ดีที่สุด คำกล่าวที่ว่า รายการคำศัพท์ที่ต่างสาขากัน ย่อมมีข้อจำกัดในการสร้างที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของศาสตร์เฉพาะด้านนั้น ๆ (Hyland & Tse, 2007) จึงอาจเป็นคำอธิบายที่ดีที่สุดในตอนนี้จะสามารถอธิบายว่าทำไมจึงไม่มีการหาข้อสรุปได้ว่าเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ใดที่เหมาะสมที่สุดในการใช้สร้างรายการคำศัพท์

อีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับงานวิจัยด้านการสร้างรายการคำศัพท์ที่ควรได้รับความสนใจมากขึ้นคือ การนำรายการคำศัพท์ที่สร้างได้ไปทดลองใช้ โดยปกติแล้ว รายการคำศัพท์สร้างขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ด้วยตัวผู้เรียนเอง นักสร้างรายการคำศัพท์จึงผลิตงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างรายการคำศัพท์โดยไม่มีการนำไปทดลองใช้และนำเสนอในงานวิจัยของตน ผู้วิจัยมองว่า สิ่งนี้ทำให้งานวิจัยทางด้านการสร้างรายการคำศัพท์ไม่ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่และไม่นำไปสู่การใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่แท้จริง งานวิจัยนี้มุ่งนำรายการคำศัพท์ที่สร้างได้ไปทดลองใช้กับผู้เรียนเพื่อให้เห็นถึงผลการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน รวมถึงทำการหาประสิทธิภาพของรายการคำศัพท์ในฐานะเครื่องมือในการเรียนการสอน และทำการประเมินผลการเรียนรู้คำศัพท์เหล่านั้นโดยการวิเคราะห์จากผลการทดสอบก่อนการใช้รายการคำศัพท์และผลการทดสอบหลังการใช้รายการคำศัพท์รวมไปถึงความคิดเห็นที่มีต่อรายการคำศัพท์

เมื่อพิจารณาเหตุผลนานาประการข้างต้น ได้แก่ ความสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบินที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย จำนวน

ประชากรที่ปฏิบัติงานในภาคธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน จำนวนหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาคธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบินที่เปิดทำการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและความสำคัญของทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์เฉพาะทางที่ใช้ในธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน การส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์มีมากมายหลายวิธี แต่วิธีการที่ผู้วิจัยสนใจคือการสร้างรายการคำศัพท์เพื่อใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์เนื่องจากรายการคำศัพท์ที่ได้จะมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนซึ่งสามารถนำไปใช้ศึกษาได้ด้วยตนเองภายนอกห้องเรียนได้ รายการคำศัพท์ที่ได้ยังสามารถสร้างประโยชน์แก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย เช่น บุคลากรที่ประกอบอาชีพในธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบินอีกด้วย และที่สำคัญถึงแม้จะมีการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางเกิดขึ้นมากมาย แต่จากการสำรวจยังไม่มีการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางเกี่ยวกับด้านธุรกิจบริการมาก่อน และเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ที่ผ่านมายังไม่แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน ผู้วิจัยจึงมุ่งหมายที่จะสร้างรายการคำศัพท์ที่ใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม เป็นระบบและสามารถคัดกรองคำศัพท์ที่มีความเฉพาะเจาะจงได้มากกว่า เพื่อจะได้รายการคำศัพท์ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุดและหวังว่าเกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์ที่ผู้วิจัยเสนอจะสามารถใช้ประโยชน์ได้นำมาประยุกต์เป็นตัวอย่างในการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะด้านด้านอื่น ๆ และสามารถนำไปพัฒนาทักษะคำศัพท์เฉพาะด้านได้ อันจะเป็นการสร้างประโยชน์ให้กับศาสตร์ในด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์และการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน
2. เพื่อสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ที่ช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้แก่ผู้เรียน

คำถามงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีคำถามในงานวิจัย ดังนี้

1. รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ประกอบด้วยคำศัพท์ใดบ้าง

2. บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สามารถเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้แก่ผู้เรียนได้หรือไม่

3. บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับใด

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างรายการคำศัพท์จากข้อมูลทางภาษาโดยเก็บจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำไปสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาเพื่อนำไปสร้างรายการคำศัพท์ เลือกรวบรวมข้อมูลทางภาษาจากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้

การรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างรายการคำศัพท์

1. นิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 รวม 52 ฉบับ
2. ข่าวออนไลน์เกี่ยวกับการโรงแรมระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561
3. คู่มือปฏิบัติการงานสายการบินจำนวน 20 เล่ม
4. เว็บไซต์เกี่ยวกับแวดวงบริการจำนวน 300 เว็บไซต์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 90 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

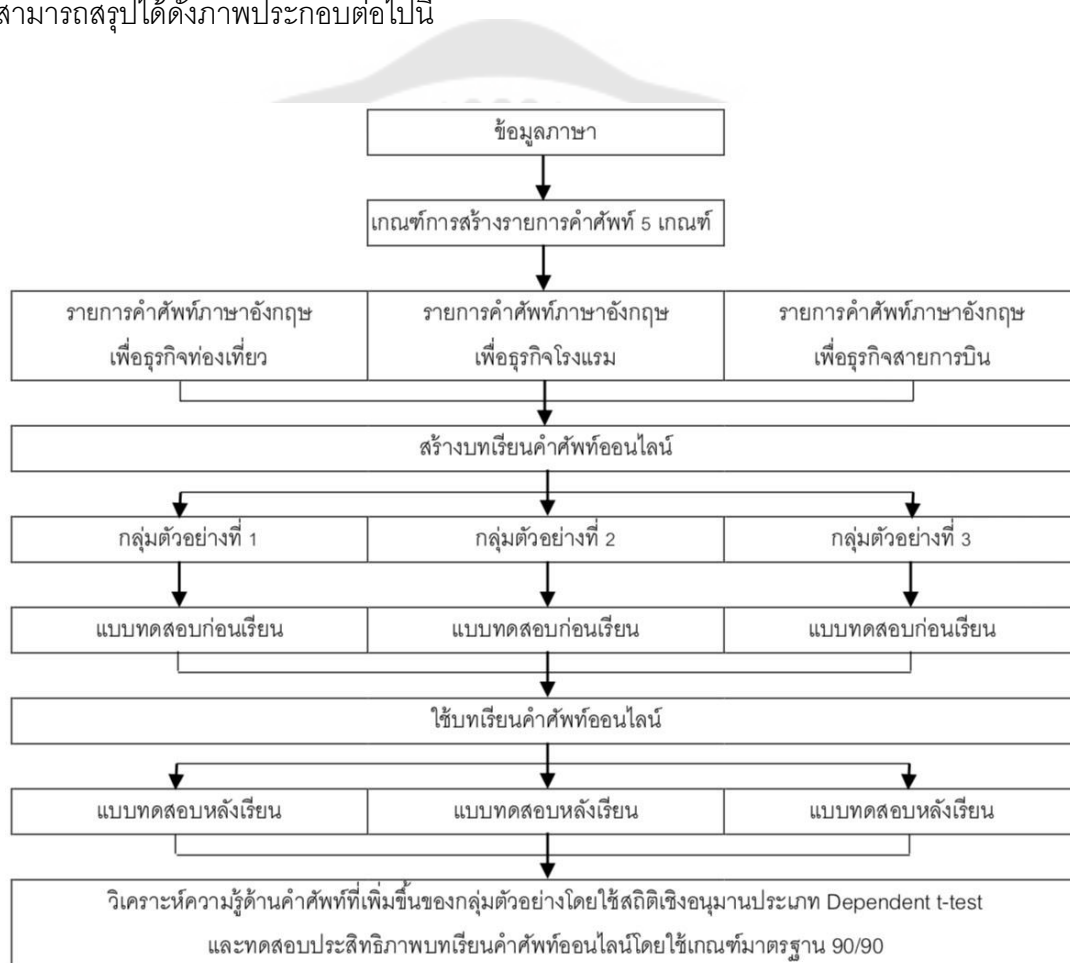
1. รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ หมายถึง ชุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจบริการ ประกอบด้วย ชุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ชุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม และชุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน ซึ่งคัดเลือกโดยพิจารณาจากเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์จำนวน 5 เกณฑ์

2. บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ได้จากการนำรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการมาสร้างเป็นสื่อการเรียนรู้ โดยผู้เรียนสามารถทำการศึกษาได้ด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรมประยุกต์บนเว็บ Moodle ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ เก็บข้อมูลทางภาษาจากนิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 รวม 52 ฉบับ ข่าวออนไลน์เกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 คู่มือปฏิบัติการงานสายการบินและเว็บไซต์เกี่ยวกับแวดวงบริการจำนวน 300

เว็บไซต์ สร้างโดยใช้เกณฑ์ 5 เกณฑ์ ได้แก่ เกณฑ์ความถี่ (West, 1953) เกณฑ์พิสัย (Coxhead, 2000) เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ (Coxhead, 2000) เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ และเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ (Chung & Nation, 2003) แล้วคัดเลือกคำเพื่อสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์จากรายการคำศัพท์ข้างต้น ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม วิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงอนุมานประเภท Dependent t-test เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ หาประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (เบรื่อง กุมุท, 2519) กรอบแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้คำศัพท์ด้านธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบินได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีค่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 90/90

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากงานวิจัยนี้นำมาซึ่งบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ที่สามารถเผยแพร่ให้นิสิตและนักศึกษารวมถึงและบุคลากรในแวดวงธุรกิจการบริการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้

2. ผลการวิจัยสามารถนำไปสู่การสร้างคลังข้อมูลภาษาอังกฤษด้านธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจสายการบิน รวมถึงผลิตเป็นหนังสือหรือตำราเรียนในอนาคต ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในด้านธุรกิจบริการ

3. ผู้ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์เฉพาะทางที่เพิ่มขึ้นเป็นเครื่องมือในการเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพในองค์กรทั้งในและต่างประเทศ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล
2. รายการคำศัพท์
3. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
4. สื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล (Corpus Linguistics)

ระเบียบวิธีทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูลคือ วิธีการใช้คลังข้อมูลภาษา ประกอบด้วยข้อมูลภาษาจาก 2 แหล่งคือ แหล่งข้อมูลภาษาที่เกิดจากการใช้จริงและเป็นธรรมชาติ เช่น ภาษาเขียนที่เก็บจากเอกสารต่าง ๆ หรือบทสนทนา และการเก็บข้อมูลภาษาจากความสามารถในการใช้ภาษาของเจ้าของภาษาเองได้ (Baker, 2001; Bowker & Pearson, 2002; Scott & Tribble, 2006) คนจำนวนมากเข้าใจผิดว่าภาษาศาสตร์คลังข้อมูลเป็นทฤษฎีทางภาษาหรือแขนงใหม่ของภาษาศาสตร์ ในความเป็นจริงแล้วภาษาศาสตร์คลังข้อมูลไม่ใช่สาขาหรือแขนงย่อยของภาษาศาสตร์ แต่เป็นวิธีการในการศึกษาภาษารูปแบบหนึ่ง (Kennedy, 1998; Lindquist, 2009)

1.1 ประวัติและความเป็นมาของภาษาศาสตร์คลังข้อมูล

ย้อนไปในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 การสร้างคลังข้อมูลภาษาที่เกิดขึ้นและเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายปรากฏในพจนานุกรมภาษาอังกฤษของออกซ์ฟอร์ด (the Oxford English Dictionary) ซึ่งมีทั้งหมด 12 ฉบับ โดยเล่มสุดท้ายได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ในปีคริสต์ศักราช 1928 ข้อมูลภาษาที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับนี้เป็นข้อมูลการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงและเก็บรวบรวมโดยคณะทำงานผู้สร้างพจนานุกรมฉบับนี้จำนวนกว่า 2,000 คนในการเก็บข้อมูลภาษาจำนวนประมาณ 50 ล้านคำ ใช้เวลาเก็บข้อมูลทั้งหมดประมาณ 71 ปี (Kennedy, 1998) โดยข้อมูลภาษาที่ปรากฏในพจนานุกรมมีลักษณะเป็นวลีหรือประโยคที่ตัดตอนออกมาเท่านั้น มิใช่ข้อมูลภาษาทั้งบริบท นอกจากนี้หากย้อนไปหลายศตวรรษก่อนหน้า มีการเก็บข้อมูลทางภาษาในลักษณะนี้เช่นกัน แต่ข้อมูลภาษาที่เก็บนั้นมีลักษณะเป็นภาษาทั้งบริบทและใช้โดยประชาชนชั้นสูง โดยเก็บข้อมูลภาษาดังกล่าวไว้ในห้องสมุดเพื่อให้บุคคลได้ศึกษาเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น ลัทธิ วิหาร ลีลาและไวยากรณ์ เป็นต้น (Scott & Tribble, 2006) สำหรับยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีมีความ

เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอย่างมาก ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกแก่การสร้างคลังข้อมูลภาษาเป็นอย่างดี กล่าวคือช่วยให้การเก็บข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูลทางภาษาเป็นไปได้สะดวก รวดเร็ว การเก็บข้อมูลภาษาในปัจจุบันจึงมักจัดเก็บในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงได้ง่าย ทั้งนี้มักจัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์

1.2 ประเภทของคลังข้อมูลภาษา

การแบ่งประเภทของคลังข้อมูลภาษา มีเกณฑ์ในการแบ่งได้หลายวิธี พิจารณาตารางต่อไปนี

ตาราง 2 ประเภทของคลังข้อมูลภาษา

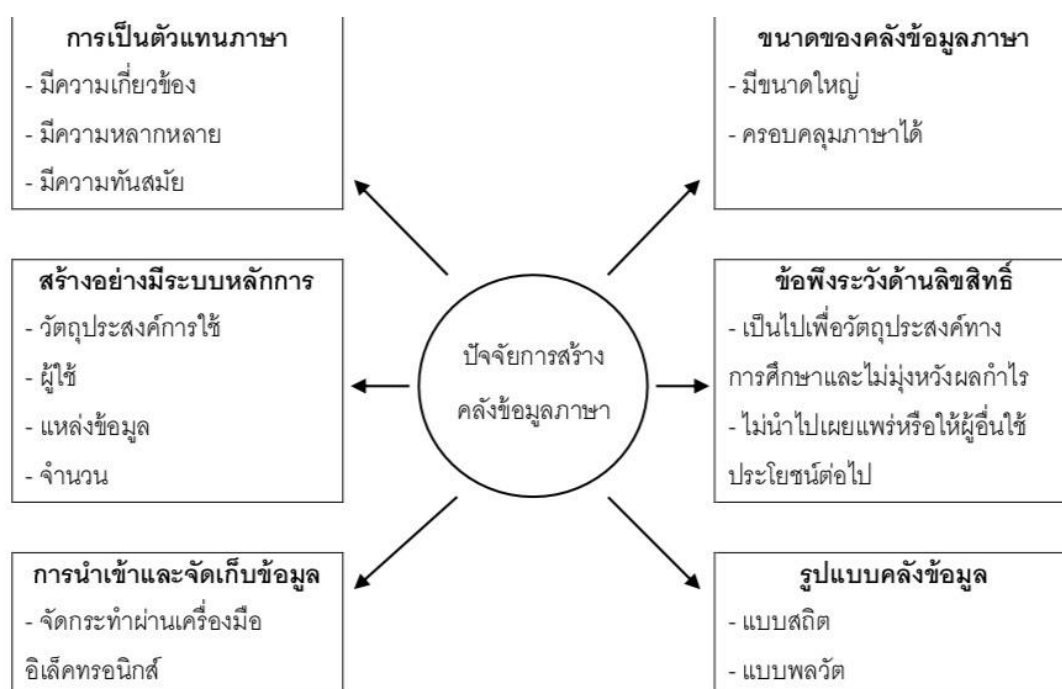
นักภาษาศาสตร์คลังข้อมูล	เกณฑ์ในการแบ่ง
Kennedy (1998)	1. จำแนกตามลักษณะการใช้งาน 1.1 คลังข้อมูลภาษาทั่วไป 1.2 คลังข้อมูลภาษาเฉพาะทาง 2. จำแนกตามลักษณะของภาษา 2.1 คลังข้อมูลภาษาพูด 2.2 คลังข้อมูลภาษาเขียน
วิโรจน์ อรุณมานะกุล (2545)	1. จำแนกตามลักษณะการจัดเก็บข้อมูล 1.1 คลังข้อมูลภาษาเฉพาะตัวบท 1.2 คลังข้อมูลภาษาที่กำกับข้อมูลประกอบ 2. จำแนกตามจำนวนภาษา 2.1 คลังข้อมูลภาษาเดียว 2.2 คลังข้อมูลหลายภาษา

จากตารางประกอบ สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของคลังข้อมูลภาษามีหลักในการแบ่งที่หลากหลายขึ้นอยู่กับลักษณะข้อมูล การเก็บข้อมูล และการนำไปใช้ คลังข้อมูลภาษาที่มักนำไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางคือ คลังข้อมูลภาษาทั่วไปซึ่งมักมีขนาดใหญ่และได้จากการเก็บจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย โดยบรรจุคำไว้กว่า 10 ล้านคำ ตัวอย่างของคลังข้อมูลภาษาทั่วไป เช่น America National Corpus (ANC), British National Corpus (BNC), Corpus of Contemporary American English (COCA) และ Thai National Corpus เป็นต้น

ประเภทของคลังข้อมูลภาษามีความสำคัญเนื่องจาก ประเภทของคลังข้อมูลภาษาที่แตกต่างกัน ย่อมเหมาะสมกับการนำไปใช้ประโยชน์ที่ต่างกัน หากผู้ใช้คลังข้อมูลภาษาเข้าใจประเภทของคลังข้อมูลภาษา ย่อมสามารถสร้างหรือเลือกใช้คลังข้อมูลภาษาได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุด

1.3 การสร้างคลังข้อมูลภาษา

การสร้างคลังข้อมูลภาษาอย่างมีระบบเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก คลังข้อมูลภาษาที่ดีย่อมส่งผลต่อการนำคลังข้อมูลภาษาไปใช้ประโยชน์ได้สูงสุดและมีประสิทธิภาพ การสร้างคลังข้อมูลภาษามีปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงโดยสำคัญ สรุปได้ดังแผนภาพต่อไปนี้ (Barnbrook, 1996; Bennett, 2010; Kennedy, 1998; Meyer, 2004; O'Keeffe, McCarthy, & Carter, 2007; Sinclair, 1991; วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2545)

ภาพประกอบ 2 ปัจจัยในการสร้างคลังข้อมูลภาษา

จากภาพประกอบ อธิบายได้ว่า การสร้างคลังข้อมูลภาษาจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลักต่าง ๆ ได้แก่ การสร้างคลังข้อมูลภาษาอย่างมีระบบหลักการ โดยต้องทราบผู้ใช้คลังข้อมูลภาษาและวัตถุประสงค์การใช้ที่ชัดเจน แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการเก็บมีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ เป็นข้อมูลภาษาที่ใช้จริง และต้องได้มาจากแหล่งต่าง ๆ ในอัตราที่เหมาะสม เนื่องจากการใช้ข้อมูลภาษาที่มาจากหลากหลายแห่งหรือหลากหลายผู้เขียนจะสามารถลดความอคติทางข้อมูลลงได้ เพราะข้อมูลภาษาที่ได้ ไม่ได้มาจากใครเพียงคนเดียวหรือกลุ่มผู้ใช้ภาษากลุ่มเล็ก ๆ และยัง

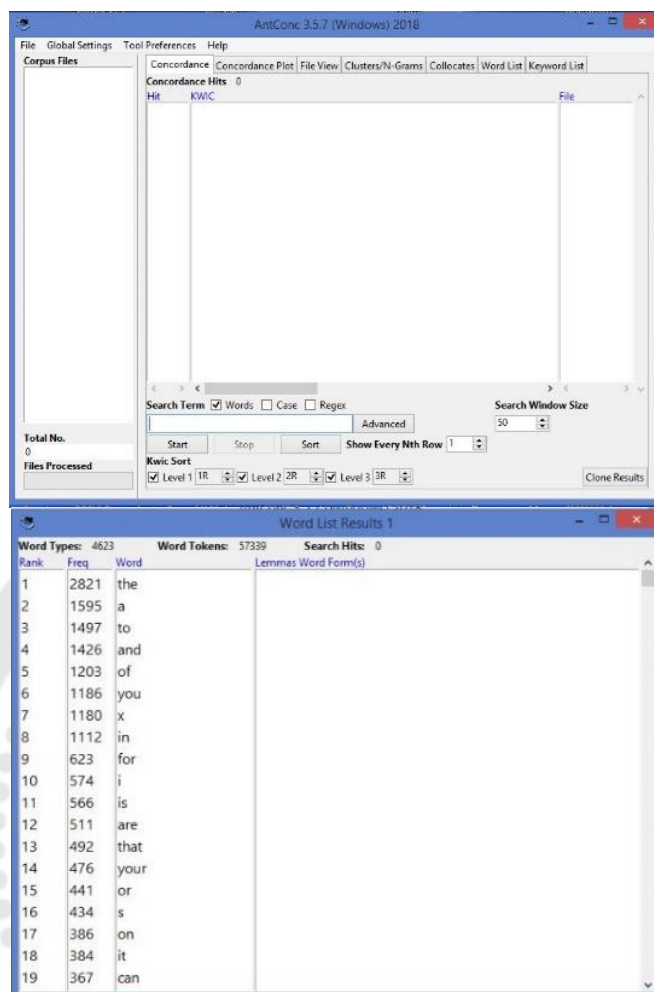
สามารถเพิ่มจำนวนคำศัพท์ที่อาจพบได้ (Atkins, Clear, & Ostler, 1992; Sutarsyah, Nation, & Kennedy, 1994)

เนื่องจากไม่สามารถเก็บข้อมูลภาษาทั้งหมดที่ใช้บนโลกได้ ขนาดของคลังข้อมูลภาษาจึงควรมีขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในภาษาให้มากที่สุด (Sinclair, 1991) โดยสามารถเก็บข้อมูลภาษาแบบสถิต (Static) ซึ่งเป็นคลังข้อมูลภาษาที่มีขนาดตายตัวตามที่กำหนด หรือแบบพลวัต (Dynamic/Monitor corpus) ที่ไม่มีการกำหนดขนาดคลังข้อมูลภาษาไว้ ทั้งนี้ควรจัดเก็บข้อมูลภาษาในระบบคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เป็นระบบ ค้นหาได้ง่าย ข้อพึงระวังของการสร้างคลังข้อมูลภาษาคือเรื่องของกฎหมายลิขสิทธิ์ ดังนั้น จึงควรระบอบอย่างชัดเจนเสมอว่า คลังข้อมูลภาษาที่สร้างนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาและไม่มุ่งหวังผลกำไร และไม่มีการนำไปเผยแพร่หรือให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ต่อไป

1.4 โปรแกรมที่นิยมใช้

งานวิจัยด้านภาษาศาสตร์คลังข้อมูลจำเป็นต้องอาศัยโปรแกรมในการช่วยวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นการจัดการกับข้อมูลภาษาจำนวนมาก โปรแกรมมากมายจึงได้รับการพัฒนาเพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมงานวิจัยให้มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ สำหรับโปรแกรมที่นิยมใช้ในงานวิจัยด้านภาษาศาสตร์คลังข้อมูลเพื่อสร้างรายการคำศัพท์นั้น มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยโปรแกรมที่นิยมใช้ในช่วงแรก ได้แก่ โปรแกรมเรนจ์ (RANGE) (Heatley, Nation, & Coxhead, 2002) แต่เนื่องจากโปรแกรมหากมีค่าใช้จ่ายในการใช้งาน ประกอบกับมีการพัฒนาและนำเสนอโปรแกรมอื่น ๆ ทำให้ผู้วิจัยสามารถเลือกใช้โปรแกรมได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น โปรแกรมที่นิยมใช้ในงานวิจัยในปัจจุบัน มีดังนี้

1.4.1 โปรแกรมแอนท์คอนค (AntConc) เป็นโปรแกรมที่ผลิตและพัฒนาขึ้นโดย Anthony (2018) สามารถดาวน์โหลดและติดตั้งในคอมพิวเตอร์ได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตัวอย่างการใช้งาน ดังแสดงในภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมแอนท์คอง

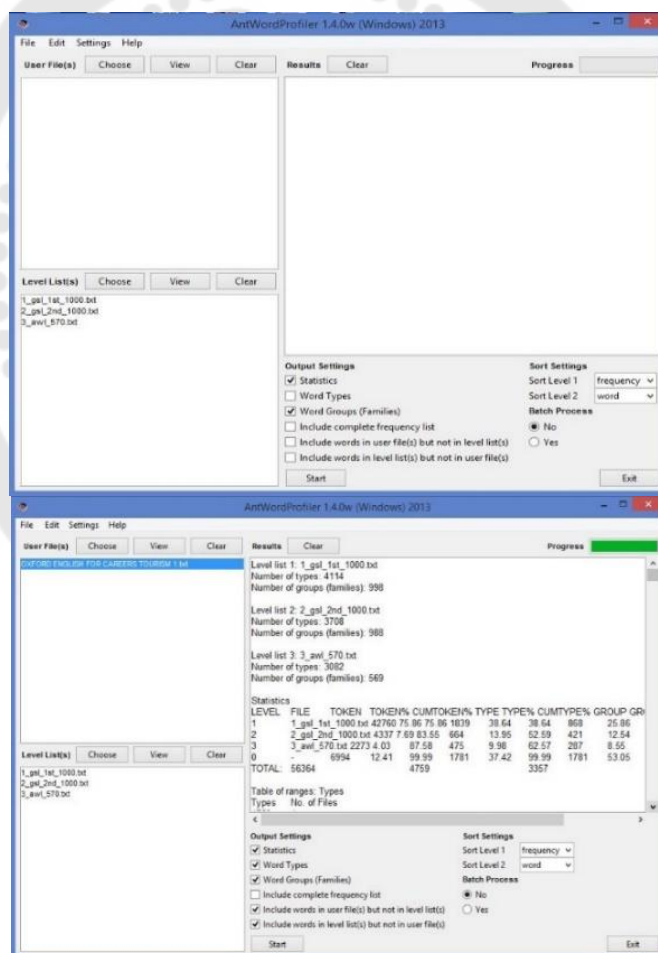
จากภาพประกอบ แสดงหน้าต่างโปรแกรมแอนท์คอง โดยเมื่อเรียกใช้งานโปรแกรมแล้ว หน้าต่างนี้จะปรากฏขึ้นดังภาพด้านบน ผู้ใช้งานจำเป็นต้องเรียกไฟล์ที่เก็บข้อมูลภาษาไว้เพื่อนำมาวิเคราะห์ในโปรแกรม จากนั้น เลือก Word List แล้วกด Start โปรแกรมจะคำนวณและแสดงผลดังภาพประกอบ โดยในคลังข้อมูลภาษานี้ประกอบด้วยคำทั้งหมด 57,339 คำ คำที่ปรากฏถี่ที่สุดคือคำว่า the ที่ปรากฏทั้งหมด 2,821 ครั้ง และลำดับคำที่มีความถี่ปรากฏในจำนวนรองลงมาจะถูกแสดงไล่เรียงลงมาจนถึงคำที่ปรากฏในความถี่ที่ต่ำที่สุด

โปรแกรมแอนท์คองสามารถปฏิบัติการได้หลากหลายรูปแบบ ในงานวิจัยจะใช้ประโยชน์จากโปรแกรมในการพิจารณาความถี่ของคำที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อ

ธุรกิจบริการ ฟังก์ชันที่ใช้ในงานวิจัยจึงเป็นฟังก์ชัน Word List ซึ่งช่วยในการวิเคราะห์และจัดแสดงผลในลักษณะรายการคำศัพท์ทั้งหมดพร้อมความถี่ของแต่ละคำปรากฏ

1.4.2 โปรแกรมแอนท์เวิร์ดโปรไฟล์เลอร์ (AntWordProfiler) (L. Anthony, 2014)

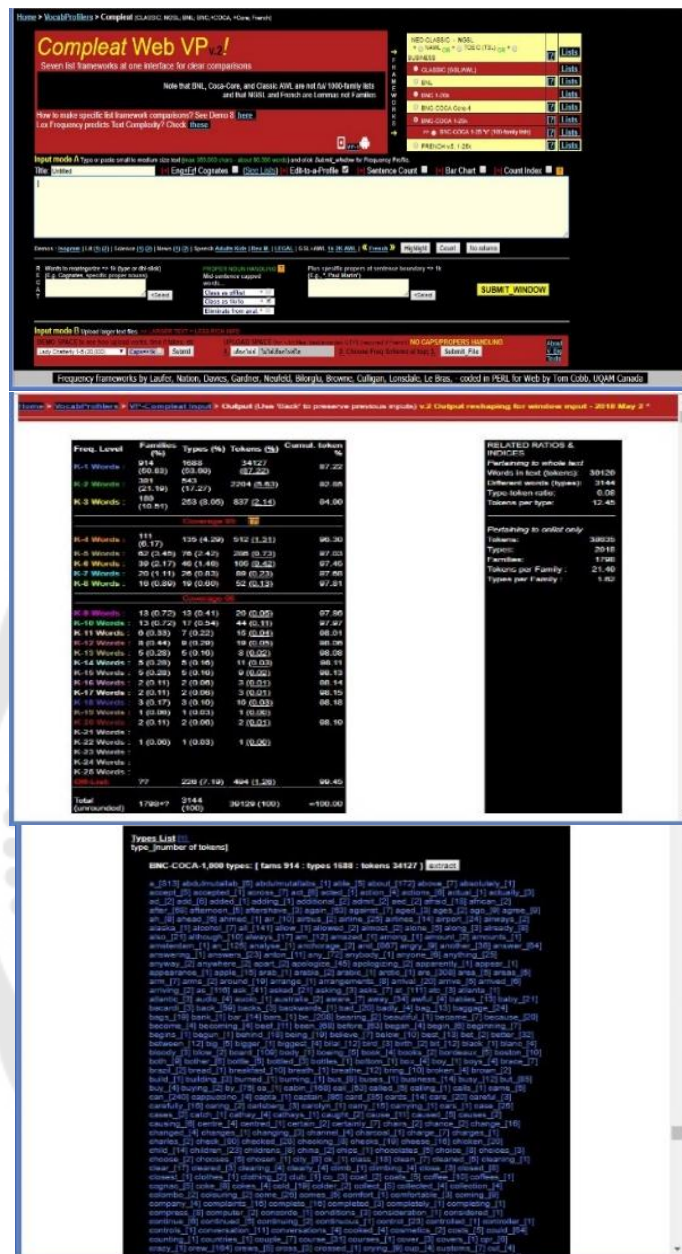
มีคุณสมบัติสำคัญคือ การเปรียบเทียบข้อมูลภาษาในคลังข้อมูลภาษาหนึ่ง ๆ กับรายการคำศัพท์สำคัญ ๆ เช่น รายการคำศัพท์ทั่วไป (GSL) ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ทั่วไปที่ใช้บ่อยที่สุดจำนวน 2,000 คำโดยแบ่งเป็น 1,000 คำแรก และ 1,000 คำต่อมา รายการคำศัพท์เชิงวิชาการ (AWL) จำนวน 570 คำ ผู้ใช้งานยังสามารถใช้รายการคำศัพท์อื่น ๆ ในการเปรียบเทียบข้อมูลภาษาได้อีกด้วย การใช้งานโปรแกรมแอนท์เวิร์ดโปรไฟล์เลอร์แสดงดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมแอนท์เวิร์ดโปรไฟล์เลอร์

จากภาพประกอบ ภาพด้านบนแสดงหน้าต่างสำหรับใช้งานโปรแกรมแอนท์เวิร์ด โพรไฟล์เลอร์ ตัวโปรแกรมมีรายการคำศัพท์อ้างอิงสำหรับการวิเคราะห์คือ รายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำ แรก (1_gsl_1st_1000.txt) รายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำ ต่อมา (2_gsl_2nd_1000.txt) และรายการคำศัพท์เชิงวิชาการจำนวน 570 คำ (3_awl_570.txt) ภาพด้านล่างแสดงคำศัพท์ในคลังข้อมูลทางภาษาที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ต่าง ๆ แบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มคือ 1) คำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำแรก โดยพิจารณาตามลักษณะกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) พบว่ามีจำนวน 868 คำ 2) คำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำต่อมา มี 421 คำ 3) คำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์เชิงวิชาการจำนวน 287 คำ และ 4) คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในรายการคำศัพท์ใดเลยจำนวน 1,781 คำ

1.4.3 โปรแกรมโวลแคบโพรไฟล์ (VocabProfile) ถูกพัฒนาโดย Cobb (2018) เป็นโปรแกรมที่อาศัยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการวิเคราะห์และปฏิบัติการ ใช้งานโปรแกรมโดยอัปโหลดไฟล์ข้อมูลภาษา โปรแกรมจะทำการวิเคราะห์และแสดงผลการแบ่งระดับคำในข้อมูลภาษาออกเป็น 25 ระดับ (25 Base Lists) แต่ละระดับประกอบด้วยกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) จำนวน 1,000 คำ รวมทั้งสิ้น 25,000 คำ โดยอาศัยการอ้างอิงจากคำที่มีความถี่ในการปรากฏมากที่สุด 25,000 ลำดับแรกจาก British National Corpus (BNC) และ Corpus of Contemporary American English (COCA) คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏใน 25 ระดับนี้ จะถูกจัดในระดับอื่น ๆ (Off-list) การใช้งานโปรแกรมโวลแคบโพรไฟล์ดังแสดงในภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 5 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมไวแคปโฟรไฟล์

จากภาพประกอบ เมื่อผู้ใช้เข้าสู่เว็บไซต์ <https://www.lexutor.ca/vp/comp/> จะปรากฏ การใช้งานโปรแกรมโพรไฟล์ 2 รูปแบบคือ 1) การนำข้อความทั้งหมดที่ต้องการวิเคราะห์วางลงในช่องว่าง หรือ 2) การอัปโหลดไฟล์ในรูปแบบข้อความเรียบ จากนั้นกดปุ่ม SUBMIT_WINDOW เพื่อแสดงผลการวิเคราะห์ ภาพที่ 2 แสดงจำนวนสรุปของคำศัพท์จาก

คลังข้อมูลภาษาที่ปรากฏในระดับต่าง ๆ 25 ระดับ ภาพล่างแสดงรายละเอียดข้อมูลคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในระดับคำศัพท์แต่ละระดับ

1.4.4 โปรแกรมคีย์ พีเอ็นซี (Key-BNC) สร้างและพัฒนาโดย Graham (2014) เพื่อใช้คำนวณและวิเคราะห์สถิติค่าความเป็นคำสำคัญ (Keyword Analysis) โดยพิจารณาจากความถี่ของคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาเป้าหมายเปรียบเทียบกับความถี่ของคำเดียวกันในคลังข้อมูล British National Corpus (BNC) ที่มีขนาดประมาณ 100 ล้านคำ โปรแกรมคีย์ พีเอ็นซี ถูกออกแบบมาให้สามารถวิเคราะห์คำสำคัญของคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาเป้าหมายกับ BNC ได้โดยไม่ต้องเข้าสู่ระบบ BNC และไม่เสียค่าใช้จ่ายในการใช้งาน การใช้ BNC ในฐานะคู่เทียบคลังข้อมูลภาษานั้นถือว่าเพียงพอที่จะวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคลังข้อมูลภาษา 2 คลังข้อมูล (Johnson & Esslin, 2006; Scott, 2001) วิธีการใช้งานสามารถอธิบาย แสดงดังภาพประกอบต่อไปนี้

The image shows two screenshots of the 'LL/OR vs. BNC Keyword Calculator' software. The top screenshot shows the initial state with empty columns. The bottom screenshot shows the results for a specific file.

File Names	Word Type	Frequency	Frequency BNC	Log Likelihood	Odds Ratio
OXFORD ENGLISH FOR CA	its	95	0	1,408.29	316,571.48
REERS TOURISM 2.txt	hotel	245	11,171	1,278.36	36.44
	tourism	145	1,502	1,169.78	160.14
	im	66	0	978.39	220,333.74
	dont	55	0	815.33	183,854.00
	ill	52	0	770.86	173,907.29
	you	1,064	667,200	742.73	2.67
	tour	141	6,534	731.32	35.79
	your	412	134,455	675.45	5.10
	thats	43	0	637.44	144,073.10
	tourist	92	2,030	608.87	75.11
	guest	89	2,376	556.28	62.08
	theres	37	0	548.49	124,188.59
	information	187	38,776	448.98	8.00
	were	30	0	444.72	100,994.99
	youre	29	0	429.90	97,682.06
	check	115	11,579	426.86	16.47
	guests	78	3,295	418.45	39.22
	entertainment	67	2,010	403.68	55.22
	receptionist	48	422	402.12	188.38
	youll	26	0	385.43	87,743.93
	listen	83	5,474	374.40	25.12
	tourists	55	1,456	344.66	62.57
	listening	71	4,325	331.03	27.20
	attractions	46	887	316.39	85.89
	unit	92	11,155	309.74	13.67

ภาพประกอบ 6 ตัวอย่างการใช้งานโปรแกรมคีย์ พีเอ็นซี

จากภาพประกอบ เมื่อผู้ใช้เรียกใช้งานโปรแกรมคีย์ บีเอ็นซี ปรากฏหน้าต่างดังภาพซ้ายมือ ผู้ใช้งานสามารถเลือกคลังข้อมูลภาษาเป้าหมายซึ่งควรถูกจัดเก็บในรูปแบบข้อความเรียบ โปรแกรมจะวิเคราะห์โดยอัตโนมัติ และแสดงผลดังภาพขวามือ โดยเรียงลำดับตามค่าสถิติ Log-Likelihood จากลำดับสูงที่สุดลงไปจนถึงลำดับต่ำที่สุด

1.5 ประโยชน์เชิงวิชาการ

ภาษาศาสตร์คลังข้อมูลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลากหลาย เช่น ช่วยในการวิเคราะห์และอธิบายปรากฏการณ์ทางภาษา ใช้ในการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนภาษาเป็นภาษาที่สอง การใช้ประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะความแตกต่างของภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองเพื่อคาดการณ์ปัญหาของการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ตลอดจนใช้สร้างพจนานุกรมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดคือ การทำ Oxford English Dictionary ในยุคเริ่มแรก และพัฒนาต่อมาโดยมีโครงการ COBUILD เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่สร้างพจนานุกรมโดยอิงจากคลังข้อมูลภาษาที่จัดเก็บในคอมพิวเตอร์และเป็นต้นแบบให้พจนานุกรมฉบับอื่นสร้างขึ้นโดยอิงข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษา (Meyer, 2004; O'Keeffe et al., 2007; วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2545)

ภาษาศาสตร์คลังข้อมูลเอื้อประโยชน์ต่อนักวิชาการ 4 กลุ่มได้แก่ (Kennedy, 1998)

1. กลุ่มนักวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างคลังข้อมูลภาษาอย่างมีระบบ เช่นการออกแบบคลังข้อมูลภาษา ขนาดของคลังข้อมูลภาษา ประเภทของคลังข้อมูลภาษา เป็นต้น
 2. กลุ่มนักวิจัยที่มุ่งศึกษาด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้เพื่อการเก็บหรือวิเคราะห์ข้อมูลภาษา
 3. กลุ่มนักวิจัยที่ใช้ประโยชน์จากคลังข้อมูลภาษาในแง่ของการวิเคราะห์ภาษา โดยใช้ข้อมูลจากคลังข้อมูลภาษา
 4. กลุ่มนักวิจัยที่สร้างนวัตกรรมโดยการนำข้อมูลภาษาจากคลังข้อมูลภาษาไปพัฒนาการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการแปล หรือการสร้างรายการคำศัพท์ เป็นต้น
- จะเห็นว่าคลังข้อมูลภาษานั้นมีประโยชน์หลายประการ อีกทั้งยังเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักวิชาการหลายกลุ่ม ผู้วิจัยใช้ประโยชน์จากคลังข้อมูลภาษาเพื่อช่วยในการสร้าง

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนและบุคลากรในแวดวงดังกล่าว

จากการทบทวนวรรณกรรมที่กล่าวมา ทำให้เห็นว่า การสร้างคลังข้อมูลภาษาเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการศึกษาภาษาลักษณะต่าง ๆ รวมถึงการสร้างรายการคำศัพท์ (Nation & Sorell, 2016; Thorndike, 1921; Thorndike & Lorge, 1994) การสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองจำเป็นต้องมีข้อมูลทางภาษาจำนวนมากในการนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างรายการคำศัพท์ ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยระเบียบวิธีทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูล เพื่อให้ได้คลังข้อมูลทางภาษาที่เป็นระบบ น่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพในการนำมาวิเคราะห์และสร้างรายการคำศัพท์ ในหัวข้อต่อไปจะอธิบายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับรายการคำศัพท์ ได้แก่ ประเภท เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาสร้าง เครื่องมือตรวจสอบ การจัดกลุ่มและขนาดของรายการคำศัพท์

2. รายการคำศัพท์ (Word List)

ในอดีตนั้นคำว่ารายการคำศัพท์ (Word list) หมายถึงการป้อนเข้าข้อมูลทางภาษาและให้เครื่องคำนวณข้อมูลภาษาทั้งหมดเป็นรายการแสดงตามลำดับความถี่ (O'Keeffe et al., 2007) อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันคำว่ารายการคำศัพท์มีความหมายเพิ่มเติมคือ รายการคำศัพท์ที่สร้างโดยวิธีการที่ซับซ้อนขึ้น เพื่อให้ได้รายการคำศัพท์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในลักษณะอื่น ๆ เช่น นำไปใช้ในการสอน เป็นต้น ความหมายของรายการคำศัพท์ในแบบที่ 2 นี้เองที่เป็นประเด็นหลักในการทำวิจัยนี้ รายการคำศัพท์มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองของผู้เรียน (Todd, 2017) รายการคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนซึ่งหากผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่ดีย่อมช่วยส่งเสริมทักษะด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะผู้เรียนจะมีความสามารถในการเข้าใจบทอ่านเนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอ นอกจากนี้ ยังช่วยผู้เรียนในด้านทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมในศาสตร์เฉพาะด้านของผู้เรียนด้วยเช่นกัน (Corson, 1997)

2.1 ประเภทของรายการคำศัพท์

รายการคำศัพท์แบ่งออกเป็น 4 ประเภทตามหลักการสร้างรายการคำศัพท์และการเรียนการสอนคำศัพท์ ดังนี้ (Nation, 2001)

2.1.1 รายการคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่สูง เช่น รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป ซึ่งเป็นรายการคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้บ่อยและพบกันทั่วไปใน

ชีวิตประจำวัน เช่น คำเนื้อหา ได้แก่ คำนาม คำกริยา หรือคำคุณศัพท์ที่ใช้อยู่ และคำไวยากรณ์ ได้แก่ คำบุพบท คำนำหน้านาม เป็นต้น รายการคำศัพท์ทั่วไปที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดคือ General Service List: GSL (West, 1953) ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ที่ใช้โดยทั่วไปบ่อยที่สุดจำนวน 2,000 คำ รายการคำศัพท์ประเภทนี้มักครอบคลุมคำศัพท์ประมาณร้อยละ 80 ของบทอ่านต่าง ๆ (Nation & Waring, 1997) ต่อมา GSL ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นต่าง ๆ เช่น ความทันสมัยและความเหมาะสมกับบริบทของภาษาอังกฤษที่เปลี่ยนไป จำนวนคำศัพท์ที่มากเกินไปสำหรับการใช้จริง (Engels, 1968; K. Hwang, 1989; Nation & Hwang, 1995; Richards, 1974) ข้อวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้ นำไปสู่การพัฒนารายการคำศัพท์ GSL จนเกิดเป็น GSL รายการใหม่ที่มีความเหมาะสมกับบริบทของภาษาที่เปลี่ยนไปมากขึ้น (Brezina & Gablasova, 2015) ถึงแม้ GSL จะได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัยมากขึ้น แต่ GSL ดั้งเดิมนั้นนับเป็นรายการคำศัพท์ที่จุดประกายให้เกิดการทำวิจัยสร้างรายการคำศัพท์อื่น ๆ ตามมามากมาย ตัวอย่างคำศัพท์ใน GSL แสดงดังต่อไปนี้

$$GSL = \left[\begin{array}{l} the, be, of, and, to, a, in, have, it, you, for, not, that, on, with, do, \\ as, he, we, this, at, they, but, from, by, will, or, his, say, go, she, \\ so, all, about, if, one, my, know, there, which, can, get, her, \\ would, think, like, more, their, your, when, what, make, time \end{array} \right]$$

2.1.2 รายการคำศัพท์เชิงวิชาการ เนื่องจากในช่วงแรกยังไม่มีการประชุมที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการจัดเก็บข้อมูลและสร้างรายการคำศัพท์ นักสร้างรายการคำศัพท์เชิงวิชาการ ได้แก่ Champion และ Elley (1971) Ghadessy (1979) Lyn (1973) และ Praninskas (1972) จึงสร้างรายการคำศัพท์เชิงวิชาการโดยการรวบรวมคำศัพท์จากการจดความหมายคำศัพท์ของผู้เรียน (Annotation) จากนั้น Xue และ Nation (1984) ได้รวบรวมคำศัพท์เชิงวิชาการจากนักสร้างรายการคำศัพท์ที่ได้กล่าวไปข้างต้น และปรับปรุงแก้ไข โดยนำเสนอชื่อใหม่คือ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย (University Word List: UWL) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้ออกแบบหลักสูตร ผู้สอน ผู้วิจัยและผู้เรียน ต่อมา Coxhead (2000) ได้สร้างรายการคำศัพท์เชิงวิชาการขึ้นใหม่โดยนำเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ ค่าพิสัยและความถี่มาใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์เชิงวิชาการ (Academic Word List: AWL) เป็นที่มาของรายการคำศัพท์จำนวน 570 คำที่ใช้กันมา

จนถึงปัจจุบัน รายการคำศัพท์เชิงวิชาการชุดนี้ครอบคลุมคำศัพท์ประมาณร้อยละ 10 ของบทอ่าน ตัวอย่างคำศัพท์ใน AWL แสดงดังต่อไปนี้

$$AWL = \left[\begin{array}{l} assemble, collapse, colleague, adjacent, comply, conceive, \\ albeit, forthcoming, convince, encounter, enormous, depress, \\ incline, integrity, intrinsic, invoke, levy, likewise, panel, ongoing, \\ odd, notwithstanding, nonetheless, persist, reluctance, pose \end{array} \right]$$

2.1.3 รายการคำศัพท์เฉพาะทาง คือ คำศัพท์ที่ปรากฏในแหล่งข้อมูลภาษาเฉพาะแห่งและมักไม่ปรากฏในแหล่งอื่น ๆ ทั้งยังหมายรวมถึงคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่ที่สูงแต่มีความหมายพิเศษ แตกต่าง และมีความเฉพาะทางซึ่งออกเป็น 2 แบบ คือ คำศัพท์เฉพาะสาขาที่คนทั่วไปเข้าใจได้และคำศัพท์เฉพาะสาขาที่คนทั่วไปอาจไม่เข้าใจในความหมายนั้น ๆ เลย (Nation, 2001, 2016) รายการคำศัพท์เฉพาะทางครอบคลุมคำศัพท์ประมาณร้อยละ 5 ของบทอ่าน แต่อาจเปลี่ยนแปลงไปขึ้นอยู่กับศาสตร์เฉพาะด้าน (Chung & Nation, 2003; Hyland & Tse, 2007) โดยรายการคำศัพท์ชนิดนี้ได้รับความสนใจจากนักสร้างรายการคำศัพท์จำนวนมาก (It-ngam & Phoocharoensil, 2019; Konstantakis, 2007; Lei & Liu, 2016; Martinez, Beck, & Panza, 2009; Tangpijaikul, 2014; Todd, 2017; Valipouri & Nassaji, 2013; Ward, 2009; Yang, 2015) จนเกิดเป็นรายการคำศัพท์เฉพาะทางในศาสตร์ต่าง ๆ จำนวนมาก และบ่อยครั้งที่คำศัพท์เฉพาะทางเหล่านี้อาจได้รับการจัดสร้างภายใต้ความมุ่งหวังในการใช้กับกลุ่มผู้เรียนเดียวกัน เช่น กลุ่มผู้เรียนด้านการแพทย์ กลุ่มผู้เรียนด้านวิศวกรรม หรือกลุ่มผู้เรียนด้านธุรกิจต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม นักสร้างรายการคำศัพท์มักเลือกแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกันไปโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนที่ใช้รายการคำศัพท์ หากพิจารณาเปรียบเทียบรายการคำศัพท์ในงานวิจัยกับรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่สร้างมาก่อนหน้านี้ พบว่ามีความเป็นไปได้ที่จะได้รับการจัดให้เป็นรายการคำศัพท์เฉพาะทางด้านธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจบริการอันได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบิน นับเป็นหนึ่งในธุรกิจต่าง ๆ เช่นกัน รายการคำศัพท์เฉพาะทางด้านธุรกิจที่ได้รับการจัดสร้างมาก่อนหน้านี้ เช่น รายการคำศัพท์ด้านธุรกิจของ Konstantakis (2007) Tangpijaikul (2014) และ Patanasorn (2017) ในส่วนของรายการคำศัพท์ธุรกิจของ Konstantakis นั้นสร้างจากคลังข้อมูล Published Material Corpus ขนาด 600,000 คำ ที่สร้างขึ้นโดย Nelson (2000) โดยรวบรวมจาก

หนังสือแบบเรียนด้านภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 33 เล่ม และได้เป็นรายการคำศัพท์จำนวน 560 คำ สำหรับรายการคำศัพท์ธุรกิจของ Tangpijaikul สร้างจากคลังข้อมูลที่รวบรวมจากบทความข่าวที่ได้รับการเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ The Nation, Bangkok Post และ National News Bureau of Thailand (NNT) มีขนาด 890,000 คำ และได้เป็นรายการคำศัพท์จำนวน 134 คำ รายการคำศัพท์ธุรกิจของ Patanasorn สร้างจากคลังข้อมูลที่รวบรวมจากหนังสือ วารสาร เว็บไซต์ และบทความข่าว จาก 8 ประเภทธุรกิจประกอบด้วย การบัญชี การโฆษณา กฎหมายธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การจัดการ การท่องเที่ยว และการตลาด มีขนาด 15,936,237 คำ และได้เป็นรายการคำศัพท์จำนวน 415 คำ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบรายการคำศัพท์ที่ได้ในงานวิจัยกับรายการคำศัพท์เฉพาะทางด้านธุรกิจทั้ง 3 รายการ โดยพิจารณาความซ้ำซ้อนของคำ และอัตราส่วนการครอบคลุมคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการอีกครั้งในส่วนการอภิปรายผลการศึกษา ตัวอย่างคำศัพท์ในรายการคำศัพท์เฉพาะทางด้านธุรกิจ เช่น

Business Word List (Konstantakis, 2007)	=	after-sales, agenda, airport, inflation, junction, keen, lading, large-scale, taxation, telecommunications, territory, prawns, presentations, audit, champagne, commercials, consignment, lucrative, marketplace, up-to-date, viewpoint, worthwhile
Technical Business Keywords (Tangpijaikul, 2014)	=	asset, auction, bancassurance, bidding, burden, campaign, capitalization, competitiveness, demutualization, disruption, downturn, entrepreneur, inflationary, momentum, policyholders, rehabilitation, skyrocket, sluggish, stockpile, tariff, unrest
Academic Word List of Business English (Patanasorn, 2017)	=	alternative, appropriate, empirical, network, benefit, require, concept, previous, identify, external, survey, fined, option, ensure, item, executive, initial, volume, hypothesis, hence, dividend, category, commission, framework, final, resource

2.1.4 รายการคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่ต่ำ คือ คำศัพท์ที่ไม่พบใน 3 ประเภทก่อนหน้านี้และเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่ที่ต่ำมาก ๆ อาจพบเพียงแค่ 1-2 ครั้งในบทอ่านหนึ่ง

ๆ ตัวอย่างคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่ต่ำ เช่น คำนามเฉพาะ ตัวย่อ เป็นต้น นอกจากนี้ คำศัพท์เฉพาะในศาสตร์ด้านหนึ่ง ๆ อาจกลายเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่ต่ำในศาสตร์อื่น ๆ ได้ (Nation, 2001) คำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่ต่ำมักครอบคลุมคำศัพท์ประมาณร้อยละ 5 ของบทอ่าน

การจะอ่านบทความใด ๆ ได้อย่างเข้าใจนั้น ผู้อ่านควรรู้ศัพท์ประมาณร้อยละ 95 ของบทความ (Laufer, 1989) หากนำสัดส่วนที่รายการคำศัพท์ที่ปรากฏในความถี่สูง รายการคำศัพท์เชิงวิชาการ และคำศัพท์เฉพาะทางครอบคลุมบทอ่านมารวมกันจะพบว่า ผลรวมเป็นอัตราส่วนที่ประมาณร้อยละ 95 ของบทอ่าน ดังนั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทความใด ๆ ผู้วิจัยจึงมุ่งสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้ครอบคลุมบทอ่านที่ประมาณร้อยละ 5 ในหัวข้อต่อไป จะเป็นการกล่าวถึงเกณฑ์สำคัญต่าง ๆ ที่มักใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์

2.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์

โดยปกติแล้ว ขั้นตอนการสร้างรายการคำศัพท์เริ่มจากเลือกคลังข้อมูลภาษาที่มีความเหมาะสม จากนั้นจึงสร้างรายการคำศัพท์จากคลังข้อมูลภาษานั้น ๆ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งแต่ละเกณฑ์มีข้อดีและข้อเสียที่นักสร้างรายการคำศัพท์ต้องคำนึงถึง ดังจะอธิบายต่อไป

2.2.1 เกณฑ์ด้านความถี่ เป็นเกณฑ์ที่นักสร้างรายการคำศัพท์นิยมใช้มากที่สุด (Lindquist, 2009) คำที่ปรากฏในความถี่สูงมีความเหมาะสมกว่าคำที่ปรากฏในความถี่ต่ำในการนำมาบรรจุในรายการคำศัพท์ ข้อเสียของเกณฑ์ด้านความถี่คือ คำที่พบบ่อยที่สุดมักจะเป็นคำไวยากรณ์ ได้แก่ the be หรือ of เป็นต้น เนื่องจากเป็นคำที่สามารถปรากฏได้แทบทุกประโยค คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีการปรากฏถี่ที่สุดใน 100 ลำดับแรกมักจะปรากฏและครอบคลุมเนื้อหาประมาณครึ่งหนึ่งของบทความ (Zipf, 1935) ดังนั้นแล้วการให้ความสำคัญกับความถี่เพียงอย่างเดียวในการสร้างรายการคำศัพท์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการคำศัพท์เฉพาะด้านจึงไม่ใช่แนวคิดที่เหมาะสม เนื่องจากคำศัพท์ที่ต่างสาขากัน ย่อมมีข้อจำกัดในการสร้างที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของศาสตร์เฉพาะด้านนั้น ๆ (Hyland & Tse, 2007; Schmitt & Schmitt, 2014) การพิจารณาจำนวนครั้งในการปรากฏของคำและจัดให้เป็นคำที่ปรากฏในความถี่ที่สูง กลาง หรือต่ำ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้วิจัยที่สร้างรายการคำศัพท์นั้นโดยตรง (Nation, 2005) โดยอาจพิจารณาจากค่าเฉลี่ยหรือค่ามัธยฐานในการปรากฏของคำ (Muñoz, 2015) ตัวอย่างเกณฑ์ในการกำหนดคำที่อยู่ในกลุ่มปรากฏในความถี่สูง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 เกณฑ์ขั้นต่ำของความถี่ในการปรากฏของกลุ่มคำที่ปรากฏในความถี่สูง

แหล่งข้อมูล	ความถี่ต่ำสุด / จำนวนคำทั้งหมด	ความถี่ต่อ 1 ล้านคำ	ความถี่ต่อ 100 คำ
1,000 คำแรกใน BNC	11,918 / 98,099,501	121	0.012
1,000 คำต่อมาใน BNC	4,465 / 98,099,501	46	0.005
Academic Word List (Coxhead, 2000)	100 / 3,500,000	29	0.003
Academic Vocabulary (Hyland & Tse, 2007)	597 / 3,213,477	186	0.019

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า เกณฑ์การกำหนดขั้นต่ำของความถี่ในการกำหนดคำให้อยู่ในกลุ่มคำที่ปรากฏในความถี่สูงนั้น ไม่มีเกณฑ์ที่ตายตัว เกณฑ์ความถี่ของคำที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษา British National Corpus (BNC) สูงสุด 1,000 คำแรกอยู่ที่ 11,918 คำจากคลังข้อมูลภาษาจำนวน 98,099,501 คำ หรือหมายถึงทุก ๆ 1 ล้านคำ จะมีคำนี้ปรากฏ 121 ครั้ง และในทุก 100 คำจะมีคำนี้ปรากฏ 0.012 คำ (Nation, 2016) แต่เนื่องจากคำไม่สามารถปรากฏในจำนวนจุดทศนิยมได้ การคำนวณการปรากฏในด้านการสร้างรายการคำศัพท์จึงมักใช้หน่วยเทียบที่หลักล้านมากกว่าหลักร้อย

ถึงแม้ความถี่จะไม่ใช่ว่าสิ่งสมควรให้ความสำคัญที่สุดในการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะด้านแต่ความถี่ก็ยังคงเป็นสิ่งที่นักสร้างรายการคำศัพท์ไม่สามารถละเลยได้ การสร้างรายการคำศัพท์โดยพิจารณาเกณฑ์ที่เหมาะสมต่าง ๆ ร่วมกันจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ได้มาซึ่งรายการคำศัพท์ที่เหมาะสมและส่งผลดีต่อการเรียนรู้คำศัพท์เฉพาะด้านได้

2.2.2 เกณฑ์ด้านพิสัย การพิจารณาจากความถี่ของการปรากฏของคำเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ และนำมาซึ่งข้อผิดพลาดของข้อมูล เนื่องจากแหล่งข้อมูลภาษาที่มีความยาวมากอาจก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีความอคติได้ จึงควรนำเกณฑ์ด้านพิสัยมาพิจารณาร่วม Coxhead (2000) เสนอให้เริ่มจากการพิจารณาค่าพิสัยก่อน แล้วจึงตามด้วยการพิจารณาความถี่ เพื่อให้เกิดความสมดุลและลดอคติต่อรายการคำศัพท์ การพิจารณาค่าพิสัยขึ้นอยู่กับผู้สร้างรายการ

คำศัพท์เป็นหลัก ตัวอย่างเกณฑ์คำพิสัย เช่น Gardner และ Davies (2014) พิจารณาให้คำที่ปรากฏ 7 จาก 9 แหล่งได้รับการบรรจุลงในรายการคำศัพท์ ในขณะที่ Coxhead (2000) พิจารณาให้คำที่ปรากฏ 15 จาก 28 แหล่งได้รับการบรรจุลงในรายการคำศัพท์ เป็นต้น

ถึงแม้ข้อดีของเกณฑ์ด้านพิสัยที่สามารถลดอคติและทำให้รายการคำศัพท์ที่ได้มีความสมดุลมากขึ้น แต่ข้อเสียของเกณฑ์ด้านพิสัยคือ คำศัพท์ที่ได้ยังมีความคล้ายคลึงกับการใช้เกณฑ์ด้านความถี่ คือ คำที่ได้มักประกอบด้วยคำไวยากรณ์ต่าง ๆ เช่นกัน เนื่องจากคำไวยากรณ์เหล่านี้ปรากฏในบทความทุกบทความ คำศัพท์ที่ได้จึงยังไม่มีเฉพาะเจาะจงมากพอที่จะนำมาบรรจุในรายการคำศัพท์เฉพาะ

2.2.3 เกณฑ์ด้านโปรไฟล์คำศัพท์³ (Lexical Profiling) เป็นการตัดคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อื่นออกก่อนแล้วออกไปโดยมีหลักคิดที่ว่า คำศัพท์หนึ่ง ๆ ควรปรากฏในรายการคำศัพท์ใดรายการคำศัพท์หนึ่งเท่านั้น เกณฑ์ด้านโปรไฟล์คำศัพท์จึงเป็นการพิจารณาคำในคลังข้อมูลภาษาเป้าหมายที่สร้างขึ้นเองเทียบกับรายการคำศัพท์อ้างอิง เช่น GSL และ AWL หากคำใดปรากฏใน GSL หรือ AWL จะถูกจัดประเภทให้ไปอยู่ในคำศัพท์ประเภททั่วไป หรือคำศัพท์เชิงวิชาการ สำหรับคำที่ไม่ปรากฏใน GSL และ AWL จะนำมาพิจารณาถึงความเหมาะสมในการบรรจุเข้ารายการคำศัพท์เฉพาะทางที่ต้องการสร้างต่อไป เกณฑ์ด้านโปรไฟล์คำศัพท์จึงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ได้รับความนิยมจากนักสร้างรายการคำศัพท์เป็นอย่างมาก (Cobb & Horst, 2001) ผู้ริเริ่มการใช้เกณฑ์ด้านโปรไฟล์คำศัพท์คือ Coxhead (2000) ที่ต้องการสร้างรายการคำศัพท์เชิงวิชาการ Coxhead นำคำทั้งหมดที่ปรากฏใน GSL ออกและไม่นำมาพิจารณาให้บรรจุใน AWL

ข้อดีของเกณฑ์ด้านโปรไฟล์คำศัพท์ คือ การสร้างรายการคำศัพท์เป็นไปอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และคำไวยากรณ์จำนวนมากถูกกำจัดไปเนื่องจากปรากฏใน GSL แล้ว นอกจากนี้ หากพิจารณาในแง่ของการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เนื่องจากคำศัพท์แต่ละคำปรากฏในรายการคำศัพท์เดียวเท่านั้น ข้อเสียของเกณฑ์ด้านโปรไฟล์คำศัพท์ คือ การไม่นำคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไปและรายการคำศัพท์เชิงวิชาการมาพิจารณาอาจทำให้เราได้คำศัพท์ที่มีความหมายเฉพาะทางที่อยู่นอกเหนือรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไปและรายการคำศัพท์เชิงวิชาการ แต่เราจะสูญเสีย

³ เนื่องจากคำว่า Lexical Profiling ยังไม่พบการให้ชื่อเรียกโดยราชบัณฑิตยสถาน ผู้วิจัยจึงให้ชื่อในงานวิจัยชิ้นนี้ในภาษาไทยว่า โปรไฟล์คำศัพท์

โอกาสในการได้คำศัพท์ที่มีความหมายเฉพาะทางแต่ปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป และรายการคำศัพท์เชิงวิชาการไป เนื่องจากคำหนึ่ง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารอาจมีความหมายในการสื่อสารทั่วไปแบบหนึ่ง และอาจมีความหมายเฉพาะทางเกิดขึ้นเมื่อใช้ในบริบทที่มีความเฉพาะทางมากขึ้น คำทุกคำจึงมีโอกาที่จะเป็นคำศัพท์เฉพาะทางได้ ขึ้นอยู่กับบริบทที่คำศัพท์นั้นปรากฏ ยกตัวอย่างเช่น คำว่า single และ double ซึ่งเมื่อปรากฏในบริบทปกติ จะเป็นการใช้กล่าวถึงจำนวน แต่สำหรับบริบทธุรกิจโรงแรม คำ 2 คำนี้ถูกใช้เรียกชื่อห้องที่มีลักษณะเตียงนอนแขกที่แตกต่างกันไป โดย single หมายถึงห้องพักแบบเตียงเดี่ยวที่มีขนาด 3.5 ฟุตโดยประมาณ และ double หมายถึงห้องพักเตียงขนาดใหญ่ประมาณ 6 ฟุต จะเห็นได้ว่าคำศัพท์มีความหมายเปลี่ยนแปลงไป เมื่อปรากฏในบริบทเฉพาะทาง (Billuroglu & Neufeld, 2007; Cabre, 1999; Gardner & Davies, 2014; Paquot, 2007; Pearson, 1998; Schmitt & Schmitt, 2014; Valipouri & Nassaji, 2013)

2.2.4 เกณฑ์ด้านการวิเคราะห์คำสำคัญ เป็นการระบุคำสำคัญที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษา ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการวิเคราะห์ภาษาจากคลังข้อมูลภาษาที่ใช้กันอย่างกว้างขวางที่สุด (Gabrielatos & Machi, 2012) และเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำไปประยุกต์ใช้ในภาษาศาสตร์หรือศาสตร์สาขาอื่น ๆ เช่น การสอนภาษา การวิเคราะห์เนื้อหา การศึกษาพฤติกรรมการเขียน การเปรียบเทียบความเหมือนต่างของบทความ เป็นต้น (Bondi & Scott, 2010; Hyland, 2002, 2012; O'Keeffe et al., 2007; Sardinha, 1999; Scott, 2008) การจะพิจารณาให้คำหนึ่ง ๆ เป็นคำสำคัญไม่ได้พิจารณาจากการที่คำนั้น ๆ ปรากฏในความถี่ที่สูง แต่พิจารณาจากการที่คำนั้น ๆ มีความถี่ที่ไม่ปกติเมื่อเทียบกับคลังข้อมูลภาษาอีกชุดหนึ่ง การวิเคราะห์คำสำคัญจำเป็นต้องมีชุดข้อมูลภาษาจากคลังข้อมูลภาษาจำนวน 2 ชุดขึ้นไปมาเปรียบเทียบเทียบกัน (Scott, 1997) โดยลักษณะการเปรียบเทียบคลังข้อมูลภาษาเพื่อวิเคราะห์หาคำสำคัญมี 2 รูปแบบได้แก่ รูปแบบที่ 1 คือการเปรียบเทียบคลังข้อมูลภาษา 2 คลังที่มีขนาดใกล้เคียงกัน และรูปแบบที่ 2 คือการเปรียบเทียบข้อมูลภาษาที่เราสนใจกับคลังข้อมูลภาษาที่มีขนาดใหญ่มาก ๆ (Baker, 2004; Rayson & Garside, 2000) โดยคลังข้อมูลภาษา BNC ถือเป็นคลังข้อมูลขนาดใหญ่ที่ได้รับการยอมรับและใช้ในการเปรียบเทียบเพื่อหาค่าความเป็นคำสำคัญอย่างแพร่หลาย (Johnson & Esslin, 2006; Scott, 2001) ค่าความเป็นคำสำคัญจะแสดงผ่านค่าสถิติอย่าง Log-likelihood หรือ Chi-square (M. Anthony & Gladkov, 2007) โดยแสดงผลตามลำดับที่ได้มาจากการ

เรียงลำดับค่าตามค่าความเป็นค่าสำคัญ (Gabrielatos & Machi, 2012) ทั้งนี้ การจะหาจุดตัดหรือขอบเขตจำนวนของค่าที่จะนับว่าเป็นค่าสำคัญของแต่ละคลังข้อมูลนั้น ไม่สามารถบอกได้ชัดเจน เนื่องจากค่า Log-likelihood แปรผันโดยตรงตามขนาดของคลังข้อมูลทางภาษา (Pojanapunya & Watson Todd, 2018) ตัวอย่างเครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาได้ เช่น WordSmith Tools, AntConc และ Key-BNC

ข้อดีของเกณฑ์ด้านการวิเคราะห์ค่าสำคัญ คือสามารถบ่งชี้ได้ว่าค่าที่ถูกกำจัดออกไปโดยเกณฑ์ด้านโปรไฟล์คำศัพท์ใดที่อาจมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทของรายการคำศัพท์เฉพาะ แต่ข้อเสียของเกณฑ์ด้านการวิเคราะห์ค่าสำคัญคือ ค่าที่ได้อาจประกอบด้วย คำนามเฉพาะ เช่น ชื่อเฉพาะ ตัวอักษรย่อต่าง ๆ เช่น VAT asap และคำที่ปรากฏในความถี่สูง ๆ เช่น because shall หรือ already ซึ่งไม่ได้บ่งบอกถึงความเกี่ยวพันระหว่างความเป็นค่าสำคัญกับคลังข้อมูลภาษา แต่บ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะหรือกลวิธีการใช้ภาษามากกว่า (Scott, 1999)

2.3 เครื่องมือตรวจสอบรายการคำศัพท์

บุคคลที่มีความใกล้ชิดกับภาษาเฉพาะด้านต่าง ๆ มากที่สุดคือ ผู้ใช้ภาษาในด้านนั้น ๆ เช่น คำศัพท์ด้านการแพทย์ ย่อมต้องเป็นบุคลากรด้านการแพทย์ที่มีการใช้และความคุ้นชินใกล้ชิดกับคำศัพท์เหล่านั้น หรือคำศัพท์ที่ใช้ในธุรกิจบริการย่อมเป็นที่คุ้นเคยกับผู้ที่ประกอบวิชาชีพหรือมีความใกล้ชิดกับแวดวงธุรกิจงานบริการ ประสพการณ์การใช้คำศัพท์เฉพาะด้านเหล่านี้ถือเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างมากในการนำมาช่วยพิจารณาตัดสินใจและเลือกคำศัพท์ต่าง ๆ มาบรรจุในรายการคำศัพท์ (Chung & Nation, 2004; Martinez et al., 2009) เกณฑ์ในการตรวจสอบรายการคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ (Chung & Nation, 2004) โดยผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่พิจารณาคำศัพท์ในรายการคำศัพท์และให้ค่าคะแนนตั้งแต่ 1 – 4 ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ตาราง 4 เกณฑ์การพิจารณาคำศัพท์เฉพาะทาง 4 ระดับ

ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
1	คำ เช่น คำไวยากรณ์ หรือคำที่ไม่มีความหมายเฉพาะเจาะจงเกี่ยวข้องกับศาสตร์ของรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่จัดสร้าง เช่น <i>the, of, during, within, 7, number, specially, common, lately</i>
2	คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับศาสตร์ของรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่จัดสร้างเพียงเล็กน้อย
3	คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับศาสตร์ของรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่จัดสร้างเป็นอย่างมาก คำเหล่านี้อาจมีข้อจำกัดในการใช้ กล่าวคือ เมื่อปรากฏในบริบทของศาสตร์เฉพาะด้านจะให้ความหมายเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์นั้น ๆ ในขณะที่เมื่อปรากฏในบริบทอื่น จะให้ความหมายที่แตกต่างไปและไม่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่จัดสร้าง
4	คำที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงกับศาสตร์ของรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่จัดสร้างเท่านั้น และไม่พบในบริบทอื่น

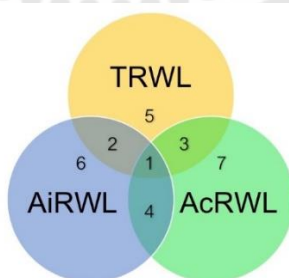
จากตารางดังกล่าวนี้ คำใดก็ตามที่ได้รับการพิจารณาให้อยู่ในระดับ 3 และ 4 จะได้รับการพิจารณาให้บรรจุลงในรายการคำศัพท์ สิ่งที่สำคัญคือ ผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่พิจารณาคำศัพท์โดยใช้เกณฑ์นี้จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์เฉพาะด้านของรายการคำศัพท์นั้น ๆ เป็นอย่างดี การตรวจสอบรายการคำศัพท์โดยใช้แบบสอบถาม 4 ระดับกับผู้เชี่ยวชาญมีข้อดีคือ สามารถตรวจสอบรายการคำศัพท์ที่ได้จากเครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูลได้ และช่วยกำจัดคำที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปได้ ข้อเสียของการตรวจสอบรายการคำศัพท์โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญคือ ใช้เวลานาน และหากรายการคำศัพท์ที่ตรวจสอบมีความยาวมากเกินไป อาจทำให้ผู้เชี่ยวชาญเหนื่อยล้าจากการพิจารณาจนได้ผลการตรวจสอบที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง รวมถึงการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์เฉพาะด้านอย่างแท้จริง

2.4 การจัดกลุ่มและขนาดของรายการคำศัพท์

รายการคำศัพท์ที่มีจำนวนยาวมาก ๆ อาจเป็นปัญหาต่อการรู้จำและใช้จริงของผู้ใช้รายการคำศัพท์ นักสร้างรายการคำศัพท์จึงแบ่งรายการคำศัพท์ที่สร้างได้ออกเป็นชุดรายการคำศัพท์ย่อย หลักในการแบ่งรายการคำศัพท์ออกเป็นชุดย่อย ๆ นั้น ยังไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัวหรือ

มีการทำการวิจัยพิสูจน์ว่า การแบ่งชุดคำศัพท์ด้วยวิธีใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด เกณฑ์ในการแบ่งรายการคำศัพท์ออกเป็นชุดย่อย อาจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น แบ่งกลุ่มตามจำนวนคำออกเป็นกลุ่มกลุ่มละเท่า ๆ กัน แบ่งกลุ่มตามพยางค์ชั้นต้น แบ่งกลุ่มตามความหมายและการใช้ หรือแบ่งกลุ่มตามระดับความยากง่าย ทั้งนี้ การแบ่งกลุ่มคำออกเป็นกลุ่มละเท่า ๆ กันโดยอิงจากความยากง่ายในการเรียนรู้คำศัพท์โดยพิจารณาจากความถี่ในการปรากฏของคำเป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย (Coxhead, 2000; West, 1953) การแบ่งกลุ่มคำศัพท์ในรายการคำศัพท์ด้วยวิธีต่าง ๆ นั้นมีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน การแบ่งกลุ่มตามพยางค์ชั้นต้นเป็นวิธีการที่สะดวกและรวดเร็วแต่ชุดรายการคำศัพท์ย่อยที่ได้มีจำนวนไม่เท่ากัน การแบ่งกลุ่มตามความหมายและการใช้สามารถทำให้ผู้เรียนจดจำชุดคำในการใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น แต่มีความยุ่งยากในการจัดแบ่ง เนื่องจากคำศัพท์คำหนึ่ง ๆ อาจสามารถใช้ในหลากหลายสถานการณ์หรือบริบท

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโครงการวิจัยนำร่อง (Laosirattanachai & Ruangjaroon, 2020) โดยศึกษาการสร้างรายการคำศัพท์บทวิจารณ์การใช้บริการธุรกิจบริการ ได้แก่ รายการคำศัพท์บทวิจารณ์การใช้บริการสถานที่ท่องเที่ยว (Tourism Review Word List: TRWL) รายการคำศัพท์บทวิจารณ์การใช้บริการสถานที่พักแรม (Accommodation Review Word List: AcRWL) และรายการคำศัพท์บทวิจารณ์การใช้บริการสายการบิน (Airline Review Word List: AiRWL) และพบว่าคำศัพท์ที่ได้รับการบรรจุในรายการคำศัพท์เฉพาะทางหนึ่ง ๆ สามารถปรากฏในรายการคำศัพท์เฉพาะทางอื่นได้ หากรายการคำศัพท์เหล่านั้นมีความเกี่ยวข้องใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ พบลักษณะการปรากฏของคำศัพท์ดังภาพประกอบ ต่อไปนี้

ภาพประกอบ 7 การปรากฏของคำศัพท์ในรายการคำศัพท์ทั้ง 3

จากภาพประกอบ สามารถอธิบายพื้นที่ที่ตามหมายเลขต่าง ๆ ได้คือ พื้นที่หมายเลข 1 คือกลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการ พื้นที่หมายเลข 2 3 4 คือกลุ่มคำศัพท์ที่

ปรากฏในรายการคำศัพท์ 2 รายการ และพื้นที่หมายเลข 5 6 7 คือกลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์เพียงรายการเดียวเท่านั้น

คำศัพท์ในพื้นที่หมายเลข 1 จึงเป็นกลุ่มคำศัพท์ที่ควรได้รับการเรียนรู้เป็นลำดับแรกตามมาด้วยกลุ่มคำศัพท์ในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ หากคำศัพท์ในแต่ละกลุ่มมีจำนวนมากเกินไป การแบ่งชุดรายการคำศัพท์ตามลักษณะดังกล่าวอาจไม่ช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของขนาดของรายการคำศัพท์ที่ใหญ่เกินไป ดังนั้น หลังจากชุดรายการคำศัพท์แรกที่ประกอบด้วยคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 แล้ว คำศัพท์ที่เหลือจะได้รับการแบ่งตามระดับความยากง่าย ในการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อแบ่งรายการคำศัพท์ออกเป็นชุดรายการคำศัพท์ย่อยต่อไป

การจัดกลุ่มคำศัพท์ยังเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่นักสร้างรายการคำศัพท์พิจารณา โดยกลุ่มคำศัพท์ที่นักสร้างรายการคำศัพท์ให้ความสนใจประกอบด้วย word families และ lemma ดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

2.4.1 Word families คือ กลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำจำนวน 92 รูปแบบ ประกอบด้วย รูปศัพท์ (Type), plural, third person singular present tense, past tense, past participle, -ing, comparative, superlative, possessive, -able, -er, -ish, -less, -ly, -ness, -th, -y, non-, un-, -al, -ation, -ess, -ful, -ism, -ist, -ity, -ize, -ment, -ous, in-, -age, -al, -ally, -an, -ance, -ant, -ary, -atory, -dom, -eer, -en, -en, -ence, -ent, -ery, -ese, -esque, -ette, -hood, -i, -ian, -ite, -let, -ling, -ly, -most, -ory, -ship, -ward, -ways, -wise, anti-, ante-, arch-, bi-, circum-, counter-, en-, ex-, fore-, hyper-, inter-, mid-, mis-, neo-, post-, pro-, semi-, sub-, un-, -able, -ee, -ic, -ify, -ion, -ist, -ition, -ive, -th, -y, pre- และ re- (Bauer & Nation, 1993) นักวิชาการด้านคำศัพท์หลายท่านเห็นพ้องกันว่า word families เป็นหน่วยสำคัญที่ถูกจดจำไว้ในคลังคำในความคิด (Mental lexicon) และผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ที่เกิดจากการเติมหน่วยคำวิภัติปัจจัย (Inflected) หรือ การแปลงคำ (derived) ได้ง่ายหากคำเหล่านั้นมาจากรากคำที่มีความหมายร่วมกัน ผู้เรียนภาษาจึงไม่ประสบปัญหาในการทำความเข้าใจความหมายคำศัพท์ต่าง ๆ ที่มีรากคำมาจากคำเดียวกัน หากผู้เรียนนั้น ๆ รู้ความหมายของรากคำอยู่ก่อนแล้ว เช่น คำว่า creation ซึ่งผู้รู้จักคำว่า create ถึงแม้จะมีหน่วยคำปัจจัย -tion ต่อท้าย ก็สามารถคาดเดาได้ว่าคำ ๆ นี้มีความหมายเกี่ยวกับการสร้าง หรือสร้างสรรค์ (Anglin, 1993; Bauer & Nation, 1993; Coxhead, 2000; Nagy, Anderson, Schommer, Scott, & Stallman, 1989; Read, 2000) แนวความคิด

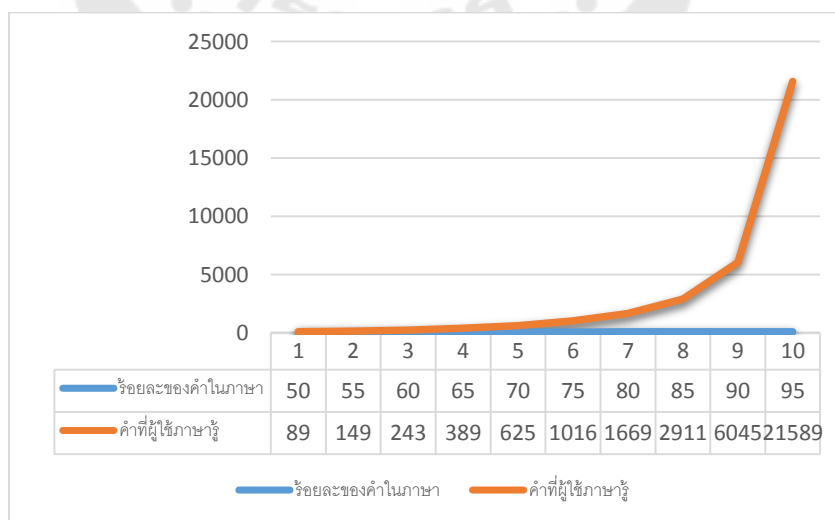
เหล่านี้ล้วนส่งผลให้นักวิชาการด้านการสร้างรายการคำศัพท์หลายท่านนำเสนอรายการคำศัพท์ในรูปแบบของ กลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) (Coxhead, 2000; Hyland & Tse, 2007; West, 1953; Xue & Nation, 1984; Yang, 2015) ข้อดีที่เห็นได้ชัดเจนในการสร้างรายการคำศัพท์โดยใช้กลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ คือ รายการคำศัพท์ที่ได้มีขนาดไม่ยาวเกินไป แต่ข้อเสียคือ หากผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่ต่ำมากหรือขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการผันคำหรือการเติมหน่วยคำ อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้คำศัพท์จากรายการคำศัพท์นั้น ๆ

2.4.2 Lemmas คือ กลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 8 รูปแบบ จาก 92 รูปแบบของ word families (Bauer & Nation, 1993) โดย 8 รูปแบบนี้เปลี่ยนแปลงตามปัจจัยที่ใช้ผันรูปศัพท์ ประกอบด้วย plural, third person singular present tense, past tense, past participle, -ing, comparative, superlative และ possessive มีผู้ให้คำเรียก lemma ในภาษาไทยไว้หลากหลายคำ เช่น รากคำ (วิโรจน์ อรุณมานะกุล, 2545) คำตั้งต้น (ธารทอง แจ่มไพบูลย์, 2559) และรูปคำปกติ (นัชชา ธีระสาโรช, 2559) แต่เนื่องจากมีผู้ให้คำเรียกที่หลากหลายและยังไม่มีการบัญญัติในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ผู้วิจัยจึงใช้คำ lemma ในงานวิจัยโดยไม่ใช้คำเรียกในภาษาไทยแทน ข้อดีของการสร้างรายการคำศัพท์โดย lemma คือ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำแต่ข้อเสียคือ รายการคำศัพท์ที่ได้จะมีขนาดยาวกว่ารายการคำศัพท์ที่สร้างโดยกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families)

จากการทบทวนวรรณกรรมทำให้ทราบว่าขนาดของรายการคำศัพท์ส่งผลต่อการใช้รายการคำศัพท์ของผู้เรียน การเลือกใช้กลุ่มคำส่งผลต่อขนาดรายการคำศัพท์เป็นอย่างมาก โดยพบว่า อัตราส่วนโดยประมาณของ word families : lemma : type ของคำศัพท์ที่มีความถี่สูงสุด 3,000 คำแรกในรายการคำศัพท์ BNC/COCA ว่ามีอัตราส่วนอยู่ที่ 1 : 3 : 6 สิ่งนี้ยังแสดงให้เห็นว่า หากเราจัดทำรายการคำศัพท์ในรูปแบบ word families จะทำให้ได้รายการคำศัพท์ที่สั้นกว่ารูปแบบ lemma ถึง 3 เท่าตัว (Nation, 2016) ในหัวข้อต่อไป ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการเรียนรู้คำศัพท์ในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยนำเสนอการรับ และกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

3. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น หากผู้ใช้ภาษาขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ ผู้ใช้ภาษาจะเข้าใจความหมายได้น้อยมาก แต่หากผู้ใช้ภาษาขาดความรู้ด้านคำศัพท์ ผู้ใช้ภาษาจะไม่สามารถเข้าใจความหมายได้เลย (Widdowson, 1978; Wilkins, 1972) คำศัพท์จึงเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สุดที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน Gass (1999) ยืนยันความคิดนี้โดยกล่าวว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศก็ไม่ต่างจากการเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ดังนั้น ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้คำศัพท์ก่อนทักษะอื่น ๆ เนื่องจากเป็นปัจจัยหลักในการช่วยให้เข้าใจภาษาได้ (Laufer & Nation, 1995; Lipson & Wixson, 2012; Nagy, 1988; Nation, 2016; Nault, 1982; Read, 1998) กล่าวคือหากไม่เรียนรู้คำศัพท์ย่อมไม่สามารถเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ (Kaya, 2014) นอกจากคำศัพท์จะมีความสำคัญในการสื่อสารแล้ว คำศัพท์ยังมีความสำคัญอย่างมากในแง่ของวิชาการเนื่องจากความรู้ด้านคำศัพท์จำเป็นในการใช้เสาะหาความรู้เพิ่มเติมจากบทอ่านหรือสิ่งเผยแพร่อื่น ๆ เป็นต้น (Laufer, 2005; Schmitt, 2008) คำศัพท์สำหรับการสื่อสารภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คำศัพท์เพื่อการรับรู้ (Receptive vocabulary) ซึ่งจำเป็นต่อทักษะการฟังและการอ่าน และคำศัพท์เพื่อการใช้ (Productive vocabulary) ซึ่งพัฒนามาจากคำศัพท์เพื่อการรับรู้และนำมาใช้สำหรับทักษะการพูดและการเขียน (Nation, 1990) ปรากฏการณ์หนึ่งที่อาจอธิบายสาเหตุของความยากลำบากในการเรียนรู้คำศัพท์คือ กฎของZipf (1935) พิจารณาภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 8 จำนวนคำที่ผู้ใช้ภาษาที่ส่งผลต่อการเข้าใจร้อยละของคำในภาษา

จากภาพประกอบแสดงให้เห็นว่า หากผู้เรียนภาษาอังกฤษมีความรู้ด้านคำศัพท์ประมาณ 89 คำ ผู้ใช้ภาษาจะเข้าใจภาษาอังกฤษได้ถึงร้อยละ 50 เมื่อรู้คำศัพท์เพิ่มเป็น 149 คำ ผู้ใช้ภาษาจะเข้าใจภาษาอังกฤษเพิ่มมาเพียงร้อยละ 5 และหากผู้ใช้ภาษาต้องการเข้าใจภาษาอังกฤษร้อยละ 95 ผู้ใช้ภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ถึง 21,589 คำ ซึ่งต้องรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นถึง 243 เท่าตัว นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนภาษาอาจเกิดความรู้สึกว่าผู้เรียนพยายามอย่างหนักในการศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้ว แต่ยังคงพบปัญหาในการเจอคำศัพท์ที่ไม่รู้จักหรือคุ้นชิน

ถึงแม้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจะเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต้องทำการส่งเสริมให้แก่ผู้เรียน แต่การเรียนการสอนด้านคำศัพท์กลับไม่ได้รับการสนับสนุนและสนใจเท่าที่ควร นักวิจัยด้านภาษจำนวนมากจึงเริ่มส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำการวิจัยทั้งด้านการรับและการเรียนการสอนคำศัพท์มากขึ้น (Haddad, 2016; Meara, 2005; Shaw, 1991; Vongpumivitch, Huang, & Chang, 2009; Zimmerman, 1997)

3.1 การรับคำศัพท์ (Vocabulary Acquisition)

การรับภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับคำศัพท์ เป็นกระบวนการแรก ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากผู้ใช้ภาษาเกิด จุดเริ่มต้นที่ทำให้นักวิชาการจำนวนมากสนใจเกี่ยวกับการรับคำศัพท์ของเด็กและกลายประเด็นที่ถกเถียงกันมาอย่างยาวนาน เกิดจากงานวิจัยด้านการรับและจดจำคำศัพท์ (Berko-Gleason, 1958; R. Brown, 1973) โดยลักษณะการรับคำศัพท์แบ่งออกเป็น 2 แนวคิด คือ การจดจำคำศัพท์ทั้งคำหรือจำส่วนต่าง ๆ ของคำ (Deen, 2018; Lukyanenko & Fisher, 2014; Milin, Smolka, & Feldman, 2018; Murrell & Morton, 1974; Ramscar & Baayen, 2013; Ramscar & Port, 2015; Slobin, 1973; Taft & Forster, 1975; Zapf & Smith, 2007)

เมื่อพิจารณาการรับคำศัพท์ในภาษาที่สอง พบว่ามีความเป็นไปได้สองประการสำหรับผู้เรียนในการรับคำศัพท์ในภาษาที่สอง กล่าวคือ ผู้ใช้ภาษาอาจเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาที่สองโดยการเริ่มต้นรับคำศัพท์ใหม่ทั้งระบบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดจากจิตใต้สำนึก เฉกเช่นเดียวกับกระบวนการรับคำศัพท์แบบที่เด็กเล็กรับคำศัพท์ภาษาแม่ หรืออาจเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาที่สองโดยประยุกต์หลักการของภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นการเรียนอย่างเป็นทางการผ่านกระบวนการที่ตั้งใจและรู้ตัว ส่งผลให้เกิดเป็นความรู้ด้านคำศัพท์ (Cook, 1973, 1985; Cook & Newson, 1996; Krashen, 1982) ประเด็นนี้ยังคงเป็นที่ถกเถียงกัน พบเพียงแต่สมมติฐานต่าง ๆ

ซึ่งยังต้องทำการวิจัยหาคำตอบต่อไป แต่เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และใช้คำศัพท์ในภาษาที่สองได้ดี นักวิชาการจึงมุ่งเน้นศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ดังจะได้กล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

3.2 กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary Learning Strategies)

Schmitt (1997) ได้พัฒนาประเภทของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ Oxford (1990) ได้เสนอไว้ โดยกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. กลวิธีการค้นพบคำศัพท์ (discovery strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการค้นพบหรือเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ แบ่งออกเป็น 2 กลวิธี ได้แก่

1.1 กลวิธีความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว (determination strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง

1.2 กลวิธีทางสังคม (social strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ โดยมีปฏิสัมพันธ์หรือพึ่งพาบุคคลอื่น เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือครูผู้สอน

2. กลวิธีการคงไว้ซึ่งคำศัพท์ (consolidation strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเก็บรักษาคำศัพท์ให้คงอยู่หลังจากการค้นพบคำศัพท์นั้น ๆ แล้ว แบ่งออกเป็น 4 กลวิธี ได้แก่

2.1 กลวิธีทางสังคม (social strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเก็บรักษาคำศัพท์ที่ได้พบโดยมีปฏิสัมพันธ์หรือพึ่งพาบุคคลอื่น เช่น เพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือครูผู้สอน

2.2 กลวิธีการจำ (memory strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเก็บรักษาคำศัพท์ที่ได้พบโดยเชื่อมโยงเข้ากับความรู้พื้นหลังของผู้เรียน เช่น จับกลุ่มคำศัพท์ที่พบใหม่เข้ากับกลุ่มคำศัพท์เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ หรือ การใช้ภาพจำต่าง ๆ

2.3 กลวิธีพุทธิปัญญา (cognitive strategies) เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเก็บรักษาคำศัพท์ที่ได้พบโดยใช้คำศัพท์นั้นซ้ำ ๆ หรือใช้สื่อ เครื่องมือต่าง ๆ ในเก็บรักษาคำศัพท์นั้นไว้ การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีพุทธิปัญญาประกอบด้วยหลัก 3 ประการคือ การระบุคำศัพท์ใหม่ที่ไม่คุ้นเคย การค้นหาความหมายของคำศัพท์ และหาความเชื่อมโยงด้านความหมายของคำศัพท์ (Harmon, Martin, & Wood, 2010)

2.4 กลวิธีอภิปัญญา (metacognitive strategies) การเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลวิธีอภิปัญญา มีพื้นฐานจากความรู้ ความเข้าใจด้านคำศัพท์ที่ผู้ใช้ภาษามีอยู่ก่อนแล้ว โดยมาจากการสังเกตการณ์ที่ผู้เรียน เรียนรู้คำศัพท์เหล่านั้นจนเกิดเป็นความรู้จำ แล้วจึงนำมาเชื่อมโยงกับกระบวนการเรียนรู้ การสร้างประสบการณ์และความรู้ให้แก่ผู้เรียนจะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่ดี และสามารถนำไปเชื่อมโยงกับกระบวนการเรียนรู้ได้ (Gaogao &

Xueping, 2013; Golfam, Dehghan, Aghagolzade, & Kambuziya, 2014) กลวิธีอภิปัญญาจึงเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ในการเก็บรักษาคำศัพท์ที่ได้พบโดยพิจารณาบทพจน ตรวจสอบและประเมินคำศัพท์ของตน รวมถึงการพิจารณาว่าคำศัพท์ใดจำเป็นต้องจดจำและเก็บไว้

Schmitt (1997) สรุปรายละเอียดกลวิธีย่อยที่ใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ ประกอบด้วย 58 กลวิธีย่อย แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 รายละเอียดกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

ประเภท (2)	กลวิธี (6)	กลวิธีย่อย (58)
กลวิธีการค้นพบคำศัพท์	กลวิธีความมุ่งมั่น	1) วิเคราะห์ชนิดของคำ 2) วิเคราะห์หน่วยคำเดิมและรากศัพท์ 3) ตรวจสอบจากรากศัพท์ภาษาแม่ 4) วิเคราะห์จากภาพหรืออริยาบถ
	เด็ดเดี่ยว (9)	5) เดาความหมายจากบริบท 6) ใช้พจนานุกรมสองภาษา 7) ใช้พจนานุกรมภาษาเดียว 8) ทำรายการคำศัพท์ 9) ทำบัตรคำศัพท์
กลวิธีการคงไว้ซึ่งคำศัพท์	กลวิธีทางสังคม (5)	1) ถามความหมายจากผู้สอน 2) ขอให้ผู้สอนช่วยแปลความหรือบอกคำพ้องความหมาย 3) ขอให้ผู้สอนยกตัวอย่างประโยคที่ใช้คำศัพท์นั้น ๆ 4) ถามความหมายจากเพื่อนร่วมชั้น 5) หาความหมายจากการทำกิจกรรมกลุ่ม
	กลวิธีทางสังคม (3)	1) รวมกลุ่มเรียนรู้และฝึกจำความหมายคำศัพท์ 2) ผู้สอนตรวจสอบการทำบัตรคำหรือรายการคำศัพท์ของผู้เรียน 3) ฝึกใช้คำศัพท์ปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา
กลวิธีการจำคำศัพท์	กลวิธีการจำ (27)	1) จำคำศัพท์กับรูปภาพ 2) สร้างภาพความหมาย 3) เชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์ 4) เชื่อมโยงคำศัพท์กับคำที่เกี่ยวข้อง 5) เชื่อมโยงคำศัพท์กับคำพ้องความหมายหรือคำตรงข้าม 6) ใช้ความสัมพันธ์ทางความหมาย 7) ใช้มาตรจัดอันดับคำคุณศัพท์ 8) วิธีการจำแบบปักหมุด 9) การใช้สถานที่แวดล้อมช่วยจำ 10) จัดกลุ่มคำเพื่อการเรียนรู้ 11) จัดกลุ่มคำในพื้นที่หน้ากระดาน 12) ฝึกใช้คำศัพท์ในประโยค 13) จัดกลุ่มคำศัพท์สร้างเรื่องราว 14) จำการสะกดคำ 15) จำเสียงของคำศัพท์ 16) ออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ เมื่อเรียนรู้ 17) สร้างมโนภาพรูปศัพท์ 18) เน้นจำพยัญชนะแรกของคำ 19) จดจำองค์ประกอบของคำ 20) ใช้คำสำคัญ 21) จำรากศัพท์และหน่วยคำเดิมแบบแยกส่วน 22) จำชนิดของคำ 23) แปลความหมายศัพท์ 24) จำเฉพาะรากศัพท์ 25) จำคำศัพท์จากสำนวน

ประเภท (2)	กลวิธี (6)	กลวิธีย่อย (58)
		26) ใช้ทรัพยากรเทคโนโลยีบนเครือข่าย 27) ใช้ตารางลักษณะทาง ความหมายช่วยจำ

ตาราง 5 รายละเอียดกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

ประเภท (2)	กลวิธี (6)	กลวิธีย่อย (58)
	กลวิธีพุทธิปัญญา (9)	1) ผูกพยางค์ 2) ผูกเขียนซ้ำ 3) ใช้รายการคำศัพท์ 4) ใช้บัตรคำ 5) จัดบันทึกในชั้นเรียน 6) ศึกษาส่วนคำศัพท์ในแบบเรียน 7) ฟัง รายการคำศัพท์จากแถบบันทึกเสียง 8) ติดฉลากคำศัพท์บนวัตถุ รอบตัว 9) จัดคำศัพท์ลงสมุดบันทึก
	กลวิธีอภิปัญญา (5)	1) ใช้สื่อภาษาอังกฤษ เช่น เพลง ภาพยนตร์ ข่าว 2) ทดสอบความรู้ ด้านคำศัพท์ด้วยตนเอง 3) การจำคำศัพท์แบบเว้นระยะเวลา 4) มองข้ามการจำคำศัพท์ 5) เรียนรู้คำศัพท์อย่างต่อเนื่อง

จากตารางแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้คำศัพท์ประกอบด้วยกลวิธีมากมาย นอกจากการสร้างและใช้รายการคำศัพท์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกลวิธีหลักเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์โดยประยุกต์กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ย่อยต่าง ๆ ในการสร้างบทเรียนและแบบฝึกหัด โดยจะได้อธิบายโดยละเอียดในผลการวิจัยต่อไป

4. สื่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สื่อการเรียนรู้ฉบับนี้เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นและเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ที่ดีสามารถสร้างประโยชน์ได้หลายประการ หนึ่งในประโยชน์ที่สามารถได้รับจากสื่อการเรียนรู้ที่ดีคือ การย่นระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ให้สั้นลงได้ (มนตรี แยมกสิกร, 2550) ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึง โปรแกรมการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบและการวัดประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้

4.1 โปรแกรมการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองแบบออนไลน์

หากเปรียบเทียบการศึกษาในศตวรรษที่ 20 กับศตวรรษที่ 21 จะพบว่า การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 20 จะให้ความสำคัญกับการเรียนที่พึ่งพาความรู้ในหนังสือและมุ่งที่จะเรียนเพื่อให้งานการศึกษาเป็นหลัก ในขณะที่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้นให้ความสำคัญกับการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและมุ่งประยุกต์ใช้ความรู้ดังกล่าวในชีวิต (แม็คเค็ดดูเคชั่น, 2560) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นปัจจัยผลักดันหลักที่นำมาซึ่งความท้าทายและโอกาสด้านต่าง ๆ ในสังคมมนุษย์ (Khan, 2012; Pacansky-Brock, 2013) และเพื่อให้การศึกษาในยุคปัจจุบันมีความทันสมัยตรงกับลักษณะการรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ของคนในยุคปัจจุบันที่รับรู้ข้อมูลได้รวดเร็วกว่าเดิมถึงสองเท่า จึงมีความจำเป็นต้องประยุกต์เทคโนโลยีการสื่อสารต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเข้าสู่กระบวนการศึกษา (Anastasiya & Vira, 2018)

เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่วิวัฒนาการอยู่ตลอดเวลาได้นำมาซึ่งการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เช่น การศึกษาทางไกล คลังความรู้ออนไลน์ ห้องสมุดออนไลน์ และหลักสูตรเรียนออนไลน์ที่มีมากมายบนโลกยุคปัจจุบัน สิ่งที่มาคือรูปแบบ วิธีการสอนที่บูรณาการสื่อการสอนเข้ากับโลกออนไลน์ ผลที่ได้จึงเกิดเป็นพื้นที่การเรียนรู้ในโลกออนไลน์สำหรับผู้เรียนที่สนใจฝึกฝนด้วยตนเอง (Anastasiya & Vira, 2018) เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าการนำอินเทอร์เน็ต และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์กับการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ทั้งในแง่ของการเรียนรู้และการประเมินผล การเรียนรู้ โดยช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในแง่การร่วมกิจกรรมในบทเรียนออนไลน์และการให้ข้อมูลความคิดเห็นย้อนกลับแก่ผู้สอนเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้สอนเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในเวลาเดียวกัน และยังเป็นการสร้างสังคมในโลกเสมือนจริงที่ประกอบด้วย ผู้เรียน ผู้สอน นักสร้างโปรแกรม รวมไปถึงผู้ที่สนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ที่ไม่ใช่ผู้เรียนในชั้นเรียน (Bill & Gates, 2010; Bransford, Brown, & Cocking, 1999; Goldman, 2011; Henry, Coiro, & Castek, 2005; McCoog, 2007)

การประยุกต์อินเทอร์เน็ตและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนจึงนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ และยังเป็นเตรียมพร้อมให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล (Hajhashemi, Anderson, Jackson, & Caltabiano, 2014; McInnis, 2002; Norazah, Halimah, & Rosseni, 2005; Pacansky-Brock, 2013) ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั้นจำเป็นต้องมีทั้งความรู้ในศาสตร์ที่ตนศึกษาและความสามารถด้านทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอยู่รอดในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการใช้งานสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการสนับสนุนการเรียนรู้ของตน ความรู้ด้านเทคโนโลยีนี้ไม่เพียงจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน แต่รวมถึงกิจกรรมนอกชั้นเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ (Sakulprasertsri, 2017) ดังนั้น โปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองบนอินเทอร์เน็ตจึงนับเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างมาก เนื่องจากโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองบนอินเทอร์เน็ตมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติฝึกฝนหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอย่างเป็นระบบผ่านทักษะต่าง ๆ ที่หลากหลาย ได้แก่ ทักษะความรู้ด้านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการสื่อสาร (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2551)

ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมการเรียนรู้ด้วยตนเองบนอินเทอร์เน็ตคือ การที่ประชากรในช่วงอายุ 15-24 ปีซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จำนวนถึงร้อยละ 85.9 มีการใช้อินเทอร์เน็ตและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2559) และอินเทอร์เน็ตเองก็ทวีความสำคัญในชีวิตประชากรช่วงอายุดังกล่าว โดยไม่ใช่แค่เฉพาะด้านรูปแบบและการใช้ชีวิตแต่รวมถึงด้านการศึกษาด้วย (Lego Muñoz & Towner, 2009; Petrovic, Petrovic, & Jeremic, 2012) แม้จะมีผลงานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดในการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตเข้ากับการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้จำนวนมาก แต่กลับพบว่ายังมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอยู่ไม่มากนัก (Chen & Bryer, 2012) ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากสถาบันการศึกษาไม่สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุนสร้างบทเรียนออนไลน์หรืออาจเกิดจากบทเรียนออนไลน์มีความยุ่งยากในการใช้งานสำหรับผู้สอน ผลงานวิจัยจำนวนมากสนับสนุนประเด็นปัญหานี้ โดยสรุปปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ผู้สอนไม่มีเวลาเพียงพอในการศึกษาวิธีการใช้งานบทเรียนออนไลน์เนื่องจากใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเตรียมเนื้อหาการสอน และบทเรียนออนไลน์มักเกิดปัญหาในการใช้งานและไม่มีคุณภาพอยู่ในระดับที่จะใช้งานได้มีประสิทธิภาพ ทั้งที่ในความจริง หากผู้สอนต้องการเปลี่ยนรูปแบบการสอนจากการสอนแบบเดิมมา

ใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ผู้สอนต้องมีความเชี่ยวชาญในการใช้บทเรียนออนไลน์ ประกอบการสอน ความไม่เชี่ยวชาญในการใช้บทเรียนออนไลน์ทำให้ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้เวลาในชั้นเรียนไปกับการแก้ปัญหาและหาคำตอบการใช้งานบทเรียนออนไลน์มากกว่าจะสอนเนื้อหาในรายวิชานั้น ๆ สุดท้ายแล้วความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากผู้สอนจึงกลายเป็นความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยี ไม่ใช่ความรู้โดยใช้เทคโนโลยี หรือหากต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาบทเรียนออนไลน์ที่สร้างขึ้นเองไม่มีคุณภาพ โดยหันมาใช้บทเรียนออนไลน์ที่มีอยู่ทั่วไป กลับพบว่าบทเรียนออนไลน์เหล่านั้นไม่ตรงกับเป้าประสงค์หลักของหลักสูตรหรือรายวิชาที่สถาบันเปิดสอนอยู่ (Fung, 1999; Fung & Pun, 2001; Kong, Au, & Pun, 1999; Law, Yuen, Ki, Li, & Lee, 1999)

โปรแกรมการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองบนอินเทอร์เน็ตมีข้อดีหลายประการ เช่น ผู้เรียนสามารถเข้าถึงบทเรียนได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ รูปแบบสื่อการเรียนมีความดึงดูดใจกว่าบทเรียนในรูปแบบหนังสือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกวัยสามารถเข้าใช้โปรแกรมการเรียนรู้ได้ ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ทันทีจากผลการเรียนรู้ และยังสามารถแบ่งปันผลการเรียนของตนให้ผู้อื่นทราบ อันเป็นการเสริมแรงด้านบวกแก่ตนเอง เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้จากหนังสือที่ผู้เรียนไม่สามารถทราบผลการเรียนรู้ได้ทำให้ยากต่อการประเมินตนเอง (Hajhashemi et al., 2014; G. E. Nelson, Ward, Desch, & Kaplow, 1976) สำหรับข้อเสียของโปรแกรมการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองบนอินเทอร์เน็ต คือการเรียนรู้ต้องอาศัยอินเทอร์เน็ตในการเข้าถึง ซึ่งนับเป็นปัญหาหลักสำคัญ รวมถึงระบบไฟฟ้าที่จำเป็นในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น คอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์ ในการเรียนรู้

4.2 การสร้างแบบทดสอบเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง

ในการสร้างแบบทดสอบด้านคำศัพท์นั้น สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงคือสิ่งที่ต้องการทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์ กล่าวคือ เราจะทำการทดสอบผู้เรียนด้านการจดจำคำศัพท์หรือด้านการเรียกใช้คำศัพท์ เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการทดสอบ ส่งผลต่อการสร้างแบบทดสอบ (Nation, 1990) สำหรับการสร้างแบบทดสอบการรู้จำคำศัพท์นั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนให้ความหมายคำศัพท์ ข้อดีของแบบทดสอบประเภทนี้ การออกแบบแบบทดสอบทำได้ง่าย และสิ่งที่ทดสอบเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นชินจากการเรียนด้านการฟังหรือการอ่านอยู่แล้ว ข้อเสียคือทำให้คะแนนมีความซับซ้อน หากผู้เรียนให้ความหมายโดยใช้ภาษาแม่ ผู้ให้คะแนนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในภาษาแม่เช่นกัน แต่หากผู้เรียนให้ความหมายเป็นภาษาเป้าหมาย ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในภาษาเป้าหมายเพียงพอที่จะให้ความหมายให้เข้าใจได้

2. รายการตรวจสอบคำศัพท์ (Checklist Tests) แบบทดสอบชนิดนี้เป็นการให้รายการคำศัพท์แก่ผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนทำเครื่องหมาย ✓ หรือขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้ความหมาย ข้อดีของการใช้แบบทดสอบแบบนี้คือสามารถทดสอบคำศัพท์ได้ในจำนวนมาก แต่ข้อเสียคือ ความน่าเชื่อถือของผลลัพธ์มีน้อย เนื่องจากผู้เรียนต้องตอบคำถามตามความจริงเท่านั้น หากผู้เรียนมุ่งทำแบบทดสอบให้เสร็จอย่างรวดเร็วโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงของความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียน ผลที่ได้จะไม่สามารถวัดผู้เรียนได้ นอกจากนี้ แบบทดสอบประเภทนี้วัดค่าหลายความหมายได้ยาก เนื่องจากผู้เรียนอาจเข้าใจคลาดเคลื่อนว่ารู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ทั้งที่ในความเป็นจริง คำศัพท์นั้นอาจให้ความหมายที่แตกต่างจากที่ผู้เรียนทราบเนื่องจากบริบทในการปรากฏ

3. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple-choice Tests) เป็นแบบทดสอบที่ได้รับความนิยมสูง ข้อดีของแบบทดสอบประเภทนี้คือ หากแบบทดสอบถูกออกแบบมาอย่างดี จะสามารถวัดความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบให้คะแนนได้ง่ายและรวดเร็ว แต่ข้อเสียคือการออกแบบค่อนข้างยุ่งยาก และต้องพิจารณาตัวเลือกอย่างระมัดระวัง เช่น คำศัพท์ในตัวเลือกควรเป็นชนิดของคำเดียวกัน แต่คำศัพท์ในตัวเลือกไม่ควรมีความหมายที่ใกล้เคียงกันจนเกินไป เป็นต้น

นอกจากแบบทดสอบทั้ง 3 ประเภทหลักนี้แล้ว แบบทดสอบยังสามารถถูกออกแบบได้อีกหลายรูปแบบตามความเหมาะสม โดยอาจพิจารณาจากสื่อการเรียนการสอนที่ใช้แบบทดสอบควรมีความหลากหลาย เพื่อไม่ให้เกิดความจำเจและสร้างความเบื่อหน่ายแก่ผู้เรียน

4.3 การวัดประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้

การวัดหรือประเมินประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะตัดสินได้ว่าสื่อการเรียนรู้ที่ให้กับผู้เรียนนั้นมีประสิทธิภาพตามที่เรากำลังต้องการ รวมถึงผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนรู้นั้น ๆ แล้ว แนวคิดที่นิยมใช้ในการวัดประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ 2 แนวคิดคือ แนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (เปรี๊ยะ กุมุท, 2519) และ E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520) ถึงแม้ทั้ง 2 แนวคิดนี้จะสามารถนำมาวัดเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ได้ แต่แนวคิดทั้ง 2 นั้นมีหลักการและวิธีการที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังเหมาะสมกับสื่อการเรียนรู้ต่างประเภทกัน กล่าวคือ แนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 นั้นเหมาะสำหรับสื่อการเรียนรู้ที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูปและมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาด้วยตนเอง ในขณะที่ E_1/E_2 ใช้ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ ยกเว้นบทเรียนสำเร็จรูป และเน้นไปที่การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องของ

ผู้เรียน เมื่อพิจารณาหลักการข้างต้นจึงพบว่า แนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 นั้นมีความเหมาะสมในการนำมาทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ศึกษาด้วยตนเอง หลักการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ตามแนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 มีดังนี้

สำหรับความหมายของตัวเลข 90 ทั้งสองตัวนั้นมีที่มาคือ เลข 90 แรกหมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มในการทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งสุดท้าย เมื่อนำมาคำนวณเป็นค่าร้อยละแล้วต้องมีค่าเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 90 ในขณะที่เลข 90 ตัวที่สองหมายถึงร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมดสามารถทำแบบทดสอบผ่านตามเกณฑ์วัตถุประสงค์ทุกวัตถุประสงค์ เช่น หากบทเรียนมี 5 วัตถุประสงค์ และเรากำหนดว่าแต่ละวัตถุประสงค์ ผู้เรียนจะต้องได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป หากนักเรียนเกินร้อยละ 90 ผ่านทุกวัตถุประสงค์ด้วยคะแนนเกินร้อยละ 80 จะถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 90 ตัวที่สอง ทั้งนี้สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าประสิทธิภาพตามแนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เป็นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } \sum X & \text{ หมายถึง คะแนนรวมของผู้เรียนทุกคนที่ทำแบบทดสอบได้} \\ N & \text{ หมายถึง จำนวนผู้เรียนทั้งหมด} \\ R & \text{ หมายถึง จำนวนคะแนนเต็มของแบบทดสอบ} \\ 90 \text{ ตัวแรก} & = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{R} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } Y & \text{ หมายถึง จำนวนผู้เรียนที่ผ่านทุกเกณฑ์วัตถุประสงค์} \\ N & \text{ หมายถึง จำนวนผู้เรียนทั้งหมด} \\ 90 \text{ ตัวที่สอง} & = \frac{Y \times 100}{N} \end{aligned}$$

เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เป็นการบอกค่าประสิทธิภาพของบทเรียนที่เน้นการศึกษาด้วยตนเองเป็นสำคัญ ดังนั้นการเรียนในลักษณะนี้จึงเรียกว่า ทฤษฎีการเรียนรู้แบบรอบรู้ (Mastery Learning) อันมีแนวความคิดว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หากมีการจัดการปัจจัยต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ยังต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยต้องเป็นข้อมูลที่เกิดจากการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้จากการทำแบบทดสอบของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การให้ข้อมูลย้อนกลับนี้จะทำให้ผู้เรียนทราบและตระหนักถึงการเรียนรู้ของตนเองว่าการเรียนรู้ของตนเองนั้นถูกต้องหรือผิดพลาดอย่างไร ควรพัฒนาหรือส่งเสริมในจุดไหน เงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งของการเรียนแบบรอบรู้คือการ

กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กล่าวคือ การเรียนจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในแต่ละหัวข้อ มีการจัดลำดับหัวข้อจากระดับความง่ายไปสู่ระดับที่มีความซับซ้อนขึ้นไปได้เหมาะสม การจัดการปัจจัยต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมจะนำไปสู่การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนได้ (Bloom, Madaus, & Hastings, 1981) ตัวอย่างการบันทึกและให้ค่าคะแนนบทเรียนตามแนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 การคำนวณค่าประสิทธิภาพบทเรียนสำเร็จรูปตามแนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90

ผู้เรียน	วัตถุประสงค์ที่ 1					วัตถุประสงค์ที่ 2					วัตถุประสงค์ที่ 3					คะแนน	ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์ทุกวัตถุประสงค์
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		
1	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	12	ผ่าน
2	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	13	ผ่าน
3	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
4	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14	ผ่าน
5	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
6	✓	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✗	11	ไม่ผ่าน
7	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
8	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
9	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
10	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	14	ผ่าน
11	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
12	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14	ผ่าน
13	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
14	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	14	ผ่าน
15	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15	ผ่าน
*เกณฑ์การผ่านแต่ละวัตถุประสงค์เท่ากับร้อยละ 80											คะแนนเฉลี่ย		14.13		→		94.20
											ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		1.25				
											จำนวนผู้เรียนที่ผ่านตามเกณฑ์		14				93.33

ที่มา: มนตรี แย้มกลีกร. (2550). เกณฑ์ประสิทธิภาพในงานวิจัยและพัฒนาสื่อการสอน: ความแตกต่าง 90/90 Standard และ E1/E2. วารสารศึกษาศาสตร์, 19(1), 1-16.

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าบทเรียนสำเร็จรูปนี้มีค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนอยู่ที่ 94.20 และมีค่าร้อยละของผู้ผ่านวัตถุประสงค์ทุกวัตถุประสงค์อยู่ที่ 93.33 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ทั้งสองค่า ทำให้สรุปได้ว่าบทเรียนสำเร็จรูปนี้มีประสิทธิภาพในฐานะสื่อการเรียนรู้

สืบเนื่องจากงานวิจัยเป็นการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการวัดประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ในการวัดประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในงานวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างคลังข้อมูลภาษา

ประชากร

ข้อมูลภาษาที่ใช้จริงบนเว็บไซต์ นิตยสาร บทความข่าว และคู่มือปฏิบัติงานในธุรกิจบริการ

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

เลือกเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างกลุ่มธุรกิจละ 2 แห่ง โดยแหล่งที่หนึ่งเป็นการเก็บข้อมูลภาษาจากเว็บไซต์ทางการด้านการท่องเที่ยวจาก 100 ประเทศแรกที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุดในปี 2558 เว็บไซต์ทางการของธุรกิจโรงแรมที่ได้รับการคัดเลือกที่ดีที่สุด 100 แห่งในปี 2560 และเว็บไซต์ทางการของธุรกิจสายการบินที่ได้รับการคัดเลือกที่ดีที่สุด 100 สายการบินในปี 2560 แหล่งที่สอง เลือกเก็บโดยพิจารณาถึงความสะดวกในการเก็บข้อมูล โดยธุรกิจท่องเที่ยวเก็บข้อมูลภาษาจากนิตยสารด้านการท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 รวม 52 ฉบับ ธุรกิจโรงแรมเก็บข้อมูลภาษาจากข่าวออนไลน์เกี่ยวกับการโรงแรมระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 และธุรกิจสายการบินเก็บข้อมูลภาษาจากคู่มือปฏิบัติการงานสายการบินจำนวน 20 เล่ม

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ประชากร

ผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัย โดยเป็นผู้เรียนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และศึกษาในหลักสูตรด้านธุรกิจบริการได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการเลือกแบบตามสะดวก โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรด้านธุรกิจบริการ จำนวน 90 คน เหตุผลที่เลือกผู้เรียนชั้นปีที่ 1 เนื่องจากระดับชั้นปีที่ 1 เป็นการเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นปีการศึกษาแรก ผู้เรียนยังมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ

ในระดับพื้นฐาน ยังไม่มีการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เริ่มที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ การเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวยังสะดวกต่อการติดตามข้อมูลการวิจัยได้อย่างใกล้ชิด ทำให้เกิดความต่อเนื่อง และไม่เกิดการขาดช่วงในการติดตามเก็บข้อมูลวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย

1. โปรแกรม AntConc ใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของไฟล์ข้อมูล
2. โปรแกรม AntWordProfiler ใช้ในการพิจารณาเกณฑ์ความถี่ เกณฑ์พิสัย และ เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์
3. โปรแกรม Key-BNC ใช้ในการพิจารณาเกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ
4. โปรแกรม VocabProfile ใช้ในการจัดชุดรายการคำศัพท์ย่อยตามความยากง่าย
5. แบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบรายการคำศัพท์
6. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ใช้ทดสอบเพื่อพิจารณาผลการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์
7. บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ โดยให้ผู้เข้าร่วมการทดลองทำการศึกษาด้วยตนเองเป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาษาและสร้างเป็นคลังข้อมูลทางภาษาจำนวน 3 คลังข้อมูล ประกอบด้วย คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว มีขนาด 31,701,430 คำ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม มีขนาด 4,835,926 คำ และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน มีขนาด 15,542,604 คำ เมื่อรวมคลังข้อมูลทางภาษาทั้ง 3 เข้าด้วยกันทำให้ได้คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการขนาด 52,079,960 คำ ทั้งนี้ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มจากผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในรูปแบบของ Google Form และแบ่งปันลิงค์แบบสอบถามในเฟสบุ๊คกลุ่มปิด ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้านธุรกิจบริการในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่สายสนับสนุนและช่วยวิชาการ นิสิตปัจจุบัน และบัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตร รวมจำนวนสมาชิกประมาณ 4,500 คน ผู้วิจัยตั้งเงื่อนไขในการทำแบบสอบถามให้เป็นผู้ที่จบการศึกษาและประกอบอาชีพในธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม หรือธุรกิจสายการบิน ในระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มธุรกิจที่

ทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน ตำแหน่งงาน และส่วนสำคัญคือ แหล่งข้อมูลภาษาอังกฤษที่ผู้ประกอบการอาชีพในธุรกิจบริการจำเป็นต้องรู้และเข้าใจ ทั้งนี้มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 446 คน โดยเว็บไซต์เป็นแหล่งข้อมูลที่ได้รับการแนะนำมากที่สุด นิติสาร บทความข่าว และคู่มือปฏิบัติงาน เป็นแหล่งข้อมูลรองลงมาที่ผู้ประกอบการอาชีพในธุรกิจบริการจำเป็นต้องรู้ เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ แบ่งออกเป็น ข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม และข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน โดยพิจารณาถึงความจำเป็นในการรู้คำศัพท์ของแหล่งข้อมูลรวมกับความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล โดยสาเหตุที่ต้องคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลรวมด้วย เนื่องจาก งานวิจัยมุ่งเก็บข้อมูลภาษาจากข้อมูลออนไลน์และต้องเกี่ยวข้องกับงานภาคบริการ ในส่วนของนิติสารนั้น สามารถเข้าถึงนิติสารท่องเที่ยวออนไลน์ได้ แต่ไม่พบนิติสารด้านโรงแรมโดยตรง ในส่วนนิติสารธุรกิจสายการบินที่เข้าถึงได้มักเป็นนิติสารที่เกี่ยวข้องกับเครื่องบิน เครื่องบินหรือการขายสินค้าปลอดภาษี ในส่วนของข่าวพบว่า ข่าวออนไลน์ในธุรกิจท่องเที่ยวและสายการบินมักมีความเกี่ยวข้องกับสถานะเศรษฐกิจ มากกว่าจะเป็นการให้ข้อมูลสินค้าและบริการ ทำให้มีเพียงข่าวออนไลน์ในธุรกิจโรงแรมเท่านั้นที่ให้ข้อมูลด้านสินค้าและบริการและเหมาะสมสำหรับการใช้ในการเก็บข้อมูล สำหรับคู่มือปฏิบัติการ ไม่พบคู่มือปฏิบัติงานธุรกิจท่องเที่ยว แต่พบในธุรกิจโรงแรมและสายการบิน อย่างไรก็ตาม คู่มือปฏิบัติงานที่สืบค้นในธุรกิจโรงแรมพบเพียงแต่คู่มือปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานต้อนรับส่วนหน้าเท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุมการปฏิบัติงานภาคบริการของธุรกิจนี้ เมื่อพิจารณาคู่มือปฏิบัติงานในธุรกิจสายการบินกลับพบว่าไม่ครอบคลุมการปฏิบัติงานตำแหน่งต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติงานภาคบริการในสนามบิน จากการสืบค้นแหล่งข้อมูลสรุปได้ว่าผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาษาของแต่ละธุรกิจจาก 2 แหล่ง ประกอบด้วย แหล่งที่ 1 คือ เว็บไซต์ทางการของธุรกิจทั้ง 3 ส่วนแหล่งข้อมูลแหล่งที่ 2 มีความแตกต่างกันตามความเหมาะสมและการเข้าถึงได้ กล่าวคือ ธุรกิจท่องเที่ยวเลือกเก็บจากนิติสารการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมเลือกเก็บจากข่าวออนไลน์ และธุรกิจสายการบินเลือกเก็บจากคู่มือปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยการคัดลอกข้อมูลจากเว็บไซต์และไฟล์ PDF และวางลงในรูปแบบข้อความเรียบบันทึกลงโปรแกรม Notepad ด้วยตนเอง รายละเอียดแหล่งข้อมูลที่ใช้เก็บข้อมูลภาษา มีดังนี้

1. นิติสารด้านการท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 รวม 52 ฉบับ
2. ข่าวออนไลน์เกี่ยวกับการโรงแรมระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561
3. คู่มือปฏิบัติการงานสายการบินจำนวน 20 เล่ม

4. เว็บไซต์เกี่ยวกับแวดวงธุรกิจบริการจำนวนภาคธุรกิจละ 100 เว็บไซต์ รวมทั้งสิ้น 300 เว็บไซต์ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ เลือกเว็บไซต์ขององค์กรที่มีผลการจัดอันดับหรือค่าสถิติที่แสดงให้เห็นว่าเป็นองค์กรที่ได้รับการยอมรับว่าดีที่สุดใน 100 องค์กรแรก ทั้งนี้เนื่องจากการที่องค์กรดังกล่าวได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงนั้น ย่อมเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่า องค์กรเหล่านั้นมีการให้ข้อมูลแก่ผู้ใช้บริการผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ ที่มีความครบถ้วน สมบูรณ์ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการได้ รายละเอียด ดังนี้

4.1 ธุรกิจท่องเที่ยว ผู้วิจัยเลือกจากเว็บไซต์ของหน่วยงานรัฐบาลด้านการท่องเที่ยวของประเทศที่มีสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศมากที่สุด 100 ลำดับแรก จัดอันดับและเผยแพร่ในปี 2560 โดย องค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (United Nations World Tourism Organization, 2017) อย่างไรก็ตาม สถิติดังกล่าวนี้เป็นของปี 2558 เนื่องจากในรายงานประจำปีที่เผยแพร่ในปี 2560 นั้นมีหลายประเทศที่ยังไม่ปรากฏข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศ และปี 2558 เป็นปีที่มีข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ ครบถ้วน สมบูรณ์ที่สุด

4.2 ธุรกิจโรงแรม เลือกจากโรงแรมที่ได้รับการคัดเลือกให้ติดอันดับโรงแรมที่โดดเด่นจากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 100 โรงแรม (Gifford, 2017) จาก www.travelandleisure.com (ข้อมูล ณ วันที่ 11 กรกฎาคม 2560) ซึ่งเป็นเว็บไซต์แนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั่วโลก อันดับโรงแรมที่จัดขึ้นโดย www.travelandleisure.com นี้อาศัยข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับที่พักประเภทต่าง ๆ โดยการให้คะแนนสิ่งต่าง ๆ ในโรงแรม เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัด การบริการ อาหาร และอื่น ๆ ในการจัดอันดับ

4.3 ธุรกิจสายการบิน เลือกจากสายการบินที่ได้รับการจัดอันดับให้เป็นสายการบินที่ดีที่สุด 100 อันดับแรก จัดลำดับโดย Skytrax (2017) ซึ่งเป็นบริษัทในสหราชอาณาจักรที่คอยให้ความเห็นและจัดลำดับสายการบินและสนามบินมาเป็นเวลานาน โดยการจัดอันดับในทุกปีจะเปิดโอกาสให้ผู้ใช้บริการสายการบินได้เข้าไปลงคะแนนเลือกสายการบินและสนามบินที่ตนพึงพอใจมากที่สุด โดยจะทำการเผยแพร่ทุกปีในเว็บไซต์ www.airlinequality.com โดยข้อมูลที่เก็บเพื่อนำมาทำในงานวิจัยนี้ใช้สายการบิน 100 อันดับแรกในปี 2017 (ข้อมูล ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561)

การสร้างแบบทดสอบ

ผู้วิจัยออกแบบแบบทดสอบจำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย แบบทดสอบแบ่งกลุ่ม เพื่อจำแนกผู้เข้าร่วมการทดลองจำนวน 90 คนออกเป็น 3 กลุ่มทดลองจำนวน 1 ชุด และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแยกตามธุรกิจจำนวน 3 ชุด แบบทดสอบทุกชุดประกอบด้วยข้อคำถามแบบ 5 ตัวเลือกจำนวน 60 ข้อ เนื้อหาที่ใช้ในการออกแบบแบบทดสอบทั้งหมดนำมาจากคลังข้อมูลภาษาที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวม และแบบทดสอบทั้ง 4 ชุดได้ทำการปรับปรุง แก้ไข หลังผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และการสอนภาษาเรียบร้อยแล้ว

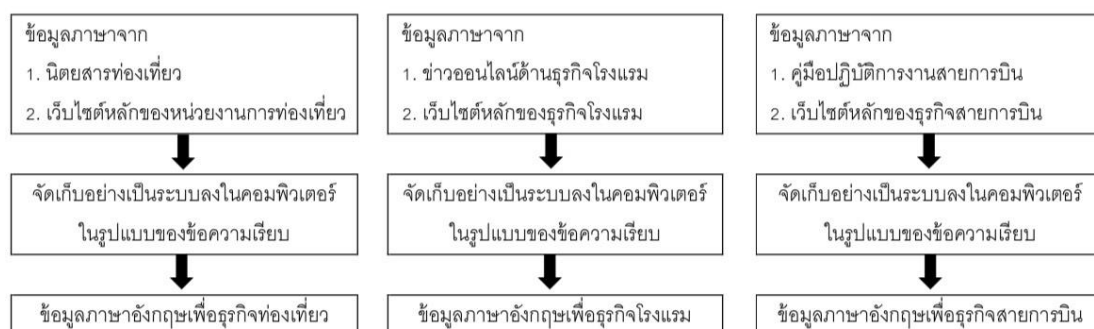
แบบทดสอบแบ่งกลุ่มมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้ด้านคำศัพท์และการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบท โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ธุรกิจละ 20 ข้อ รวม 60 ข้อ การแบ่งกลุ่มด้วยข้อสอบชุดนี้ทำให้ทราบความรู้ที่มีอยู่ก่อนของผู้เข้าร่วมการทดลองแต่ละคน ผู้วิจัยจัดกลุ่มการทดลองโดยมีเงื่อนไขให้กระจายจำนวนผู้มีคะแนนสูง กลาง และต่ำ ในแต่ละกลุ่มทดลองในจำนวนที่ใกล้เคียงกันที่สุด

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีจำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนธุรกิจท่องเที่ยว แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนธุรกิจโรงแรม และ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนธุรกิจสายการบิน โดยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นชุดเดียวกัน มีวัตถุประสงค์ในการทดสอบความจำด้านคำศัพท์และการใช้คำศัพท์ที่ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบท แบบทดสอบมีจำนวน 60 ข้อ แบบ 5 ตัวเลือก โดยข้อสอบ 60 ข้อ มาจากการสุ่มคำศัพท์จากบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์จำนวน 5 บท บทละ 12 คำ รวม 60 คำในแต่ละประเภทธุรกิจ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง การสร้างรายการคำศัพท์เพื่อธุรกิจบริการและบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์นี้ มุ่งสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ แล้วนำคำศัพท์ที่ได้ ไปสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์และทดลองใช้กับผู้เข้าร่วมการทดลอง โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจบริการ

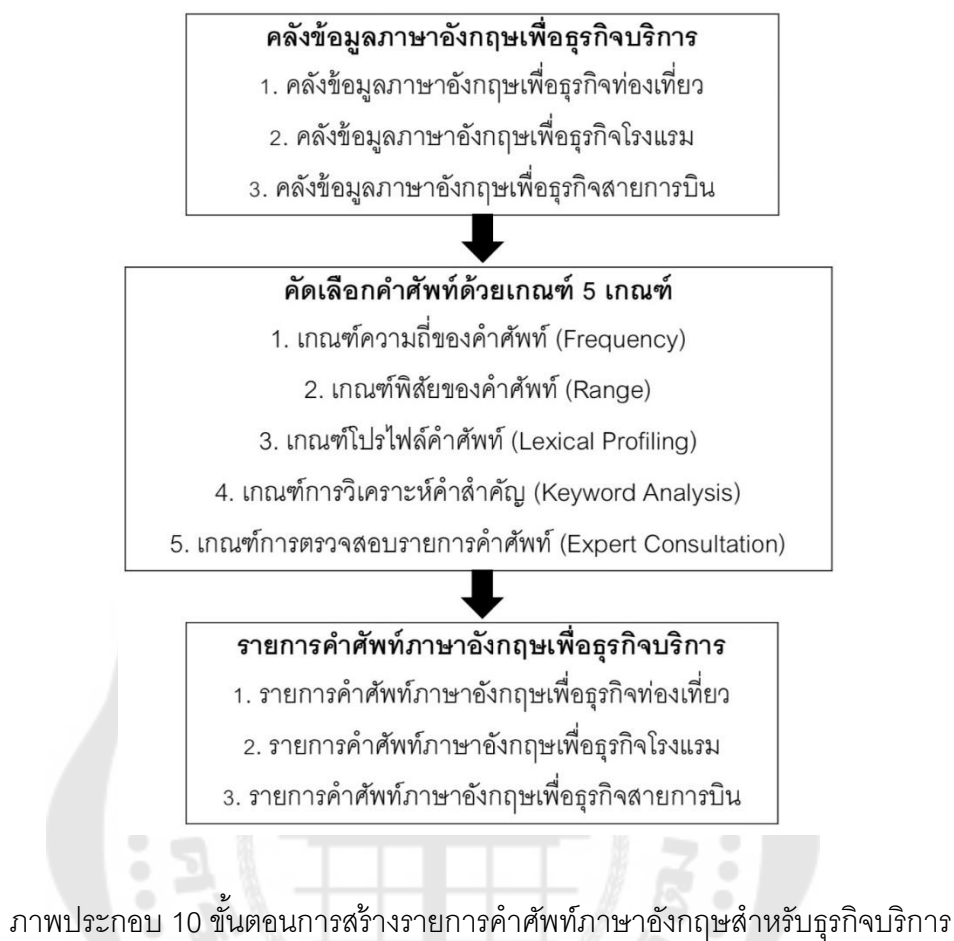

ภาพประกอบ 9 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจบริการ

1.1 รวบรวมข้อมูลภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจบริการและจัดเก็บในรูปแบบข้อความเรียบ

1.2 ก่อนจะนำคลังข้อมูลภาษาที่ได้ทั้งหมดไปใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์ ต้องนำมาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาในคลังข้อมูลก่อน เช่น การสะกด หรือการเว้นวรรค ของภาษาในคลังข้อมูล วิธีการในการตรวจสอบคือการนำคลังข้อมูลภาษาเข้าโปรแกรมแอนท์คอน (AntConc) ซึ่งจะได้เป็นรายการคำศัพท์ทั้งหมดที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษาพร้อมความถี่ หากคำใดในรายการมีความผิดปกติ หรือผิดพลาด จึงกลับไปแก้ไขในข้อมูลภาษา เมื่อทำการแก้ไขและตรวจสอบจนแน่ใจแล้ว จึงนำข้อมูลภาษาที่ได้ไปสร้างรายการคำศัพท์ต่อไป

2. ขั้นตอนการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจบริการโดยพิจารณาจากเกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์จำนวน 5 เกณฑ์ ประกอบด้วย เกณฑ์ความถี่ เกณฑ์พินัย เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ และเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์สรุปได้ดังภาพประกอบต่อไปนี้

2.1 เกณฑ์ความถี่ (Frequency) นำคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษามาพิจารณาความถี่ โดยงานวิจัยชิ้นนี้เลือกประยุกต์เกณฑ์ความถี่ตามแนวคิดของ Coxhead (2000) โดยเกณฑ์อัตราส่วน ดังแสดงในสมการต่อไปนี้

$$\frac{100}{3,500,000} = \frac{x}{\text{จำนวนคำทั้งหมดในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ}}$$

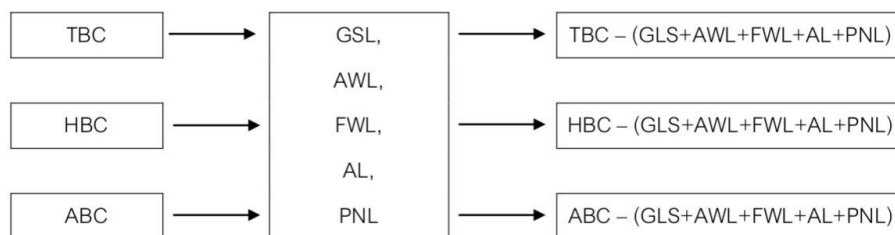
$$x = 100 \times \frac{\text{จำนวนคำทั้งหมดในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ}}{3,500,000}$$

โดยที่ x คือจำนวนความถี่ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มคำที่ปรากฏในความถี่สูง

ใช้โปรแกรม AntWordProfiler ในการคำนวณ ค่าที่เป็นไปตามเกณฑ์อัตราส่วน จะได้รับการพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการต่อไป

2.2 เกณฑ์พิสัย (Range) นำคำศัพท์มาพิจารณาค่าที่ปรากฏซ้ำในแต่ละแหล่งข้อมูล โดยใช้โปรแกรม AntWordProfiler เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ โดยประยุกต์เกณฑ์ด้านพิสัยของ Coxhead (2000) มาใช้ ค่าที่ปรากฏตั้งแต่ ร้อยละ 50 ของแหล่งข้อมูลทั้งหมดขึ้นไป จะนำไปพิจารณาในเกณฑ์ต่อไป

2.3 เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ (Lexical Profiling) พิจารณาโดยใช้รายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ ได้แก่ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป (General Service List: GSL) (West, 1953) เพื่อกำหนดคำศัพท์ที่ใช้ทั่วไป รายการคำศัพท์เชิงวิชาการ (Academic Word List: AWL) (Coxhead, 2000) เพื่อกำหนดคำศัพท์ในเชิงวิชาการ รายการคำศัพท์ไวยากรณ์ (Function Word List: FWL) ในการกรอกรคำศัพท์ไวยากรณ์ รายการคำศัพท์ตัวย่อ (Abbreviation List: AL) ในการกรอกรคำศัพท์ที่เป็นตัวย่อต่าง ๆ และรายการคำศัพท์ชื่อเฉพาะ (Proper Name List: PNL) เพื่อกำหนดชื่อเฉพาะต่าง ๆ ออกจากคลังข้อมูลภาษาอังกฤษทั้ง 3 คลังข้อมูลได้แก่ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism Business Corpus: TBC) คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม (Hotel Business Corpus: HBC) และ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน (Airline Business Corpus: ABC) โดยใช้โปรแกรม AntWordProfiler เป็นเครื่องมือในการกรอกรคำศัพท์ที่ไม่พบว่ามี ความซ้ำซ้อนกับรายการคำศัพท์อ้างอิงข้างต้นจะได้รับการพิจารณาให้มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการต่อไป ทั้งนี้ คำศัพท์ที่นำเข้าสู่เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์นี้ จะเป็นชุดคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัยมาแล้ว ดังแสดงในแผนภาพประกอบ

ภาพประกอบ 11 การใช้รายการคำศัพท์อื่นเป็นเครื่องมือในการคัดกรองคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อ
ธุรกิจบริการ

2.4 เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ (Keyword Analysis) พิจารณาโดยใช้ข้อมูลภาษาแต่ละภาคธุรกิจทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม Key-BNC วัตถุประสงค์ของเกณฑ์นี้เพื่อเป็นการตรวจสอบคำที่ถูกคัดออกจากเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ เนื่องจากคำบางคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ GSL หรือ AWL อาจมีความหมายเปลี่ยนไปเมื่อปรากฏในบริบทด้านธุรกิจบริการ สำหรับเกณฑ์ในการเลือกจุดตัดจำนวนคำที่ได้รับการพิจารณาให้เป็นคำสำคัญของงานวิจัยนี้ประยุกต์ตามเกณฑ์จากวิจัยของ Todd (2017) โดยงานวิจัยของเขามีขนาดของคลังข้อมูลภาษาอยู่ที่ 1,150,000 คำ และเขากำหนดให้คำที่มีค่าสถิติ Log-Likelihood สูงที่สุด 500 คำแรกเป็นคำสำคัญ ดังนั้น อัตราส่วนที่ใช้ในการกำหนดจุดตัดคำสำคัญของงานวิจัยนี้จึงเป็นดังนี้

$$\frac{500}{1,150,000} = \frac{x}{\text{จำนวนคำทั้งหมดในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ}}$$

$$x = 500 \times \frac{\text{จำนวนคำทั้งหมดในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ}}{1,150,000}$$

เมื่อได้คำสำคัญตามสูตรคำนวณจากแต่ละคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการแล้วจึงนำชุดคำดังกล่าวมาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ เพื่อคัดคำประเภทไวยากรณ์ ตัวอักษรย่อและชื่อเฉพาะออก จากนั้น นำคำที่เหลือมาเปรียบเทียบกับคำที่ผ่านเกณฑ์ 1 ถึง 3 ก่อนหน้านี้ คำใดที่ไม่ปรากฏในคำที่ได้จากการใช้เกณฑ์ที่ 1 ถึง 3 จะได้รับการนำกลับเข้ามาใส่เพิ่มเข้าไปอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ คำที่นำกลับมามีต้องผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัยเช่นกัน

2.5 เกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ (Expert Consultation) ขั้นตอนการใช้เกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์มีวิธีการโดยการนำคำศัพท์ที่ผ่านเกณฑ์ที่ 1 ถึง 4 มาสร้างแบบสอบถามแบบตัวเลือก 4 ระดับ (Chung & Nation, 2004) ให้นักวิชาการที่ประกอบวิชาชีพหรือมีความเกี่ยวข้องในภาคธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน จำนวนภาคธุรกิจละ 5 คน รวม 15 คน โดยมีเงื่อนไขคือต้องเป็นบุคลากรที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับภาควิชาที่นั้นมาไม่น้อยกว่า 5 ปี และใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานเป็นหลัก ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตารางต่อไป

ตาราง 7 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ธุรกิจ	ผู้เชี่ยวชาญ
ธุรกิจท่องเที่ยว	ผู้พูดเจ้าของภาษาจำนวน 1 คน ผู้ประกอบวิชาชีพในแวดวงธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 4 คน
ธุรกิจโรงแรม	ผู้พูดเจ้าของภาษาจำนวน 1 คน ผู้ประกอบวิชาชีพในแวดวงธุรกิจโรงแรมจำนวน 4 คน
ธุรกิจสายการบิน	ผู้พูดเจ้าของภาษาจำนวน 1 คน ผู้ประกอบวิชาชีพในแวดวงธุรกิจสายการบินจำนวน 4 คน

2.6 เมื่อได้คำที่ผ่านเกณฑ์ทั้ง 5 แล้ว ผู้วิจัยนำคำศัพท์ที่ได้มาพิจารณาว่าคำศัพท์แต่ละคำควรอยู่ในรายการคำศัพท์ระดับใด ทั้งนี้ เนื่องจากคำศัพท์ในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการนี้มีความเฉพาะทางที่ใกล้เคียงและสัมพันธ์กัน ดังนั้น จะทำการพิจารณากลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการก่อนแล้วสร้างเป็นรายการคำศัพท์ระดับพื้นฐาน จากนั้นจึงพิจารณาแบ่งคำศัพท์ที่เหลือออกเป็นชุดย่อย ด้วยโปรแกรม VocabProfile คำศัพท์ที่ปรากฏในฐานลำดับต้น ๆ ย่อมมีความเหมาะสมในการบรรจุไว้ในรายการคำศัพท์ระดับพื้นฐานมากกว่าคำศัพท์ที่ปรากฏในฐานลำดับหลัง

3. ขั้นตอนการทดลองใช้รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจบริการ โดยนำรายการคำศัพท์ที่ได้ไปสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ จากนั้นนำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแสดงดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 12 ขั้นตอนการทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

3.1 ผู้เข้าร่วมการทดลองจำนวน 90 คนทำแบบทดสอบเพื่อแบ่งผู้เข้าร่วมการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยแต่ละกลุ่มต้องประกอบด้วยผู้เข้าร่วมการทดลองที่ได้คะแนนในช่วงต่ำสุดไปจนถึงช่วงคะแนนสูงสุด และจำนวนของผู้ที่ได้คะแนนในแต่ละช่วงของแต่ละกลุ่มมีจำนวนใกล้เคียงกัน จากนั้น จึงให้แต่ละกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยมีเนื้อหาตามธุรกิจที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมายประกอบด้วย ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน

3.2 นำรายการคำศัพท์ทั้ง 3 ประเภทมาทดลองใช้กับผู้เข้าร่วมการทดลอง โดยแบ่งเป็น กลุ่มที่ 1 ใช้รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism Business Word

List: TBWL) ในการศึกษาด้วยตนเอง กลุ่มที่ 2 ใช้รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม (Hotel Business Word List: HBWL) ในการศึกษาด้วยตนเอง กลุ่มที่ 3 ใช้รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน (Airline Business Word List: ABWL) ในการศึกษาด้วยตนเอง

3.3 กำหนดระยะเวลาในการใช้คำศัพท์ในการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยระยะเวลา 5 สัปดาห์มาจากที่บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีจำนวน 5 บท ผู้วิจัยวางแผนให้ผู้เรียนใช้เวลาในการเรียนรู้บทเรียนละ 1 สัปดาห์ เมื่อระยะเวลาผ่านไป 5 สัปดาห์จึงให้ทำแบบทดสอบสอบหลังเรียน (Post-Test)

3.4 ในระหว่างช่วงระยะเวลา 5 สัปดาห์นี้ ผู้เข้าร่วมการทดลองสามารถเรียนรู้และทำแบบฝึกหัดในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ได้อย่างอิสระ รายละเอียดสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 แผนการศึกษารายการคำศัพท์และการทดสอบในระยะเวลา 8 สัปดาห์

ช่วงเวลา	กิจกรรม
สัปดาห์ที่ 1	กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คนทำแบบทดสอบเพื่อแบ่งกลุ่ม
ระหว่างสัปดาห์	ผู้วิจัยคำนวณคะแนนและแบ่งกลุ่มกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน
สัปดาห์ที่ 2	แจ้งกลุ่มทดลองให้ทราบรายละเอียดการแบ่ง และให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วมอบหมายให้ศึกษารายการคำศัพท์ตามกลุ่มของตัวเอง
สัปดาห์ที่ 2 ถึง 7	กลุ่มทดลองศึกษารายการคำศัพท์ย่อยชุดที่ 1 ถึง 5
สัปดาห์ที่ 7	ทำแบบทดสอบหลังเรียนและให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรายการคำศัพท์
สัปดาห์ที่ 8	แจ้งคะแนนและสอบถามข้อมูลที่เป็นเพิ่มเติม

3.5 วิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นของผู้เข้าร่วมการทดลองหลังใช้สื่อวัตการเรียนรู้คำศัพท์แบบออนไลน์โดยวิเคราะห์จากสถิติเชิงอนุมานประเภท Dependent t-test เปรียบเทียบระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.6 คำนวณค่าประสิทธิภาพรายการคำศัพท์ทั้ง 3 ชุด โดยกำหนดค่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 90/90

3.7 หลังจากผู้เข้าร่วมการทดลองผ่านการเรียนรู้โดยใช้สื่อวัตการเรียนรู้คำศัพท์แบบออนไลน์ และทำแบบทดสอบหลังเรียนแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการทดลองเกี่ยวกับการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยหลีกเลี่ยงการใช้แบบสำรวจแบบมาตรวัดระดับ เนื่องจากมองว่าคำตอบที่ได้ อาจยังไม่ครอบคลุมความคิดเห็นทั้งหมดที่ผู้เข้าร่วมการทดลองต้องการให้ข้อมูล รวมถึงข้อมูลที่ได้ อาจไม่ใช่ข้อมูลที่แท้จริง ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นการใช้สื่อวัตการเรียนรู้คำศัพท์แบบออนไลน์ 2 วิธี โดยวิธีที่ 1 เป็นการใช้โปรแกรม Mentimeter ซึ่งมีคุณสมบัติในการให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถร่วมตอบแสดงความคิดเห็น โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบสามารถเขียนคำหรือวลีที่แสดงถึงความรู้สึกที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ได้ทั้งหมด 3 คำหรือวลี โปรแกรมจะทำการคำนวณ วิเคราะห์และแสดงออกเป็นภาพที่ประกอบด้วยคำหรือวลีต่าง ๆ ที่ผู้ตอบส่งเข้ามา คำที่มีการส่งเข้ามา มากจะยิ่งมีขนาดใหญ่และอยู่จุดศูนย์กลางภาพ วิธีที่ 2 เป็นการแจกแบบสอบถามปลายเปิดโดยให้ผู้เข้าร่วมการทดลองได้เขียนอธิบายความคิดเห็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย 1. ข้อดี/จุดเด่นของการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ 2. ข้อด้อย/จุดที่ควรพัฒนาปรับปรุงของการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

3.8 สรุป และอภิปรายผล

บทที่ 4

ผลการศึกษา : การสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

การวิจัยเรื่อง การสร้างรายการคำศัพท์เพื่อธุรกิจบริการและบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยในประเด็นการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการนำเสนอไว้ในบทที่ 4 และส่วนที่ 2 ผลการวิจัยในประเด็นการออกแบบและผลการเรียนรู้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์นำเสนอไว้ในบทที่ 5

ผลการวิจัยในบทที่ 4 ตอบคำถามงานวิจัยข้อที่ 1 “รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ประกอบด้วยคำศัพท์ใดบ้าง” โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ที่มาและลักษณะทั่วไปของคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไปของคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ
2. อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษธุรกิจท่องเที่ยว
3. อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษธุรกิจโรงแรม
4. อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษธุรกิจสายการบิน

ตอนที่ 2 ขั้นตอนและการสร้างรายการคำศัพท์ ประกอบด้วย

1. ผลการพิจารณาเกณฑ์ความถี่ (Frequency)
2. ผลการพิจารณาเกณฑ์พิสัย (Range)
3. ผลการพิจารณาเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ (Lexical Profiling)
4. ผลการพิจารณาเกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ (Keyword Analysis)
5. ผลการพิจารณาเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ (Expert Consultation)
6. การแบ่งรายการคำศัพท์ออกเป็นชุดรายการคำศัพท์ย่อย

ก่อนกล่าวถึงตอนที่ 1 ที่มาและลักษณะทั่วไปของคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ผู้วิจัยเสนอผลสรุปการพิจารณาการสร้างรายการคำศัพท์ในภาพรวมผ่านตาราง ดังต่อไปนี้

ตาราง 9 รายละเอียดจำนวนคำศัพท์ที่ได้จากพิจารณาตามเกณฑ์ทั้ง 5

ขั้นตอน	จำนวนคำในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อ		
	ธุรกิจท่องเที่ยว	ธุรกิจโรงแรม	ธุรกิจสายการบิน
จำนวนคำในคลังข้อมูลภาษา	31,701,430	4,835,926	15,542,604
จำนวนรูปศัพท์ในคลังข้อมูลภาษา	302,128	65,737	134,862
เกณฑ์ความถี่	2,465	3,548	2,381
เกณฑ์พิสัย	1,785	1,216	1,714
เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์	273	178	176
เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ	719	524	858
จำนวน word families	672	403	606
เกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์	378	274	245

จากตาราง สรุปได้ว่า คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวประกอบด้วยคำจำนวน 31,701,430 คำ (Token) เมื่อนำคำมาเปลี่ยนให้อยู่ในรูปศัพท์ จำนวนคำในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษในธุรกิจท่องเที่ยวมีจำนวน 302,128 รูปศัพท์ (Type) เมื่อนำมาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ทั้ง 5 เกณฑ์ จำนวนคำจะค่อย ๆ ลดลง กล่าวคือ เมื่อพิจารณาด้วยเกณฑ์ความถี่ จำนวนคำจะอยู่ที่ 2,465 คำ จากนั้น จะเหลือ 1,785 คำเมื่อพิจารณาด้วยเกณฑ์พิสัย นำคำที่ได้มาพิจารณาด้วยเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ จะเหลือคำอยู่จำนวน 273 คำ จากนั้น พิจารณาด้วยเกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญมารวมกับคำที่ได้จากเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ จะได้จำนวนคำศัพท์อยู่ที่ 719 คำ ซึ่งในขั้นต่อไปจะต้องนำชุดคำดังกล่าวส่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา แต่ก่อนส่งนั้น ต้องทำการเปลี่ยนรูปแบบคำจากรูปศัพท์เป็น กลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) เสียก่อน ซึ่งผลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีคำที่สมควรนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวทั้งสิ้น 378 คำ เมื่อนำมาบรรจุในรายการคำศัพท์ย่อยจะได้ 13 รายการคำศัพท์ย่อย

ในส่วนของรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม เกิดจากการรวบรวมและสร้างเป็นคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมที่ประกอบด้วยคำจำนวน 4,835,926 คำ เมื่อพิจารณาเฉพาะรูปศัพท์ พบว่ามีจำนวน 65,737 รูปศัพท์ จากนั้นนำมาพิจารณาด้วยเกณฑ์ความถี่ ได้คำศัพท์จำนวนคำ 3,548 คำ และลดเหลือ 1,216 คำเมื่อนำมาพิจารณาด้วยเกณฑ์พิสัย การพิจารณาด้วยเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ทำให้จำนวนคำลดลงอยู่ที่ 178 คำ และเมื่อพิจารณาด้วย

เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญจะทำให้ได้ยอดจำนวนคำเพิ่มมาเป็น 524 คำ แปลงชุดคำดังกล่าวให้อยู่ในรูปกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) และพบว่าได้จำนวน 403 คำ เมื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาพบว่ามีความเหมาะสมในการนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมทั้งสิ้น 274 คำ และเมื่อนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ย่อย ทำให้ได้รายการคำศัพท์ย่อยจำนวน 9 รายการ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน เกิดจากการคัดสรรคำจากคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินที่ประกอบด้วยคำจำนวน 15,542,604 คำ ซึ่งเมื่อจัดกระทำให้อยู่ในรูปศัพท์ มีจำนวน 134,862 คำ นำมาพิจารณาด้วยเกณฑ์ความถี่ ทำให้ได้คำจำนวน 2,381 คำ จากนั้นนำมาพิจารณาด้วยเกณฑ์พินัยและโปรไฟล์คำศัพท์ ทำให้เหลือจำนวนคำอยู่ที่ 1,714 และ 176 คำตามลำดับ เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญทำให้จำนวนคำกลับเพิ่มมาอยู่ที่ 858 คำ เมื่อจัดกระทำให้อยู่ในรูปแบบกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) เหลือจำนวนคำอยู่ที่ 606 คำ โดยผลจากเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ได้จำนวนคำอยู่ที่ 245 คำ จัดกระทำแบ่งได้เป็น 8 รายการ คำศัพท์ย่อย ทั้งนี้ข้อมูลในการพิจารณาด้วยเกณฑ์ทั้ง 5 เกณฑ์ ดังจะได้กล่าวถึงต่อไปในตอนต่อไป

ตอนที่ 1 ที่มาและลักษณะทั่วไปของรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

จากการรวบรวมข้อมูลทางภาษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ สรุปข้อมูลทั่วไปของคลังข้อมูลภาษา ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

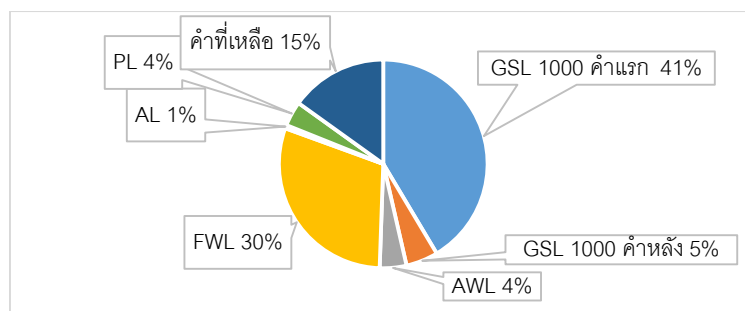
ตาราง 10 ข้อมูลทั่วไปของคลังข้อมูลภาษา

คลังข้อมูลภาษา/ข้อมูล	จำนวนแหล่งข้อมูล	จำนวนคำในคลังข้อมูล
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว	152	31,701,430
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม	124	4,835,926
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน	120	15,542,604
รวม	396	52,079,960

จากตาราง สรุปข้อมูลภาษาที่ใช้ในงานวิจัยได้ว่า จำนวนแหล่งข้อมูลและจำนวนคำในคลังข้อมูลภาษาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีจำนวนมากที่สุด คือมาจากข้อมูลจำนวน 152 แหล่ง และมีจำนวน 31,701,430 คำ แต่ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมและคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินนั้นมีความแตกต่างกัน จำนวนแหล่งข้อมูลในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมนั้นมีจำนวนมากเป็นลำดับที่ 2 คือ 124 แหล่ง ในขณะที่คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีจำนวนคำมากเป็นลำดับที่ 2 คือ 15,542,604 คำ ยอดรวมจำนวนคำของคลังข้อมูลภาษาทั้ง 3 ในงานวิจัยนี้อยู่ที่ 52,079,960 คำ

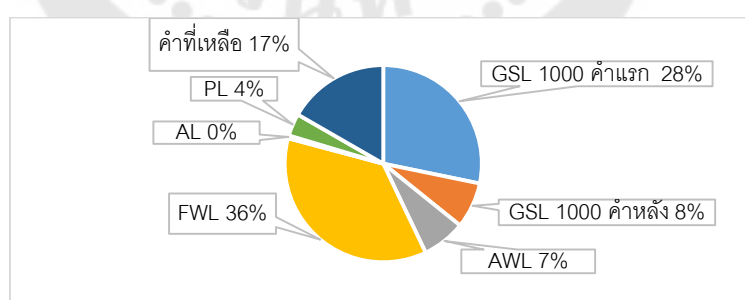
แหล่งข้อมูลของคลังข้อมูลภาษาทั้ง 3 นี้มีทั้งลักษณะรวมและแตกต่างกันตามความเหมาะสมและความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ในประเด็นลักษณะรวม คลังข้อมูลภาษาอังกฤษทั้ง 3 มีข้อมูลภาษาจากเว็บไซต์คลังข้อมูลละ 100 เว็บไซต์ จุดที่แตกต่างกันคือ แหล่งข้อมูลภาษาของคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวอีก 52 แหล่งมาจากนิตยสารด้านการท่องเที่ยวในปีคริสต์ศักราช 2017-2018 จำนวน 52 ฉบับ ทำให้จำนวนแหล่งข้อมูลทั้งหมดอยู่ที่ 152 แหล่งข้อมูล สำหรับแหล่งข้อมูลในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมจำนวน 24 แหล่งข้อมูลนั้นมาจากข่าวประชาสัมพันธ์ธุรกิจโรงแรม แต่หากแบ่งแหล่งข้อมูลดังกล่าวตามจำนวนข่าว จำนวนแหล่งข้อมูลที่ได้จะมากถึง 10,000 แหล่งข้อมูล แหล่งข้อมูลข่าวประชาสัมพันธ์จึงถูกจัดเก็บในลักษณะรายเดือน โดยเป็นข่าวประชาสัมพันธ์ธุรกิจโรงแรมในปีคริสต์ศักราช 2017-2018 รวม 24 เดือน คิดเป็น 24 แหล่งข้อมูล ในส่วนของคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินนั้น 20 แหล่งข้อมูลได้มาจากคู่มือปฏิบัติการงานด้านธุรกิจสายการบิน รวมทั้งสิ้น 20 เล่ม คิดเป็น 20 แหล่งข้อมูล

เมื่อทำการพิจารณาข้อมูลจำนวนคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ ได้แก่ รายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำแรก (General Service List: GSL 1,000 คำแรก) รายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำต่อมา (General Service List: GSL 1,000 คำต่อมา) รายการคำศัพท์เชิงวิชาการ (Academic Word List: AWL) รายการคำศัพท์ไวยากรณ์ (Function Word List: FWL) รายการคำศัพท์ตัวย่อ (Abbreviation List: AL) และรายการคำศัพท์ชื่อเฉพาะ (Proper Name List: PNL) โดยใช้โปรแกรม AntWordProfiler พบข้อมูลดังนี้

ภาพประกอบ 13 อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว

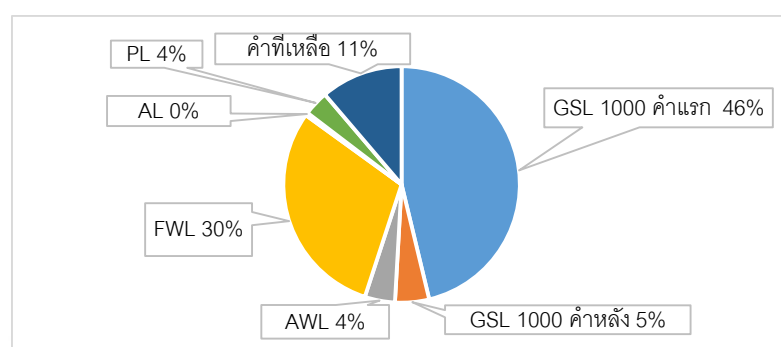
จากภาพประกอบแสดงสัดส่วนของคำจากคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ โดยจำนวนคำที่มีสัดส่วนสูงที่สุดในคลังข้อมูลภาษาปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป 1,000 คำแรก โดยปรากฏถึงร้อยละ 41.43 หรือ 13,134,881 คำ ตามมาด้วยกลุ่มคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ไวยากรณ์ร้อยละ 30 หรือ 9,509,586 คำ สำหรับกลุ่มคำที่ไม่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงใด ๆ เลย ซึ่งเป็นกลุ่มคำที่งานวิจัยให้ความสำคัญเนื่องจากมีความเป็นไปได้สูงที่จะได้รับการบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีสัดส่วนร้อยละ 15.09 หรือ 4,783,116 คำ สำหรับกลุ่มคำที่มีสัดส่วนน้อยที่สุดในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษธุรกิจท่องเที่ยวคือกลุ่มคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงตัวย่อ โดยปรากฏในอัตราส่วนร้อยละ 0.52 หรือ 165,861 คำ

ภาพประกอบ 14 อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม

ภาพประกอบ 14 แสดงให้เห็นสัดส่วนของจำนวนคำที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม โดยมีอัตราส่วนที่แตกต่างจากคลังข้อมูลภาษาอังกฤษธุรกิจท่องเที่ยว เนื่องจากกลุ่มคำที่มีสัดส่วนสูงที่สุดในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมคือ กลุ่มคำที่ปรากฏใน

รายการคำศัพท์ไวยากรณ์ โดยมีอัตราส่วนอยู่ที่ร้อยละ 36.24 หรือ 1,752,760 คำ ตามด้วยกลุ่มคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป 1,000 คำแรก โดยปรากฏร้อยละ 28.23 หรือ 1,364,783 คำ กลุ่มคำที่ไม่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงใด ๆ เลยปรากฏในร้อยละ 16.69 หรือ 807,083 คำ ทั้งนี้กลุ่มคำที่ปรากฏในอัตราส่วนต่ำสุดคือกลุ่มคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ตัวย่อที่ร้อยละ 0.47 หรือ 22,791 คำ

ภาพประกอบ 15 อัตราส่วนคำประเภทต่าง ๆ ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน

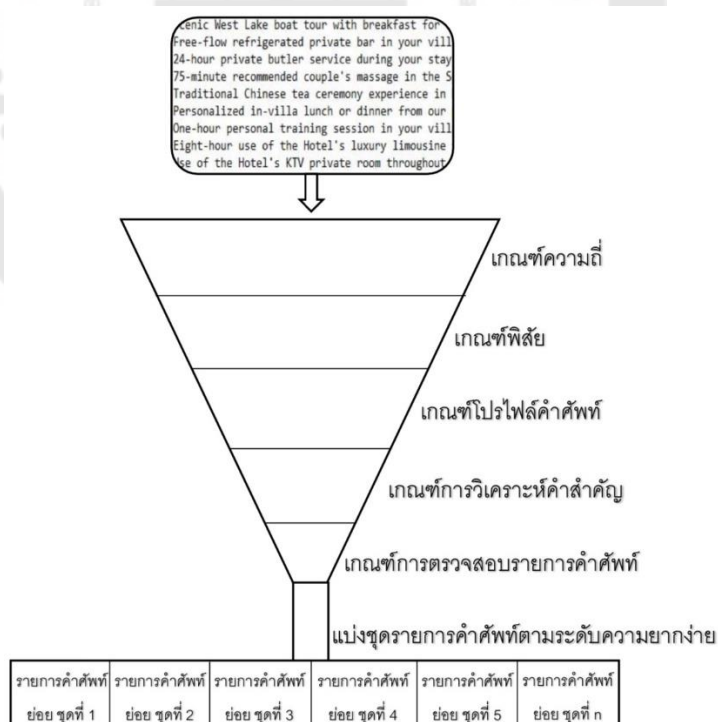
สัดส่วนของกลุ่มคำที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีลักษณะใกล้เคียงกับการปรากฏในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษท่องเที่ยว กล่าวคือ กลุ่มคำที่มีจำนวนสูงสุดปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป 1,000 คำแรก โดยปรากฏในร้อยละ 46.24 หรือ 7,186,515 คำ ตามด้วยกลุ่มคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ไวยากรณ์ร้อยละ 29.94 หรือ 4,654,083 คำ ทั้งนี้ กลุ่มคำที่ไม่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงใด ๆ เลยกลับมีจำนวนที่แตกต่างจากการปรากฏในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจสายการบิน โดยมีจำนวนน้อยกว่าและปรากฏในจำนวนร้อยละ 11.24 หรือ 1,747,427 คำ

เมื่อรวบรวมข้อมูลภาษาทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการนำข้อมูลภาษาพิจารณาเพื่อคัดเลือกคำที่มีความเหมาะสมในการบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการต่อไป

ตอนที่ 2 ขั้นตอนและการสร้างรายการคำศัพท์

ในการสร้างรายการคำศัพท์ที่ผ่านมา นักสร้างรายการคำศัพท์มีวิธีการสร้างรายการคำศัพท์ที่หลากหลาย โดยมักประยุกต์ใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ร่วมกัน เช่น พิจารณาจากค่าความถี่

และพิสัย (Lei & Liu, 2016; Valipouri & Nassaji, 2013; West, 1953) พิจารณาจากค่าความถี่ พิสัยและโปรไฟล์คำศัพท์ (Coxhead, 2000; Khani & Tazik, 2013; Ward, 2009) พิจารณาจากค่าความเป็นคำสำคัญและโปรไฟล์คำศัพท์ (Tangpijaikul, 2014; Todd, 2017) สรุปได้ว่ามีวิธีการสร้างรายการคำศัพท์ที่หลากหลาย ผู้วิจัยเสนอว่าเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ทุกเกณฑ์ล้วนมีข้อดีและจุดบกพร่อง จึงควรบูรณาการเกณฑ์อย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้รายการคำศัพท์ที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับบริบทนั้น ๆ มากที่สุด ผู้วิจัยนำเสนอให้ใช้เกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์ 5 เกณฑ์ร่วมกันอย่างเป็นระบบซึ่งมีความเหมาะสมในการใช้เป็นเกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทาง ในการประยุกต์ใช้เกณฑ์ทั้ง 5 มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกรองคำศัพท์ตามขั้นตอนที่กำหนดตั้งแต่เกณฑ์ที่ 1 ถึง 5 ทั้งนี้ เกณฑ์ที่ 1 และเกณฑ์ที่ 2 อาจสามารถสลับขั้นตอนกันได้ แต่การจัดกระทำข้อมูลตามลำดับเกณฑ์ที่นำผู้วิจัยนำเสนอจะช่วยให้ได้จำนวนคำศัพท์ที่น้อยลงตามลำดับ เห็นความเหมาะสมของคำศัพท์ในการนำมาบรรจุลงรายการคำศัพท์ชัดเจน ตรงต่อบริบทรายการคำศัพท์เฉพาะทางที่ต้องการสร้างมากขึ้นตามลำดับ ขั้นตอนการพิจารณาเกณฑ์ทั้ง 5 แสดงดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 16 ขั้นตอนการสร้างรายการคำศัพท์โดยใช้เกณฑ์ทั้ง 5 ร่วมกัน

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจนได้คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการทั้ง 3 ประเภท แล้ว พิจารณาข้อมูลภาษาโดยใช้เกณฑ์ทั้ง 5 เกณฑ์ ตามลำดับขั้นตอน ได้ผลการวิจัยดังนี้

ผลการพิจารณาเกณฑ์ความถี่ (Frequency)

ในการพิจารณาให้คำหนึ่ง ๆ ผ่านเกณฑ์เพื่อคัดเลือกให้เป็นคำศัพท์เฉพาะทางที่จะได้รับการบรรจุในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการนั้น คำศัพท์นั้น ๆ จำเป็นต้องผ่านเกณฑ์ความถี่ที่กำหนด โดยเกณฑ์จำนวนความถี่ของคำมีดังนี้

$$x = 100 \times \frac{\text{จำนวนคำทั้งหมดในคลังข้อมูลภาษา}}{3,500,000}$$

จากสูตรดังกล่าว เมื่อนำจำนวนคำในคลังข้อมูลภาษาทั้ง 3 มาคำนวณจะได้ดังนี้
เกณฑ์ความถี่ของคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว

$$x = 100 \times \frac{31,701,430}{3,500,000}$$

$$x = 906$$

เกณฑ์ความถี่ของคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม

$$x = 100 \times \frac{4,835,926}{3,500,000}$$

$$x = 138$$

เกณฑ์ความถี่ของคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน

$$x = 100 \times \frac{15,542,604}{3,500,000}$$

$$x = 444$$

จากเกณฑ์ความถี่ที่คำนวณได้ เมื่อนำมาพิจารณาคำศัพท์ ได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 เกณฑ์ความถี่และจำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์

คลังข้อมูลภาษา/ข้อมูล	เกณฑ์ความถี่	จำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว	906	2,465
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม	138	3,548
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน	444	2,381

จากตารางสรุปได้ว่า ในการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการทั้ง 3 รายการนั้นใช้เกณฑ์จำนวนความถี่ที่แตกต่างกันตามขนาดของคลังข้อมูลภาษา โดยในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่จำนวน 2,465 คำ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่จำนวน 3,548 คำ และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่จำนวน 2,381 คำ ทั้งนี้ ตัวอย่างคำที่มีความถี่สูงสุด 30 ลำดับแรกของแต่ละคลังข้อมูลภาษา ดังแสดงต่อไปนี้

$$\begin{array}{l} \text{คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ} \\ \text{เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว} \end{array} = \left[\begin{array}{l} \text{the, a, not, be, I, and, of, to, in, is, for, with,} \\ \text{on, from, by, are, you, as, at, it, that, this, or,} \\ \text{visit, an, all, can, tour, will, year} \end{array} \right]$$

$$\begin{array}{l} \text{คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ} \\ \text{เพื่อธุรกิจโรงแรม} \end{array} = \left[\begin{array}{l} \text{the, and, of, to, a, in, for, with, is, hotel, on, as,} \\ \text{at, that, are, by, from, our, will, an, this, be, or,} \\ \text{we, it, guests, more, new, your, you} \end{array} \right]$$

$$\begin{array}{l} \text{คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ} \\ \text{เพื่อธุรกิจสายการบิน} \end{array} = \left[\begin{array}{l} \text{the, to, and, of, in, for, you, is, your, on, or,} \\ \text{with, from, be, are, flight, as, at, that, by, can,} \\ \text{new, will, travel, baggage, this, it, not, an,} \end{array} \right]$$

window

จากตัวอย่างคำที่มีค่าความถี่สูงสุด 30 แรกของแต่ละคลังข้อมูลภาษา เห็นได้ชัดว่าคำเกือบทั้งหมดเป็นคำไวยากรณ์ที่ปรากฏเพื่อเชื่อมโยงให้ภาษาเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากกว่าจะเป็นคำเนื้อหาที่มีความหมาย ทั้งนี้ ปรากฏคำเนื้อหาอยู่ในจำนวนน้อย เช่น visit, year, hotel, guests, new, flight, travel, baggage และ window

ผลการพิจารณาเกณฑ์พิสัย (Range)

หลังจากการพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ความถี่แล้ว ขั้นตอนต่อมาคือ การพิจารณาโดยใช้เกณฑ์พิสัย โดยกำหนดให้คำต้องปรากฏในแหล่งข้อมูลร้อยละ 50 ขึ้นไปของแหล่งข้อมูลภาษา ผลสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 เกณฑ์พิสัยและจำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์

คลังข้อมูลภาษา/ ข้อมูล	เกณฑ์พิสัย	จำนวนคำที่ผ่าน เกณฑ์พิสัย	จำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์ ความถี่และพิสัย
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว	76	2,109	1,785
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจโรงแรม	62	1,243	1,216
คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจสายการบิน	60	2,047	1,714

จากตาราง สรุปได้ว่าจำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์พิสัยเป็นดังนี้ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีคำที่ผ่านเกณฑ์พิสัยจำนวน 2,109 คำ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีคำที่ผ่านเกณฑ์พิสัยจำนวน 1,243 คำ และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีคำที่ผ่านเกณฑ์พิสัยจำนวน 2,047 คำ สำหรับตัวอย่างคำที่มีค่าพิสัยสูงสุด 30 ลำดับแรกของแต่ละคลังข้อมูลภาษา ดังแสดงต่อไปนี้

$$\text{คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ} = \left[a, be, not, I, the, and, of, to, in, is, for, with, \right]$$

เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว

on, from, by, are, as, at, it, that, this, or, an,
all, can, year, its, more, one, was

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจโรงแรม = $\left[\begin{array}{l} a, the, and, of, to, in, for, with, is, on, at, are, \\ by, from, an, or, guests, your, all, one, private, \\ enjoy, as, our, this, be, you, room, can, \\ experience \end{array} \right]$

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจสายการบิน = $\left[\begin{array}{l} a, the, to, and, of, in, for, is, on, or, with, from, \\ be, are, flight, as, at, that, by, can, will, this, it, \\ not, an, more, information, if, all, service \end{array} \right]$

เมื่อพิจารณาคำที่มีค่าพินัยสูงสุด 30 ลำดับแรกในแต่ละคลังข้อมูลภาษาพบว่า คำที่ปรากฏมีความใกล้เคียงกับคำที่มีค่าความถี่สูงสุด 30 ลำดับแรกเป็นอย่างมาก กล่าวคือโดยส่วนใหญ่เป็นคำไวยากรณ์ และมีคำเนื้อหาปรากฏอยู่บ้าง เช่น *year, guest, private, room, enjoy, experience, flight, information, service*

จากนั้น เมื่อพิจารณาเฉพาะคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพินัยทั้งสองเกณฑ์ พบตัวอย่างคำของแต่ละคลังข้อมูลภาษา ดังต่อไปนี้

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว = $\left[\begin{array}{l} the, a, about, adapt, alive, autumn, beer, bike, \\ cahe, canal, convenience, harbor, hub, \\ lagoon, legend, limestone, memory, palace, \\ paradise \end{array} \right]$

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจโรงแรม = $\left[\begin{array}{l} a, able, above, adjacent, area, arrival, appoint, \\ bathroom, bedroom, book, charge, celebrate, \\ ceiling, ceremony, course, craft, cuisine, desk, \\ detail, dedicate, dine, elegant, event \end{array} \right]$

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ = $\left[\begin{array}{l} ability, access, across, airline, airport, airway, \\ \end{array} \right]$

เพื่อธุรกิจสายการบิน

approach, approval, book, button, call,
compensation, complimentary, construction,
copy, delay, depart, domestic, drop, duty

ผลการพิจารณาเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ (Lexical Profiling)

ในการพิจารณาด้วยเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์นั้น ผู้วิจัยใช้โปรแกรม AntWordProfiler ในการวิเคราะห์โดยอ้างอิงจากรายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ ได้แก่ รายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำแรก (GSL 1,000 คำแรก) รายการคำศัพท์ทั่วไป 1,000 คำต่อมา (GSL 1,000 คำต่อมา) รายการคำศัพท์เชิงวิชาการ (AWL) รายการคำศัพท์ไวยากรณ์ (FWL) รายการคำศัพท์ตัวย่อ (AL) และรายการคำศัพท์ชื่อเฉพาะ (PNL) ทั้งนี้ คำที่นำมาพิจารณาในเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์นี้ เป็นคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัยแล้ว คำศัพท์ในกลุ่มที่ 7 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงใดเลยจะถูกนำมาพิจารณาว่ามีความเป็นไปได้ในการถูกบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ผลที่ได้ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 จำนวนคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ

กลุ่มที่	รายการคำศัพท์อ้างอิง	ท่องเที่ยว		โรงแรม		การบิน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	GSL 1,000 คำแรก	731	40.95	609	50.08	850	49.59
2	GSL 1,000 คำหลัง	317	17.76	153	12.58	217	12.66
3	AWL	234	13.11	117	9.62	248	14.47
4	FWL	182	10.20	148	12.17	174	10.15
5	AL	5	0.28	4	0.33	7	0.41
6	PNL	43	2.41	7	0.58	42	2.45
7	คำที่เหลือ	273	15.29	178	14.64	176	10.27
	รวม	1,785	100	1,216	100	1,714	100

จากตาราง เมื่อนำคำศัพท์ที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัยมาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ ปรากฏว่า คำในกลุ่มที่ 7 ซึ่งเป็นคำที่ไม่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงใดเลยและมี

ความเป็นไปได้สูงในการถูกรวบรวมในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ มีจำนวนดังนี้ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีจำนวน 273 คำ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีจำนวน 178 คำ และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีจำนวน 176 คำ ตัวอย่างของคำที่ไม่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงใดเลยในแต่ละคลังข้อมูลภาษา ดังแสดงต่อไปนี้

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว = $\left[\begin{array}{l} \text{archaeological, breathtaking, beach, book,} \\ \text{café, budget, cathedral, celebration, coastal,} \\ \text{exotic, conservation, excursion, hike, hub} \end{array} \right]$

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจโรงแรม = $\left[\begin{array}{l} \text{accommodation, acre, amenities, balcony,} \\ \text{blend, booking, boutique, butler, fare, golf,} \\ \text{complimentary, deluxe, executive, heritage} \end{array} \right]$

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจสายการบิน = $\left[\begin{array}{l} \text{airbus, aircraft, altitude, attendant, aviation,} \\ \text{cabin, cancellation, cargo, charter, clearance,} \\ \text{compartment, crew, cuisine, dedicated, depart} \end{array} \right]$

เมื่อนำคำศัพท์มาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์แล้วพบว่า คำที่ได้มีความเกี่ยวข้องกับบริบทด้านธุรกิจบริการมากขึ้น เช่น คำว่า *breathtaking, cathedral, conservation* และ *excursion* ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว คำว่า *accommodation, amenities, balcony* และ *complimentary* ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม และคำว่า *altitude, cabin, charter, crew* และ *compartment* ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์การวิเคราะห์คำสำคัญ (Keyword Analysis)

ในการพิจารณาให้คำใด ๆ ได้รับการพิจารณาให้เป็นคำสำคัญนั้น จะพิจารณาจากค่าที่มีค่าสถิติ Log-Likelihood สูง ทั้งนี้ จุดตัดของลำดับค่าที่ได้รับการพิจารณาให้เป็นคำสำคัญ คำนวณตามสูตร ดังนี้

$$x = 500 \times \frac{\text{จำนวนคำทั้งหมดในคลังข้อมูลภาษา}}{1,150,000}$$

จากสูตรดังกล่าว เมื่อนำจำนวนคำในคลังข้อมูลภาษาทั้ง 3 มาคำนวณหาค่าจะได้จุดตัดของลำดับคำที่ได้รับการพิจารณาให้เป็นคำสำคัญ ดังนี้

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว

$$x = 500 \times \frac{31,701,430}{1,150,000}$$

$$x = 13,783$$

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม

$$x = 500 \times \frac{4,835,926}{1,150,000}$$

$$x = 2,103$$

คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน

$$x = 500 \times \frac{15,542,604}{1,150,000}$$

$$x = 6,758$$

จากนั้น นำค่าตามจำนวนลำดับจากแต่ละคลังข้อมูลภาษามาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ เพื่อตัดคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ไวยากรณ์ รายการคำศัพท์ตัวย่อและรายการคำศัพท์ชื่อเฉพาะออก และเลือกเฉพาะคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ GSL และ AWL ดังนี้

ตาราง 14 จำนวนคำสำคัญที่ปรากฏในรายการคำศัพท์อ้างอิงต่าง ๆ

กลุ่ม ที่	รายการคำศัพท์อ้างอิง	ท่องเที่ยว		โรงแรม		การบิน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	GSL 1,000 คำแรก	702	5.09	432	20.54	837	12.39
2	GSL 1,000 คำหลัง	406	2.95	177	8.42	318	4.71
3	AWL	297	2.15	192	9.13	297	4.39
4	FWL	30	0.22	67	3.19	116	1.72
5	AL	168	1.22	25	1.19	131	1.94
6	PL	1,158	8.40	210	9.99	821	12.15
7	คำที่เหลือ	11,022	79.97	1,000	47.55	4,238	62.71
	รวม	13,783	100.00	2,103	100.00	6,758	100.00
	คำที่ใช้ได้ (1+2+3)	1,405	10.19	801	38.09	1,452	21.49

จากตาราง เมื่อนำคำสำคัญตามจำนวนที่เราคำนวณไว้มาพิจารณาด้วยเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์แล้ว เราจะเลือกเฉพาะคำสำคัญที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ GSL และ AWL เท่านั้น ซึ่งจำนวนคำที่ได้คือ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีจำนวน 1,405 คำ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีจำนวน 801 คำ และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีจำนวน 1,452 คำ

จากนั้นคัดเลือกคำสำคัญที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัยเพื่อนำไปรวมกับคำศัพท์ที่ได้จากเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ โดย จำนวนคำสำคัญที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัยเป็นดังนี้

ตาราง 15 จำนวนคำสำคัญที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัย

คลังข้อมูลภาษา/ข้อมูล	จำนวนคำสำคัญ	จำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัย
ธุรกิจท่องเที่ยว	1,405	446
ธุรกิจโรงแรม	801	346
ธุรกิจสายการบิน	1,452	682

เมื่อนำคำสำคัญที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ GSL และ AWL มาพิจารณาเฉพาะคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่และเกณฑ์พิสัยพบว่า คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีคำสำคัญที่ผ่านเกณฑ์ 446 คำ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีคำสำคัญที่ผ่านเกณฑ์ 346 คำ และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีคำสำคัญที่ผ่านเกณฑ์ 682 คำ จากนั้น นำคำที่ผ่านเกณฑ์เหล่านี้มารวมกับชุดคำที่ได้จากการพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ที่ 1 ถึง 3 ก่อนหน้านี้ ผลแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 จำนวนคำที่ผ่านการพิจารณาเกณฑ์ที่ 1 ถึง 4

คลังข้อมูลภาษา/ข้อมูล	คำที่ผ่าน เกณฑ์ที่ 1 ถึง 3	จำนวนคำสำคัญที่ปรากฏใน GSL และ AWL และผ่านเกณฑ์ ความถี่และพิสัย	คำที่ผ่าน เกณฑ์ที่ 1 ถึง 4
ธุรกิจท่องเที่ยว	273	446	719
ธุรกิจโรงแรม	178	346	524
ธุรกิจสายการบิน	176	682	858

ผลสรุปจากตาราง แสดงให้เห็นจำนวนคำที่ผ่านการพิจารณาเกณฑ์ที่ 1 ถึง 4 โดยจำนวนคำที่ได้คือ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีจำนวน 719 คำ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีจำนวน 524 คำ และรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีจำนวน 858 คำ ตัวอย่างคำที่ได้รับการดึงกลับมาจากเกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญของคำศัพท์ ดังแสดงต่อไปนี้

$$\begin{array}{l} \text{คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ} \\ \text{เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว} \end{array} = \left[\begin{array}{l} \text{abroad, accommodate, adventure, ancient,} \\ \text{arch, canal, ceremony, convenience,} \\ \text{domestic, green, steep, unique, visit, wander,} \\ \text{welcome} \end{array} \right]$$

$$\begin{array}{l} \text{คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ} \\ \text{เพื่อธุรกิจโรงแรม} \end{array} = \left[\begin{array}{l} \text{access, accommodate, adjacent, arrival,} \\ \text{convenience, desk, distinctive, double, event,} \end{array} \right]$$

facility, floor, heart, shower, square,

$$\begin{array}{l} \text{คลังข้อมูลภาษาอังกฤษ} \\ \text{เพื่อธุรกิจสายการบิน} \end{array} = \left[\begin{array}{l} \text{accompany, advance, arrival, assign, board,} \\ \text{book, business, class, convenience, custom,} \\ \text{delay, passenger, prohibit, room, window} \end{array} \right]$$

ก่อนนำคำที่ได้จากการพิจารณาเกณฑ์ที่ 1 ถึง 4 ไปสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตรฐานค่าให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นนั้น คำจากรายการคำศัพท์ทั้ง 3 ธุรกิจบริการ จะถูกเปลี่ยนจากรูปศัพท์ เป็นกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) ยกตัวอย่างเช่น distinct distinctly distinction distinctive distinctness distinctively distinctiveness จะถูกรวมเป็น distinct เพียงคำเดียวและส่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาต่อไป หลังจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จำนวนคำที่ได้เปลี่ยนไปดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 17 จำนวนคำหลังการเปลี่ยนจากรูปศัพท์ (Type) เป็นกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families)

รายการคำศัพท์	Type	Word families
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว	719	672
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม	524	403
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน	858	606

หลังจากเปลี่ยนรูปแบบของคำจากรูปศัพท์ เป็นกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (Word families) แล้ว จำนวนคำศัพท์ที่ได้ลดลง กล่าวคือ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวจากเดิมจำนวน 719 คำ ลดเหลือ 672 คำ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมจากเดิมมีจำนวน 524 คำ ลดเหลือ 403 คำ และ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน จากเดิมมีจำนวน 858 คำ เหลือ 606 คำ

ในขั้นตอนต่อไป คำเหล่านี้จะถูกนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตรฐานค่าให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการต่อไป

ผลการพิจารณาเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ (Expert Consultation)

นำคำศัพท์ที่ผ่านการพิจารณาเกณฑ์ที่ 1 ถึง 4 สร้างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วยนักวิชาการที่เป็นเจ้าของภาษา 1 ท่านและผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพด้านธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบิน จำนวนธุรกิจละ 4 ท่าน รวมธุรกิจละ 5 ท่าน เนื่องจากผู้วิจัยต้องการข้อมูลที่หนักแน่นและเชื่อถือได้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์จริงในธุรกิจนั้น ๆ จึงใช้ผู้เชี่ยวชาญธุรกิจละ 5 ท่าน ซึ่งหากเปรียบเทียบกับงานวิจัยด้านการสร้างรายการคำศัพท์อื่น เช่น การสร้างรายการคำศัพท์เชิงวิชาการทางการแพทย์ที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน (Wang et al., 2008) จะพบว่ามีความถี่ของผู้เชี่ยวชาญมากกว่าทำให้ได้ข้อสรุปเป็นนัยทั่วไปได้มากกว่า นอกจากนี้ยังมีข้อแม้เพิ่มเติมว่าผู้เชี่ยวชาญต้องทำงานในธุรกิจนั้นมากกว่า 5 ปีและทำงานโดยสื่อสารกับชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษ ในแบบสอบถามจะปรากฏเป็นช่องให้ทำเครื่องหมาย ✓ จำนวน 4 ช่อง ทั้งนี้เกณฑ์ในการตัดสินให้คำหนึ่ง ๆ ได้รับการบรรจุลงในรายการคำศัพท์นั้น พิจารณาจากค่าฐานนิยมของผลการให้ค่าคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ และค่าฐานนิยมนั้น ต้องอยู่ในช่วง 3 และ 4 เท่านั้น โดยผลการพิจารณาจากเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 จำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์

รายการคำศัพท์	ก่อนตรวจสอบ	หลังตรวจสอบ
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว	672	378
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม	403	274
รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน	606	245

จากตาราง แสดงจำนวนคำศัพท์ที่ผ่านความเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพในธุรกิจบริการ โดยจำนวนคำศัพท์ที่ได้คือ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 378 คำ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมจำนวน 274 คำ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินจำนวน 245 คำ โดยคำดังกล่าวนี้มีค่าฐานนิยมในช่วง 3 ถึง 4 ตัวอย่างคำในแต่ละรายการคำศัพท์เป็นดังนี้

$$\begin{array}{l} \text{รายการคำศัพท์} \\ \text{ภาษาอังกฤษ} \end{array} = \left[\begin{array}{l} \text{adventure, excursion, itinerary, sightseeing,} \\ \text{motel, abroad, ancient, conservation, cruise,} \end{array} \right]$$

เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว

dedicate, ecosystem, exotic, green, lagoon

รายการคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจโรงแรม

$$= \left[\begin{array}{l} \text{concierge, accommodate, amenity, authentic,} \\ \text{balcony, butler, ceiling, complimentary,} \\ \text{deluxe, elegant, due, interior, luxurious,} \\ \text{reception} \end{array} \right]$$

รายการคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ
เพื่อธุรกิจสายการบิน

$$= \left[\begin{array}{l} \text{accompany, advance, airside, attendant,} \\ \text{bound, cabin, carry, clearance, companion,} \\ \text{compartment, spare, tower, transit, deck,} \\ \text{galley} \end{array} \right]$$

เห็นได้ชัดว่าคำศัพท์ที่ได้มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการทั้ง 3 ด้านเป็นอย่างมาก ก่อนนำคำศัพท์ที่ได้จากเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ ไปจัดแบ่งเป็นรายการคำศัพท์ย่อย ผู้วิจัยทดลองใช้โปรแกรม AntWordProfiler เพื่อหาค่าร้อยละของรายการคำศัพท์ที่ครอบคลุมในคลังข้อมูลภาษา ผลดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 ร้อยละที่รายการคำศัพท์แต่ละธุรกิจครอบคลุมคลังข้อมูลภาษา

รายการคำศัพท์/คลังข้อมูลภาษา	ร้อยละที่ครอบคลุม
TBWL/ETBC	7.76
HBWL/EHBC	7.69
ABWL/EABC	6.76

จากตาราง แสดงให้เห็นว่ารายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว (Tourism Business Word List: TBWL) ครอบคลุมคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวร้อยละ 7.76 รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม (Hotel Business Word List: HBWL) ครอบคลุมคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมร้อยละ 7.69 และรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน (Airline Business Word List: ABWL)

ครอบคลุมคำศัพท์ในคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินร้อยละ 6.76 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับค่าความเหมาะสมของคำศัพท์เฉพาะทางที่มีค่าประมาณที่ร้อยละ 5 จะพบว่ารายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการมีค่าเกินร้อยละ 5 จึงเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการเรียนเพื่อเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

หลังจากได้คำศัพท์เหล่านี้แล้ว ในขั้นตอนต่อไป เป็นการนำคำศัพท์ในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 มาจัดเป็นชุดรายการคำศัพท์ย่อย และเตรียมนำไปสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ต่อไป

ผลการแบ่งรายการคำศัพท์ออกเป็นชุดรายการคำศัพท์ย่อย

ขั้นตอนนี้เริ่มต้นจากการนำคำศัพท์ในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการทั้ง 3 รายการ ได้แก่ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมและรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน มาเปรียบเทียบกับรายการคำศัพท์ย่อยชุดแรกนั้น ประกอบด้วยคำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการทั้ง 3 รายการ จากการตรวจสอบพบว่า มีคำศัพท์จำนวน 36 คำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการทั้ง 3 รายการ ซึ่งจะถูกรวบรวมลงในรายการคำศัพท์ย่อยชุดแรกของรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการ จากนั้น นำคำที่เหลือจัดลำดับคำตามความยากและง่ายของคำศัพท์ บรรจุใส่รายการคำศัพท์ย่อยรายการละ 30 คำ ดังนั้น จำนวนของรายการคำศัพท์ย่อยในแต่ละรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการจะมีจำนวนต่างกัน เนื่องจากจำนวนรวมของคำที่แตกต่างกันไปในแต่ละรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ จำนวนคำในแต่ละรายการคำศัพท์ย่อยของรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการทั้ง 3 รายการ แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 จำนวนคำในแต่ละรายการคำศัพท์ย่อย

ชุดที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	รวม
TBWL	36	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	12	378
HBWL	36	30	30	30	30	30	30	30	28	-	-	-	-	274
ABWL	36	30	30	30	30	30	30	29	-	-	-	-	-	245

จากตาราง แสดงจำนวนรายการคำศัพท์ย่อยในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 กล่าวคือ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 13 รายการคำศัพท์ย่อย รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมจำนวน 9 รายการคำศัพท์ย่อย และรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินจำนวน 8 รายการคำศัพท์ย่อย

กล่าวโดยสรุป ผลจากการใช้เกณฑ์ทั้ง 5 เกณฑ์เพื่อสร้างรายการคำศัพท์ ทำให้ได้ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 378 คำ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมจำนวน 274 คำ และรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินจำนวน 245 คำ แม้การเรียนรู้โดยใช้รายการคำศัพท์จะจัดอยู่ในกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบกลวิธีความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว (determination strategy) และกลวิธีพุทธิปัญญา (cognitive Strategy) (Schmitt, 1997) แต่ความคิดเห็นจากนักวิชาการต่อการใช้รายการคำศัพท์ที่สร้างจากคลังข้อมูลภาษาในการเรียนการสอนนั้นได้รับการสนับสนุนและไม่เห็นด้วย โดยนักวิชาการที่สนับสนุนการใช้รายการคำศัพท์สนับสนุนว่า การใช้รายการคำศัพท์ที่สร้างจากคลังข้อมูลภาษาทำให้ผู้เรียนเรียนรู้จากภาษาที่ใช้จริงซึ่งมีความซับซ้อนแตกต่างจากบทเรียนที่แต่งประโยคสมมติให้ง่ายต่อการเข้าใจ ทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาจากคลังข้อมูลภาษา เกิดเป็นความเข้าใจที่ได้จากหลักฐานเชิงประจักษ์ การเรียนรู้จึงเป็นไปอย่างรวดเร็ว อีกทั้งการเรียนรู้รายการคำศัพท์และภาษาจากคลังข้อมูลภาษายังเป็นที่นิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการเรียนการสอนยุคปัจจุบัน (Ädel, 2010; Bernardini, 2000; Gavioli, 2009; Johns, 1986, 1991; Lamy & Klarskov Mortensen, 2012; Neufeld, 2012; Reppen, 2010; Smith, 2020; Thurstun & Candlin, 1997; Tribble & Jones, 1990) ในทางกลับกัน นักวิชาการที่เห็นต่างมองว่า การใช้รายการคำศัพท์และคลังข้อมูลภาษายังไม่ได้รับการยอมรับในฐานะวิธีการสอนอย่างกว้างขวางนัก ด้วยมองว่าภาษาที่ใช้มีระดับที่ยากเกินกว่าที่ผู้เรียนส่วนใหญ่จะทำความเข้าใจได้ การเรียนรู้ผ่านรายการคำศัพท์และคลังข้อมูลภาษายังถือเป็นสิ่งใหม่ที่ผู้เรียนไม่คุ้นชินและทำให้เกิดความสนใจในการใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ไม่มากนัก (Boulton, 2008, 2009; Fan, 2003; Kilgarrieff, Husak, McAdam, Rundell, & Rychlý, 2008; Lamy & Klarskov Mortensen, 2012; Yoon & Hirvela, 2004)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอว่ารายการคำศัพท์ที่สร้างจากคลังข้อมูลภาษาสามารถสร้างประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนได้ หากใช้อย่างเหมาะสม การสนับสนุนผู้เรียนโดยการมอบหมายให้ผู้เรียนท่องคำศัพท์จากรายการคำศัพท์ที่สร้างขึ้นในรูปแบบกระดาน อาจไม่ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่มีความเบื่อหน่ายหรือยังขาดแรงจูงใจในการเรียน รายการคำศัพท์ที่สร้างอย่างเป็นระบบจึงควรนำมาประยุกต์และนำเสนอในรูปแบบที่

เหมาะสมและมีศักยภาพที่จะดึงดูดผู้เรียนได้ ผู้วิจัยนำรายการคำศัพท์ที่ได้มาสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ โดยใช้เป็นสื่อสนับสนุนการเรียนรู้นอกชั้นเรียนเพื่อพิสูจน์ว่ารายการคำศัพท์สามารถเพิ่มความรู้อันคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนได้ ดังจะกล่าวต่อไปในบทที่ 5

บทที่ 5

ผลการศึกษา : การออกแบบและผลการเรียนรู้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ผลการวิจัยบทที่ 5 ตอบคำถามงานวิจัย ดังนี้

ข้อที่ 2 “บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สามารถเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้แก่ผู้เรียนได้หรือไม่”

ข้อที่ 3 “บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับใด”

โดยผู้วิจัยตั้งสมมติฐานเพื่อตอบคำถามวิจัยจำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย

1) กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้คำศัพท์ด้านธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบินได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตอบคำถามงานวิจัยข้อที่ 2

2) บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีค่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 90/90 ตอบคำถามงานวิจัยข้อที่ 3

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ประกอบด้วย

1. การแบ่งกลุ่มทดลอง
2. ผลการเรียนรู้จากการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์
3. ประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้
4. ความคิดเห็นของผู้ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

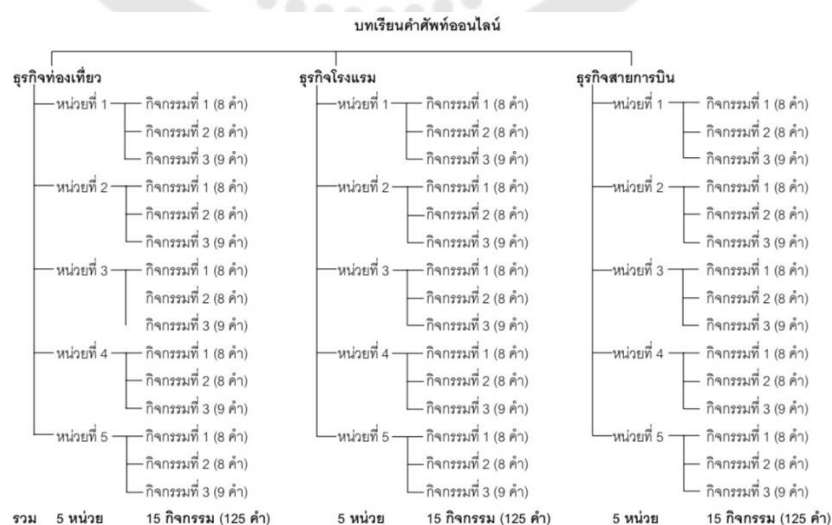
ผลการวิจัยแต่ละส่วน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

การสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ผู้วิจัยคัดคำศัพท์ที่เหมาะสมจากรายการคำศัพท์แต่ละรายการลงมาบรรจุในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ การสร้างบทเรียนควรคำนึงถึงความรู้ที่มีอยู่ก่อนของผู้เรียนเป็นหลัก (Pre-existing knowledge) โดยพิจารณาความรู้ที่มีอยู่ ณ ช่วงเวลาก่อนเรียนเพื่อสามารถออกแบบบทเรียนที่ผู้เรียนต้องการและช่วยเพิ่มความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งสามารถนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับความรู้ที่มีหลังเรียนได้ (Schmitt, 2010) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำศัพท์จาก 3 รายการคำศัพท์ โดยในแบบสอบถามประกอบด้วยช่องให้ผู้ตอบ

แบบสอบถามจำนวน 90 คนเลือกตอบ ได้แก่ ู้ความหมาย ไม่รู้ความหมาย หรือไม่แน่ใจ พิจารณาเลือกคำศัพท์จากคำฐานนิยม คำศัพท์ที่ได้รับการเลือกตอบในช่อง ไม่รู้ความหมายและไม่แน่ใจ จะได้รับการพิจารณาให้บรรจุลงในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ตามลำดับ

เนื่องจาก ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์นาน 5 สัปดาห์ แต่คำศัพท์ในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 มีจำนวนไม่เท่ากัน กล่าวคือ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีจำนวน 378 คำ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีจำนวน 274 คำ และรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีจำนวน 245 คำ หากนำคำศัพท์ทั้งหมดมาสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ในระยะเวลา 5 สัปดาห์ ย่อมทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนเนื่องจากกลุ่มทดลองธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องศึกษาคำศัพท์ถึง 378 คำในระยะเวลา 5 สัปดาห์ นอกจากนี้ การทดสอบความรู้ของผู้เข้าร่วมการทดลอง ควรทดสอบความรู้ที่เพิ่มขึ้น ไม่ใช่ความรู้ที่มีอยู่ก่อน และถึงแม้ชุดคำศัพท์นี้จะเป็นคำศัพท์เฉพาะทาง แต่เนื่องจากเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ผู้เรียนชาวไทยเรียนรู้ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ย่อมเป็นการเสี่ยงและอคติที่จะอนุมานว่าผู้เข้าร่วมการทดลองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ที่บรรจุในรายการคำศัพท์เลย (Schmitt, 2010) เพื่อกำจัดคำศัพท์ที่อาจเป็นความรู้ด้านคำศัพท์ที่มีอยู่ก่อนของผู้เข้าร่วมการทดลอง ผู้วิจัยจึงเลือก 125 คำแรกจากแต่ละรายการคำศัพท์ที่มีคำฐานนิยม “ไม่รู้ความหมาย” สูงที่สุดแล้วพิจารณาคำฐานนิยม “ไม่แน่ใจ” เป็นลำดับถัดไป นำมาสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ทำให้ได้สื่อการเรียนรู้สำหรับ 3 ธุรกิจที่มีจำนวนคำศัพท์เท่ากัน โครงสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์รายละเอียดดังภาพประกอบต่อไป

ภาพประกอบ 17 โครงสร้างบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

จากภาพประกอบ สรุปว่า บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ประกอบด้วยบทเรียนจาก 3 ธุรกิจ คือ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน แต่ละธุรกิจประกอบด้วย 5 หน่วย แต่ละหน่วยประกอบด้วย 3 กิจกรรม รวม 15 กิจกรรม เมื่อผู้เข้าร่วมการทดลองเรียนรู้คำศัพท์จาก บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์จะได้ความรู้ด้านคำศัพท์ธุรกิจละ 125 คำ

ผู้วิจัยออกแบบบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์และมอบหมายให้ผู้เข้าร่วมการทดลองจำนวน 3 กลุ่มทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ตามธุรกิจที่แต่ละผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับมอบหมาย หน้าต่างเข้าใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ แสดงดังภาพประกอบต่อไปนี้

Self-Study Vocabulary Activities

Announcements

Hidden from students

ภาพประกอบ 18 หน้าจบบทเรียนในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์แยกตามธุรกิจ

ภาพประกอบ แสดงตัวเลือกบทเรียนแยกตามธุรกิจประกอบด้วย ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ในการทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ กลุ่มทดลองจะลงทะเบียนเรียนในธุรกิจที่ตัวเองได้รับการคัดเลือก

เมื่อเข้าใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในธุรกิจหนึ่ง ๆ แล้ว ผู้เข้าร่วมการทดลองจะพบ บทเรียนจำนวน 5 บทเรียนที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ รวม 15 กิจกรรม ในแต่ละกิจกรรมประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนที่ 1 นำเสนอคำศัพท์ และส่วนที่ 2 แบบฝึกหัด ผู้วิจัยออกแบบ 2 ส่วนในกิจกรรมโดยคำนึงถึงกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (Schmitt, 1997) เป็นหลัก ผู้วิจัยออกแบบ ส่วนที่ 1 จากการประยุกต์กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ได้แก่ กลวิธีการใช้พจนานุกรมสองภาษา กลวิธีทำรายการคำศัพท์ กลวิธีเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำที่เกี่ยวข้อง กลวิธีเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำ

พ้องความหมายหรือคำตรงข้าม กลวิธีจัดกลุ่มคำศัพท์สร้างเรื่องราว กลวิธีจำเสียงของคำศัพท์ กลวิธีออกเสียงคำศัพท์ดัง ๆ เมื่อเรียนรู้ และกลวิธีจำรากศัพท์และหน่วยคำเติมแบบแยกส่วน

ส่วนที่ 1 นำเสนอคำศัพท์ ประกอบด้วย คำศัพท์จำนวน 8-9 คำ ที่มีลักษณะการใช้หน่วยคำเติมเหมือนกัน หรือเป็นกลุ่มคำที่อยู่ขอบเขตเรื่องราวใกล้เคียงกัน พร้อมความหมาย ปกติพจนานุกรมจะให้ความหมายเป็นภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศเป้าหมาย แต่ผู้วิจัยนำเสนอความหมายทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนทั้งที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูง กลางและต่ำ ผู้เรียนที่สนใจยังสามารถศึกษาคำศัพท์อื่นที่ปรากฏในความหมายภาษาอังกฤษเพิ่มเติมได้ การเรียนรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยศึกษาจากความหมายที่บรรยายเป็นภาษาอังกฤษเช่นกันจะช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้คุ้นชินกับสภาพแวดล้อมที่เป็นภาษาอังกฤษ ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิดเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความหมายภาษาไทยไว้สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษต่ำหรือยังมีแรงจูงใจต่ำเช่นกัน บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์จัดฟังก์ชันฝึกการออกเสียงคำศัพท์ โดยผู้เข้าร่วมการทดลองสามารถกดรูปสัญลักษณ์ลำโพงเพื่อฟังและฝึกออกเสียงตามได้อย่างถูกต้อง เมื่อผู้เข้าร่วมการทดลองศึกษาคำศัพท์และความหมายจนจดจำและเข้าใจแล้ว ผู้เข้าร่วมการทดลองจึงฝึกทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาความเข้าใจในส่วนที่ 2 ต่อไป หน้าต่างการใช้งานส่วนที่ 1 แสดงดังภาพประกอบต่อไปนี้

GLOSSARY

access

Parts of Speech: verb

Meaning in Thai: ทางเข้า เข้าถึง

Meaning in English: to be able to get to or get inside a place

accommodate

Parts of Speech: verb

Meaning in Thai: จัดหาที่อยู่ให้

Meaning in English: to provide with a place to live or to be stored in

admire

Parts of Speech: verb

Meaning in Thai: อื่นชม

Meaning in English: to find someone or something attractive and pleasant to look at

advance

Parts of Speech: verb

Meaning in Thai: (จ่ายหรือจอง) ล่วงหน้า

Meaning in English: to pay someone some money or to reserve something before the regular time

atmosphere

Parts of Speech: noun

Meaning in Thai: บรรยากาศ

Meaning in English: the air that you breathe in a place

ภาพประกอบ 19 บทเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ภาพประกอบ แสดงหน้าต่างบทเรียนที่ให้กลุ่มทดลองศึกษาคำศัพท์และความหมาย โดยมีทั้งความหมายในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมการทดลองยังสามารถกดที่เครื่องหมายลำโพงเพื่อฟังการออกเสียงคำนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง และสามารถฝึกออกเสียงตามได้

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัดในส่วนที่ 2 โดยประยุกต์กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ของ Schmitt (1997) เช่น กลวิธีการวิเคราะห์ชนิดของคำ กลวิธีการวิเคราะห์หน่วยคำเติมและรากศัพท์ กลวิธีการวิเคราะห์จากภาพหรืออริยาบถ กลวิธีการเดาความหมายจากบริบท กลวิธีการเชื่อมโยง คำศัพท์กับคำที่เกี่ยวข้อง กลวิธีจัดกลุ่มคำศัพท์สร้างเรื่องราว กลวิธีจำการสะกดคำ กลวิธีเน้นจำ พยัญชนะแรกของคำ และกลวิธีแปลความหมายศัพท์ เนื้อหาแบบฝึกหัดออกแบบโดยใช้ข้อมูล ภาษาจากคลังข้อมูลภาษาที่รวบรวมไว้ในงานวิจัย แบบฝึกหัดในส่วนที่ 2 จึงมีความหลากหลาย เช่น การเลือกเติมคำศัพท์ในช่องว่างโดยมีรูปภาพประกอบ การเล่น Crossword หรือการจับคู่ รูปภาพกับคำศัพท์ในโครงสร้างของเครื่องบิน การให้พยัญชนะต้นเป็นคำใบ้ในการทายคำศัพท์ การใช้คำที่มีหน่วยคำเติมเดียวกัน เป็นต้น รูปแบบของแบบฝึกหัดที่หลากหลายช่วยให้ผู้เข้าร่วม การทดลองเกิดความเพลิดเพลิน และลดความเบื่อหน่าย ตัวอย่างแบบฝึกหัดแสดงดัง ภาพประกอบต่อไปนี้

Thailand is a _____ country.

My house has a _____ for sitting or dining.

I feel unfamiliar with the weather pollution in BKK because I come from a _____.

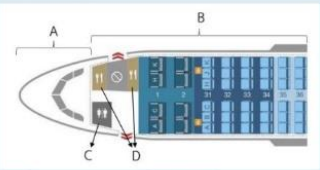
All most _____ of Thailand is a river basin.

Choose...

Choose...

Choose...

Instruction: First, fill in the blank with an appropriate word to complete a sentence. Then, label the capital letter to show the place that each sentence takes place. One capital can be chosen more than one time.

1. Any person smoking in _____ on board an aircraft shall be subject to a fine.

2. Pilots operate the flight in the _____.

3. Burns to staff on board aircraft have been caused mostly by hot _____ equipment such as ovens.

4. Prepare child to sleep, and if not, keep him/her occupied by arranging to visit to flight _____ upon Pilot in Command's permission.

5. Some medical conditions may be affected by the oxygen pressures in an aircraft _____ and therefore you may not be able to travel.

Instruction: First, fill in the blank with the appropriate type of passenger to complete a sentence. Then, label the capital letter to indicate the passenger that participate in the incident.

1. For _____ passengers, their medical certificates should be issued within 10 days of their journey starting.

2. Kiosk check-in is available to everyone at these airports, unless you or the passenger you're checking in is an unaccompanied _____.

3. The _____ passenger must be under 24 months throughout the whole journey.

4. If you are flying while _____, we advise you to wear compression stockings, and to drink enough _____.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

Welcome!

Click on a word to begin/continue.

CHECK CROSSWORD END OF CROSSWORD GAME PRINT

Across:

1. Pick up your little monsters and their four-legged best friends and stay the night — or the month — in a _____ with a fully-equipped kitchen and a spacious living area.

6. Please note, our Twin Guestrooms have a Maximum of _____ of 2 adults.

11. Last year an enormous hotel was opened as a five-star _____ establishment.

13. Each room has a _____ beds, an en-suite bathroom and an in-room safe as well as an outdoor shower.

Down:

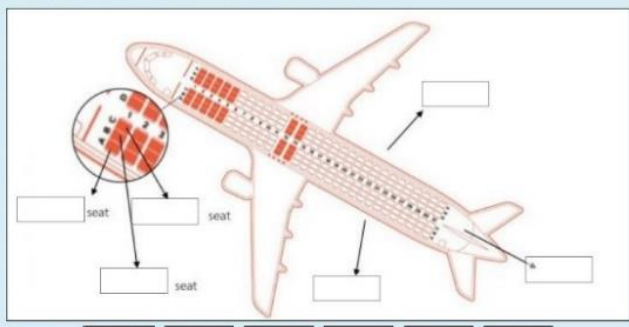
1. Prices at Hotel Telegraph start from £135 per night for a _____ room, inclusive of VAT.

3. The hotel was built. We saw the 'No _____' sign.

6. We have a _____ room which contains all the basic facilities, such as private bath, TV, tea- and coffee-making facilities.

8. Los Angeles can accommodate _____ up to 500 guests for business conferences, weddings and social events.

Instruction: Fill in the box using the provided words.

middle aisle window starboard port aft

ภาพประกอบ 20 ตัวอย่างแบบฝึกหัดในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ผู้เข้าร่วมการทดลองสามารถฝึกทำแบบฝึกหัดได้บ่อยครั้งเท่าที่ผู้เข้าร่วมการทดลองพึงพอใจ ผู้เข้าร่วมการทดลองสามารถทราบคะแนนในทันทีที่ทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ทำให้สามารถติดตามพัฒนาการด้านคำศัพท์ของตนเองได้จนกว่าจะถึงจุดที่ผู้เข้าร่วมการทดลองพึงพอใจ ระหว่างการศึกษาด้วยตนเอง ผู้เข้าร่วมการทดลองสามารถติดต่อ สอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับ

รายละเอียดคำศัพท์ต่าง ๆ จากผู้วิจัยในฐานะผู้สอนได้ตลอดเวลา ผู้วิจัยสามารถเข้าดูประวัติการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ คะแนนการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง และคะแนนรวมของผู้เข้าร่วมการทดลอง ตัวอย่างคะแนนสรุป ดังภาพประกอบต่อไปนี้

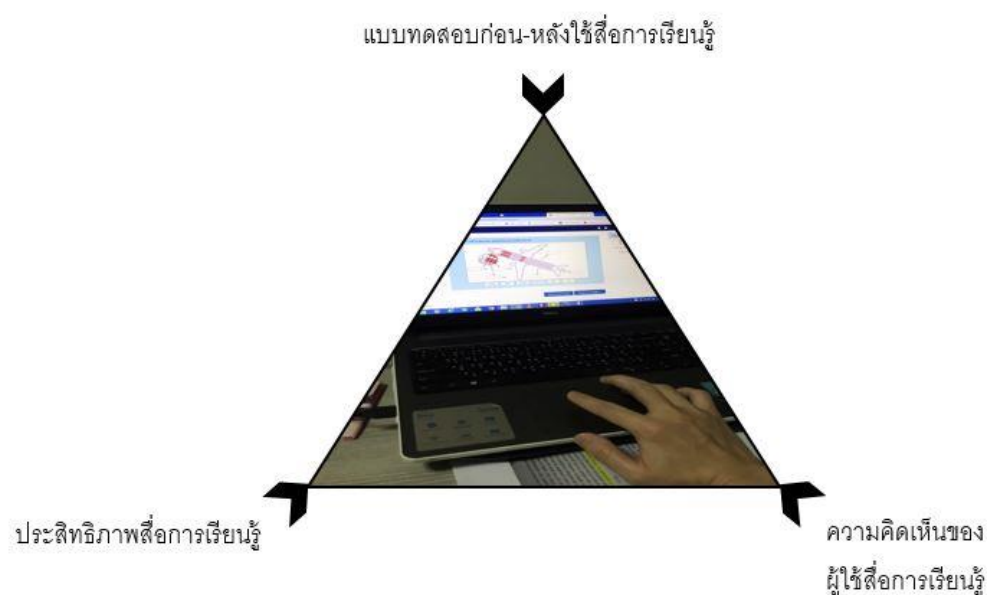
User report - Hataipat Aungsukarn

Grade item	Grade	Feedback
Hospitality Industry		
Airline Unit 1 Activity 1 - Practice	8.00	
Airline Unit 1 Activity 2 - Practice	8.00	
Airline Unit 1 Activity 3 - Practice	9.00	
Airline Unit 2 Activity 1 - Practice	8.00	
Airline Unit 2 Activity 2 - Practice	8.00	
Airline Unit 2 Activity 3 - Practice	9.00	
Airline Unit 3 Activity 1 - Practice	8.00	
Airline Unit 3 Activity 2 - Practice	8.00	
Airline Unit 3 Activity 3 - Practice	9.00	
Airline Unit 4 Activity 1 - Practice	8.00	
Airline Unit 4 Activity 2 - Practice	8.00	
Airline Unit 4 Activity 3 - Practice	9.00	
Airline Unit 5 Activity 1 - Practice	8.00	
Airline Unit 5 Activity 2 - Practice	8.00	
Airline Unit 5 Activity 3 - Practice	9.00	

ภาพประกอบ 21 ตัวอย่างตารางสรุปคะแนนเมื่อผู้เข้าร่วมการทดลองทำแบบฝึกหัดครบทุกกิจกรรม

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ผู้วิจัยตรวจสอบผลการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ 3 ประเด็น ได้แก่ ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เข้าร่วมการทดลอง ประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้สำเร็จรูป และความคิดเห็นของผู้ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ การตรวจสอบดังแสดงในภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 22 การตรวจสอบผลการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

หลังจากออกแบบการตรวจสอบผลการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์แล้ว ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่มทดลอง ดังนำเสนอในหัวข้อต่อไป

การแบ่งกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยออกแบบแบบทดสอบแบ่งกลุ่ม เพื่อจำแนกผู้เข้าร่วมการทดลองจำนวน 90 คน ออกเป็น 3 กลุ่มทดลอง โดยแบบทดสอบประกอบด้วยข้อคำถามแบบ 5 ตัวเลือก มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ธุรกิจละ 20 ข้อ รวม 60 ข้อ สร้างจากคลังข้อมูลภาษาที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวม และได้รับการปรับแก้จากการพิจารณาและความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และการสอนภาษา สรุปค่าคะแนนสูงสุด ต่ำสุด และค่าเฉลี่ยของคะแนนของผู้เข้าร่วมการทดลองในแต่ละกลุ่ม ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 21 คะแนนสูงสุด ต่ำสุด และค่าเฉลี่ยของคะแนนของผู้ร่วมการทดลองในแต่ละกลุ่ม

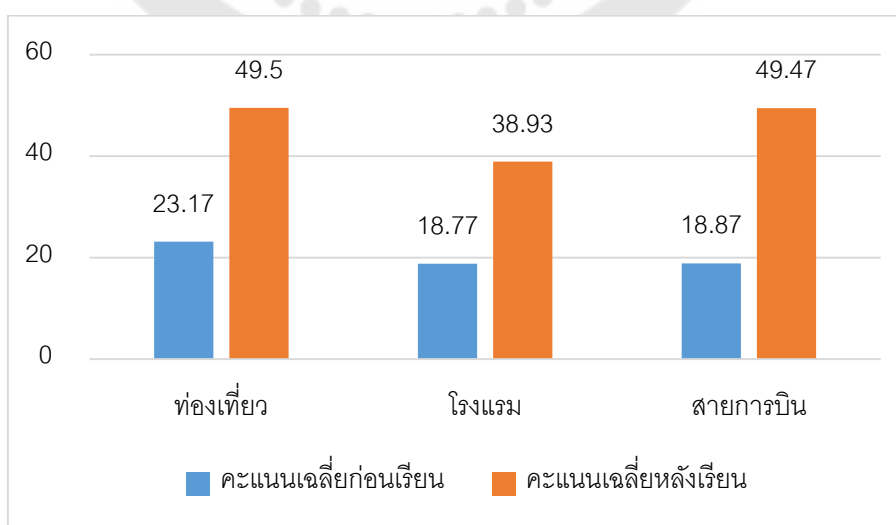
	คะแนนสูงสุด (60)	คะแนนต่ำสุด (60)	คะแนนเฉลี่ย (60)
ธุรกิจท่องเที่ยว	29	10	18.47
ธุรกิจโรงแรม	28	11	18.97
ธุรกิจสายการบิน	29	12	19.33

จากตาราง แสดงคะแนนสูงสุด ต่ำสุด และเฉลี่ยของผู้ทำแบบทดสอบแบ่งกลุ่ม เมื่อทำการกระจายแล้ว คะแนนสูงสุดของธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจสายการบิน อยู่ที่ 29 คะแนน 28 คะแนน และ 29 คะแนน ตามลำดับ ผู้ที่ได้คะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนนอยู่ในกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้ทำแบบทดสอบในแต่ละกลุ่มพบว่า กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจสายการบิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 18.47 คะแนน 18.97 คะแนน และ 19.33 คะแนน ตามลำดับ

เมื่อทำการแบ่งกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยแจ้งรายละเอียดการแบ่งกลุ่ม ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่ผู้เข้าร่วมการทดลอง เช่น วิธีการสมัครเข้าใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ การลงทะเบียนเพื่อเข้าเรียนในธุรกิจที่ผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับการจัดแบ่ง การใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ช่องทางและวิธีการซักถามข้อสงสัยในการใช้งานหรือเนื้อหาต่าง ๆ ระหว่างผู้เข้าร่วมการทดลองและผู้วิจัย รวมถึงสิทธิที่ผู้เข้าร่วมการทดลองพึงมีตามหลักจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์ จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ต่อไป

ผลการเรียนรู้จากการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ก่อนใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ผู้เข้าร่วมการทดลองทำแบบทดสอบก่อนเรียนในชุดธุรกิจที่แต่ละคนได้รับการจัดแบ่ง คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนจะถูกบันทึกไว้ แล้วจึงเริ่มให้ผู้เข้าร่วมการทดลองศึกษาและใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเอง โดยมีระยะเวลา 5 สัปดาห์ เมื่อครบระยะเวลา 5 สัปดาห์แล้ว ผู้เข้าร่วมการทดลองจึงทำแบบทดสอบหลังเรียนอีกครั้งหนึ่ง ผลคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนในแต่ละประเภทธุรกิจ แสดงดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 23 แสดงคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

จากภาพ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่ากลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้แก่ผู้เรียนได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนและหลังใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ระหว่าง 3 ธุรกิจพบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเองในธุรกิจท่องเที่ยวมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด และกลุ่มทดลองที่ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเองในธุรกิจโรงแรมมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนต่ำที่สุด แต่เมื่อพิจารณาการเพิ่มขึ้นของความรู้ด้านคำศัพท์พบว่ากลุ่มทดลองที่ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเองในธุรกิจสายการบิน เป็นกลุ่มที่มีความรู้ด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้นสูงที่สุด

ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของผู้เข้าร่วมการทดลองโดยใช้สถิติเชิงอนุมานประเภท Dependent t-test กล่าวคือ เป็นกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวกันแต่ทำการวัดค่า 2 ครั้งในเวลาที่แตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มทดลองธุรกิจท่องเที่ยว กลุ่มทดลองธุรกิจโรงแรม และกลุ่มทดลองธุรกิจสายการบิน โดยทั้ง 3 กลุ่มทดลองจะถูกวัดโดยทำแบบทดสอบก่อนเรียนหนึ่งครั้งและหลังเรียนหนึ่งครั้ง ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบในธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบินก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 22 ผลสถิติเชิงอนุมานประเภท Dependent t-test เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

กลุ่มทดลอง	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig.
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ท่องเที่ยว	60	23.17	7.28	49.50	3.83	-16.38	.000
โรงแรม	60	18.77	5.03	38.93	6.74	-13.75	.000
สายการบิน	60	18.87	5.23	49.47	3.30	-35.76	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง พบว่ากลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว กลุ่มธุรกิจโรงแรม และกลุ่มธุรกิจสายการบิน เรียนรู้โดยใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองที่ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเองในธุรกิจท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงที่สุด และกลุ่มทดลองที่ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเองในธุรกิจโรงแรม มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนต่ำที่สุด และแสดงให้เห็นว่าการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สามารถช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนได้ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ที่ว่า “กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้คำศัพท์ด้านธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบินได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด” โดยเมื่อพิจารณาคะแนนผู้เข้าร่วมการทดลอง (ดูข้อมูลเพิ่มเติมจากภาคผนวก) พบว่า ผู้เข้าร่วมการทดลองทุกคนสามารถใช้คำศัพท์ในธุรกิจบริการได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์นี้สนับสนุนแนวคิดเรื่องการให้รายการคำศัพท์และคลังข้อมูลภาษาในการเรียนการสอนภาษา โดยใช้เป็นสิ่งที่สนับสนุนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถใช้ศึกษานอกชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง

ประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้

ในการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (เปรี๊ยะ กุมุท, 2519; มนตรี แยมกสิกร, 2550) ที่เหมาะกับการวัดประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูปและมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาด้วยตนเองซึ่งตรงกับลักษณะของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในงานวิจัย

เลข 90 แรกในแนวคิดเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มในการทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งสุดท้าย เมื่อนำมาคำนวณเป็นค่าร้อยละแล้วต้องมีค่าเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 90 เมื่อทำการวิเคราะห์จากค่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละกลุ่ม ได้ผลดังนี้

กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว	กลุ่มธุรกิจโรงแรม	กลุ่มธุรกิจสายการบิน
$\frac{\sum X}{N} \times 100$	$\frac{\sum X}{N} \times 100$	$\frac{\sum X}{N} \times 100$
$\frac{1485}{30} \times 100$	$\frac{1168}{30} \times 100$	$\frac{1484}{30} \times 100$
60	60	60
82.50	64.89	82.44

เลข 90 ตัวที่สอง หมายถึงร้อยละ 90 ของผู้เรียนทั้งหมดสามารถทำแบบทดสอบผ่านตามเกณฑ์วัตถุประสงค์ทุกวัตถุประสงค์ โดยในงานวิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดในทุกกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 100 ของแบบฝึกหัด เมื่อวิเคราะห์ให้ผู้เข้าร่วมการทดลองที่ผ่านวัตถุประสงค์ แสดงผลดังนี้

กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว	กลุ่มธุรกิจโรงแรม	กลุ่มธุรกิจสายการบิน
$\frac{Y \times 100}{N}$	$\frac{Y \times 100}{N}$	$\frac{Y \times 100}{N}$
$\frac{30 \times 100}{30}$	$\frac{30 \times 100}{30}$	$\frac{30 \times 100}{30}$
100	100	100

จากผลการวิเคราะห์ทำให้ได้ค่าเกณฑ์มาตรฐานของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สำหรับธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน อยู่ที่ 82.50/100 64.89/100 และ 82.44/100 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้นี้ ชัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 “บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีค่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 90/90” สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ ผู้เข้าร่วมการทดลองทุกคนผ่านวัตถุประสงค์ทุกวัตถุประสงค์ทำให้ค่า 90 ตัวที่สองมีค่า 100 ในทุกกลุ่มการทดลอง อย่างไรก็ตาม พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของทุกกลุ่มทดลองนั้น ไม่มีกลุ่มใดเลยที่มีค่าถึงเกณฑ์มาตรฐาน 90 ตัวที่หนึ่ง โดยค่าที่ใกล้เคียงที่สุดเป็นค่าเกณฑ์มาตรฐานของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สำหรับธุรกิจท่องเที่ยว (82.50) ตามมาด้วยค่าเกณฑ์มาตรฐานของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สำหรับธุรกิจสายการบิน (82.44) ทั้งนี้พบว่าค่าเกณฑ์มาตรฐานของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สำหรับธุรกิจโรงแรมมีค่าต่ำที่สุดนั่นคือ 64.89 ซึ่งแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับอีก 2 กลุ่มธุรกิจ ทั้งนี้ จะได้ทำการอภิปรายส่วนนี้ในบทที่ 6 ต่อไป

ความคิดเห็นของผู้ใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ผู้วิจัยรวบรวมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการทดลองเกี่ยวกับการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ 2 วิธี ประกอบด้วย การใช้โปรแกรม Mentimeter สํารวจ และการแจกแบบสอบถามปลายเปิด

นอกจากสอบถามความคิดเห็นผ่านโปรแกรม Mentimeter แล้ว ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้เข้าร่วมการทดลอง โดยให้ผู้เข้าร่วมการทดลองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีหรือจุดเด่น และข้อด้อยหรือจุดที่ควรพัฒนาปรับปรุงของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ โดยจากผลการตอบแบบสอบถามทั้งหมด สามารถนำมาวิเคราะห์แยกประเด็น ตัวอย่างความคิดเห็นสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 ตัวอย่างความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ประเด็น	ข้อดี/จุดเด่น	ข้อด้อย/จุดควรปรับปรุง
ด้านความรู้	- ได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาก - ทำให้ได้รู้คำศัพท์เพิ่มเติม ถ้าได้ไปเจอข้อสอบนี้ข้างนอกมหาวิทยาลัยโดยปราศจากการเรียนในบทเรียนออนไลน์ ผลคงเป็นเหมือนตอน pre-test และนึกคิดว่าเป็นผลดีแก่ตัวนิสิตเอง - เน้นอนซึ่งดูได้จากคะแนน post-test - บทเรียนออนไลน์ ได้รู้คำศัพท์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้มากขึ้นและคำศัพท์เหล่านี้เอาไปใช้ต่อยอดการเรียนวิชาอื่นๆ ในสาขานี้ได้ด้วยคะ - ได้รู้คำศัพท์ที่ไม่เคยรู้มาก่อนแน่แท้ชนิด ค่อนข้างยาก แต่เป็นประโยชน์มากฮับ - คำศัพท์เยอะมาก แต่ชอบเพราะทำบ่อยๆแล้วจำศัพท์ได้ - ทำให้ได้คำศัพท์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวใหม่ๆ บางคำศัพท์ไม่เคยรู้มาก่อน บางคำศัพท์แปลได้หลายแบบ เมื่ออยู่ในหมวดหมู่ของศัพท์ทางการบินก็มีความหมายเป็นอีกแบบหนึ่ง	- ยังรู้สึกว่าในส่วนของการฝึกหัดนั้นยังมีความคลุมเครือ หมายถึงบางคำมีความใกล้เคียงกันจนในระหว่างที่ทำแบบฝึกหัดยังไม่เข้าใจได้ว่าควรใช้อะไรถึงจะถูกต้อง - อยากให้อธิบายความแตกต่างของแต่ละอันมากกว่านี้
ด้านวิธีการเรียนรู้	- เรียนออนไลน์เพิ่มความกระตือรือร้น ต้องทำให้เสร็จ ต้องตามงานเอง ติดตามงานตลอด แต่ส่วนตัวชอบการเรียนในห้องมากกว่าออนไลน์ อย่างถ้าอันไหนเข้าใจยาก อาจารย์ก็จะพยายามหาตัวอย่างพูดให้เก็ท แต่เรียนออนไลน์ก็ได้คำศัพท์เยอะขึ้น มันต้องจำอะ มันได้แน่ๆ - เปิดโอกาสให้ได้คิดและวิเคราะห์คนเดียวอย่างมีสมาธิ กดดันให้ขยันและตรงต่อเวลา - มีเวลาทำความเข้าใจมากขึ้น เรียนเองจัดสรรเวลาได้เอง อันไหนเข้าใจเร็วก็ไปเร็ว อันไหนยังไม่เข้าใจก็สามาทำซ้ำค้นหาข้อมูลได้ คิดว่ามันมีเวลาให้ทำความเข้าใจเยอะกว่า - บทเรียนออนไลน์ดีตรงที่ว่าเราจะทำตอนไหนก็ได้ภายในเวลาที่อาจารย์กำหนด จะทำแล้วทำอีกก็ได้ไม่มีปัญหาทำไปเรื่อยๆ และมันใช้งานง่ายมาก ก่อนจะทำก็มีคำศัพท์ให้อ่านก่อนอีกด้วย อีกอย่างบทเรียนออนไลน์ดีตรงที่เราไม่เครียดหรือกดดันเวลาทำ เราค่อยๆทำค่อยๆอ่านไปให้เข้าใจได้ด้วยตัวเอง ฝึกพูดออกเสียงตามได้คนเดียวแบบไม่อายใคร	- ทำความเข้าใจได้ยากมากกว่าการเรียนในห้องเรียน

ประเด็น	ข้อดี/จุดเด่น	ข้อด้อย/จุดควรปรับปรุง
	- หนูชอบมาก ๆ ค่ะ ด้วยเกียรติของยูวกาชาดเลย55555 - บทเรียนออนไลน์ทำให้จำง่ายมากขึ้นจริง ๆ นะคะ คือเพราะใน - ตัวแบบฝึกหัดมันมีรูปด้วย มีรูปก็เลยทำให้จำง่ายและนึกออก - ค่าจากที่ไม่รู้อะไรเลย	

ตาราง 23 ตัวอย่างความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ประเด็น	ข้อดี/จุดเด่น	ข้อด้อย/จุดควรปรับปรุง
ด้านตัว บทเรียน คำศัพท์ ออนไลน์	- บทเรียนนี้ดีเพราะเหมือนเป็นการให้จำคำศัพท์และนำมาทวน - ใหม่ให้จำได้ คำส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยแต่ได้ใช้ในชีวิตจริงอย่าง - แนนอนจำ - สะดวก ไม่ต้องเตรียมอุปกรณ์เยอะ - มีคำศัพท์ที่ควรรู้เยอะและมีรูปภาพให้เห็นและเข้าใจง่ายขึ้น - บทเรียนออนไลน์นี้มีคำศัพท์ให้ได้เรียนรู้ก่อนเข้าไปทำแบบฝึกหัดจริง ที่สำคัญในการทำแบบฝึกหัดถือว่าได้รับบริบทที่จะใช้ศัพท์นั้นๆจริง ถือว่ามีประโยชน์มากๆค่ะ - หนูสนใจการบินอยู่แล้วเลยรู้สึกว่าดีมาก เพราะได้รู้คำศัพท์เยอะมากขึ้นเกี่ยวกับการบิน มีเสียงให้ฟังด้วยว่าออกเสียงยังไง - คำศัพท์เฉพาะทางหาอ่าน/ท่องเองยาก บทเรียนนี้ดีตรงที่อาจารย์ได้รวบรวมคำศัพท์มาให้เรียนแล้ว แล้วก็การที่มีคนบังคับให้ท่องทำให้รู้สึกอยากท่องมากกว่าเอามาอ่านเองเยอะค่ะ	- ให้มีความหลากหลายในแบบทดสอบในแต่ละ Activity มากขึ้นค่ะ - อยากให้มีคำแปลภาษาไทยของประโยคที่ใช้คำศัพท์จนถูกต้องแล้วค่ะ บางประโยคหนูเลือกศัพท์ไปใส่จนถูกแล้วแต่พอมาอ่านประโยครวมก็ยังไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไมต้องใช้ศัพท์คำนี้ คิดว่าถ้ามีประโยคแปลไทยด้วยน่าจะเข้าใจความหมายของประโยคมากขึ้นค่ะ - อยากให้มีวิดีโออธิบายคำศัพท์ต่างเพื่อให้เห็นภาพมากขึ้น - เพิ่มคำศัพท์ ในแต่ละบทอีก - อยากให้มีระบบที่แบบว่า ถ้าทำเสร็จแล้วก็ตั้งถูกให้ว่าทำเสร็จแล้ว เพื่อง่ายต่อเรียนออนไลน์แล้วก็อยากให้เป็นแต่ละบทมันมีหน้าเพจที่ดูง่ายขึ้น - ผมก็อยากให้เพิ่มเนื้อหาเพิ่มเติมหน่อยๆ เนื้อหาฝึกการฟังสำเนียงของคนแต่ละชาติ ประมาณนั้นนะคะ เพิ่มนิดหน่อยนะคะ ไม่ต้องเยอะ เรียนไม่ไหวครับ ปวดหัว 55555555+ - ควรจะมีแบบฝึกให้ทำเยอะกว่านี้เพราะบางข้อทำถูกไปแต่ก็ยังงงๆอยู่ดีว่าทำไมถึงตอบแบบนั้น - ควรทำให้หน้าศัพท์ป๊อปได้จับ - อยากให้พัฒนาในการที่ผู้ใช้ฝึกในการตอบโต้กับ AI ได้จริง - รู้สึกว่ามันค่อนข้างใช้ยากนิดนึง มันไม่มีตรงที่กดให้ทำบทเรียนถัดไป พอทำบทเรียนนี้เสร็จ มันต้องกดไปหน้าแรก ที่รวมทุกบทแล้วเลือกบทเรียนอันถัดไปใหม่ค่ะ เหมือนมันต้องกดไปมา หรือจริงๆแล้วมันมีปุ่มกดถัดไปแต่หนูไม่เห็นหรือเปล่า555 หรือจริงๆถ้ามันมี ช่วยทำให้เห็นง่ายกว่านี้นะคะ ค่ะ ถ้าไม่มีรบกวนปรับปรุงด้วยค่ะอาจารย์ ขอขอบคุณค่ะ - อาจจะเพิ่มรูปแบบการใส่คำตอบหลายๆรูปแบบ ครอบคลุมเวิร์ดสนุกติค่ะ มีอันเดียวเองแรงง ทำให้การตอบในแบบฝึกหัดเหมือนเราเล่นเกมคำศัพท์ก็จะดีค่ะ แต่โดยรวมที่เป็นอยู่ก็โอเคมากแล้ว ใช้งานง่ายสะดวกมากๆแล้วค่ะ - อยากให้มีคลิปที่อาจารย์อธิบายคำศัพท์ต่างๆ - พัฒนาเรื่องการเข้าใช้งานย้อนหลังว่าผู้ทำถึงบทไหน

ประเด็น	ข้อดี/จุดเด่น	ข้อด้อย/จุดควรปรับปรุง
		แล้ว หรือว่าแสดงว่าบทไหนยังไม่ได้ทำ - เน้นเหตุผลแล้วต้องทำใหม่ ตกใจมากกกกกกกกก

ตาราง 23 ตัวอย่างความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ประเด็น	ข้อดี/จุดเด่น	ข้อด้อย/จุดควรปรับปรุง
ด้านความสะดวก	- ผมคิดว่าการเรียนออนไลน์สะดวกกว่าการออกไปเรียนเพราะไม่ต้องเสียค่าน้ำมันหรือค่ารถ แค่นั่งอยู่บ้านเปิดคอมก็เรียนได้ - ยากเรียนเมื่อไหร่ก็เรียน ไม่อยากเรียนก็ไม่ต้องเรียน ไม่เสียเวลาเดินทาง จะช่วงไหนก็สบายอิอิซ้ำห้าห้าบวกอิอิแชบลิ้ม - ไม่ต้องตื่นเช้าแต่งตัวมาเรียน เปิดคอมเรียนได้เลย - ค่าใช้จ่ายไม่เยอะ เรียนเมื่อไหร่ก็ได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน - เป็นการเสริมความรู้ของนิสิตในอนาคตข้างหน้า นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดวันหรือเวลาที่จะทำได้ด้วยตัวเอง - ฝึกศัพท์ใหม่ๆ ได้ดีเลยครับ มีแต่ศัพท์ยากๆ ทั้งนั้นด้วย 55555+ แล้วก็บทเรียนออนไลน์มันก็สะดวกครับ เรียนเมื่อไร ที่ไหนก็ได้ แต่สุดท้ายผมว่ามันก็ไม่ได้เท่ากับเรียนในห้องหรอก เพราะมันไม่มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ทำให้ไม่อินกับเนื้อหาจนเรียนไม่สนุก - ข้อดีคือเรียนได้ทุกที่ทั้งในมือถือและคอมพิวเตอร์ - ดี เพราะสะดวกไม่ต้องพกหนังสือ - ช่วยลดกระดาษ	- สำหรับบางคนที่ไม่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ถือว่าเป็นสิ่งที่ลำบาก จากที่เรียนมาบางทีก็มีค้างหลุดไปเลยไม่ก็ค้างกลับไปหน้าแรก

จากความคิดเห็นต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมการทดลองแสดงความคิดเห็นทั้งข้อดีและจุดที่ควรพัฒนาปรับปรุงบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นหลัก คือ ประเด็นด้านความรู้ที่ได้รับ ด้านวิธีการเรียนรู้ ด้านตัวบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้ และด้านความสะดวก รายละเอียดดังนี้

ประเด็นด้านความรู้ที่ได้รับ ผู้เข้าร่วมการทดลองส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า การใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ช่วยเพิ่มความรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรมและสายการบินเพิ่มมากขึ้น คำศัพท์เหล่านี้เป็นคำศัพท์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมมากขึ้นเมื่อเข้าสู่การทำงานจริง และส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ใหม่ที่ไม่เคยรู้มาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโลแกน (Logan, 2012) ที่ยืนยันว่าการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือคอมพิวเตอร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าการเรียนแบบเก่า จุดด้อย

ด้านความรู้ที่ได้รับคือ ความรู้ด้านคำศัพท์บางคำยังคลุมเครือ เนื่องผู้เข้าร่วมการทดลองยังไม่มี ความเข้าใจในความแตกต่างหรือการใช้งานคำศัพท์อย่างถ่องแท้ จึงเสนอให้มีการอธิบายเพิ่มเติม โดยเสนอให้ผู้สอนทำคลิปอธิบายคำศัพท์และอัปโหลดลงบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ให้สามารถเข้า ดูได้ เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการใช้คำศัพท์มากขึ้น

ประเด็นด้านวิธีการเรียนรู้ ผู้เข้าร่วมการทดลองให้ความเห็นว่า การเรียนรู้แบบ ออนไลน์มีความสะดวก เข้าใจง่าย มีอิสระและไม่รู้สึกกดดัน เพราะได้ใช้เวลาศึกษาด้วยตนเอง และที่สำคัญคือไม่มีการสังเกตจากผู้อื่น การเรียนรู้จึงเกิดขึ้นอย่างช้า ๆ แต่ไม่รู้สึกวิตกกังวล เพราะ ไม่ถูกเปรียบเทียบหรือตัดสินจากผู้เรียนคนอื่น แต่จุดด้อยที่สำคัญคือ การเรียนผ่านบทเรียน ออนไลน์ด้วยตนเองทำความเข้าใจได้ยากกว่าการเรียนในห้องเรียน ผู้เข้าร่วมการทดลองในฐานะ ผู้เรียนยังต้องการผู้สอน เพื่อให้ความรู้ คำแนะนำ และอธิบายเมื่อผู้เข้าร่วมการทดลองมีข้อคำถาม หรือประเด็นสงสัย

ประเด็นด้านตัวบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้ ผู้เข้าร่วมการทดลอง ให้ความเห็นว่า บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีคำศัพท์น่าสนใจจำนวนมาก เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ไม่ เคยพบเห็นมาก่อน ซึ่งผู้เรียนเป็นกังวลว่า หากต้องเรียนรู้และรวบรวมคำศัพท์ด้วยตนเอง อาจไม่ สามารถรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เหมาะสมได้เหมือนในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ แบบฝึกหัด ต่าง ๆ มีความสวยงาม มีรูปภาพประกอบในแบบฝึกหัด ให้ความรู้สึกเหมือนเล่นเกมส์ไปพร้อม ๆ กับการเรียน ทำให้เกิดความเพลิดเพลินในการเรียน รู้สึกอยากเรียนมากกว่าการพยายามศึกษา ค้นคว้าคำศัพท์เพิ่มเติมด้วยตนเอง ผู้เรียนยังชื่นชอบฟังก์ชันการออกเสียงคำศัพท์ เนื่องจากช่วยให้ ผู้เข้าร่วมการทดลองได้เข้าใจทั้งความหมาย การสะกด และการออกเสียงที่ถูกต้อง ในส่วนจุดที่ ต้องปรับปรุงนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับฟังก์ชันการใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ที่ยังมีฟังก์ชันบาง ประการที่ยังไม่เสถียร และจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข รวมถึงการใช้งานที่ต้องปรับให้ง่ายต่อการใ้ งาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป ประเด็นปัญหาเรื่องอินเทอร์เน็ตเป็น อีกหนึ่งปัญหาที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากบทเรียนออนไลน์จำเป็นต้องมีอินเทอร์เน็ตในการเชื่อมต่อสัญญาณเพื่อเข้าถึง หากผู้ใช้อยู่ใน พื้นที่นอกสัญญาณหรือ สัญญาณอินเทอร์เน็ตเกิดขัดข้องระหว่างการใช้งาน อาจนำมาซึ่งปัญหา ในการใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ได้ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมการทดลองเสนอว่า ตัวโปรแกรม ควรมีนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ที่สามารถโต้ตอบกับผู้เรียนได้เสมือน จริง เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ติดขัด และเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัย

ผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ต้องร่วมมือทำงานและผลิตสื่อการเรียนออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพและการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนต่อไปในอนาคต

ประเด็นด้านความสะดวก ผู้เข้าร่วมการทดลองให้ความเห็นว่า การเรียนผ่านบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากประหยัดเวลาในการเดินทางไปชั้นเรียน ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง สามารถเลือกเวลาเรียนที่ผู้เรียนสะดวก ช่วยลดทรัพยากรเช่น กระดาษ เป็นต้น จุดด้อยคือ แม้ว่าการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ไม่ว่าจะทางคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่จะมีความสะดวก แต่มีข้อจำกัด เช่น แบตเตอรี่โทรศัพท์ หรือสัญญาณอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้เข้าร่วมการทดลองเสนอว่าให้มีฟังก์ชันที่สามารถพิมพ์หน้าคำศัพท์และความหมายออกมาอ่านได้ ซึ่งจะเป็นช่องทางในการส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเองอีกทางหนึ่ง

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างรายการคำศัพท์เพื่อธุรกิจบริการและบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ มีคำถามงานวิจัยดังนี้

1. รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ประกอบด้วยคำศัพท์ใดบ้าง
2. บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สามารถเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้แก่ผู้เรียนได้หรือไม่
3. บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับใด

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วนตามคำถามงานวิจัย ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ตอนที่ 2 ผลการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ และ ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

ผู้วิจัยนำข้อมูลภาษาจากคลังข้อมูลภาษา 3 คลัง ได้แก่ คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน พิจารณาโดยใช้เกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์ 5 เกณฑ์ประกอบด้วย เกณฑ์ความถี่ เกณฑ์พิสัย เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญ และเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์ ทำให้ได้รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 378 คำ จัดเป็นรายการคำศัพท์ย่อยได้ 13 รายการคำศัพท์ ในส่วนของรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม ประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 274 คำ จัดเป็นรายการคำศัพท์ย่อยได้ 9 รายการคำศัพท์ และรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน ประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 245 คำ จัดเป็นรายการคำศัพท์ย่อยได้ 8 รายการคำศัพท์ โดยรายการคำศัพท์ย่อยชุดที่ 1 ของทั้ง 3 รายการคำศัพท์จะประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 36 คำซึ่งเป็นชุดคำเดียวกันเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนให้สามารถเรียนหนึ่งครั้งแต่สามารถเข้าใจคำศัพท์ได้ทั้ง 3 ธุรกิจ

ตอนที่ 2 ผลการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์

ผลการวิจัยตอบคำถามการวิจัยได้ว่า บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์สามารถเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการให้แก่ผู้เรียนได้ พิจารณาได้จากการคำนวณสถิติเชิง

อนุมานประเภท Dependent t-test โดยผลยืนยันว่า กลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว กลุ่มธุรกิจโรงแรม และกลุ่มธุรกิจสายการบิน เรียนรู้โดยใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ด้วยตนเองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการพิจารณาคะแนนรายบุคคลยังพบว่าผู้เข้าร่วมการทดลองทุกคนมีผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ พบว่าผลการวิจัยส่วนนี้มีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 1 ที่ว่า “กลุ่มตัวอย่างสามารถใช้คำศัพท์ด้านธุรกิจการท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบินได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 80 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด” โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผู้เข้าร่วมการทดลองทุกคนในทุกกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 100 สามารถใช้คำศัพท์ด้านธุรกิจบริการในกลุ่มทดลองตัวเองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้

จากการพิจารณาเกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 สรุปคำตอบการวิจัยข้อ 3 ได้ว่า บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 82.50/100 64.89/100 และ 82.44/100 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้นี้ ชัดแย้งกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 “บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มีค่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 90/90” ค่าประสิทธิภาพตัวแรกแสดงคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งกลุ่มในการทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งสุดท้าย ค่าประสิทธิภาพตัวที่สองแสดงถึงร้อยละของผู้เรียนที่สามารถทำแบบทดสอบผ่านตามเกณฑ์วัตถุประสงค์ทุกวัตถุประสงค์ โดยผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดในทุกกิจกรรมได้ถูกต้องทั้งหมด ผลแสดงให้เห็นว่า บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวที่สอง แต่ไม่ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวที่หนึ่ง ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการอภิปรายถึงสาเหตุความเป็นไปได้ของการไม่ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพในส่วนอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการและการนำบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ไปใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ใน 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) คลังข้อมูลภาษาและการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ และ 2) ผลการนำบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ไปใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง รายละเอียดดังอภิปรายต่อไปนี้

คลังข้อมูลภาษาและการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ

จากการรวบรวมข้อมูลภาษาและสร้างเป็นคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ โดยแบ่งเป็นคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน เมื่อนำคลังข้อมูลภาษามาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม AntWordProfiler เพื่อดูรายละเอียดประเภทของคำในคลังข้อมูลภาษาทั้งหมด พบข้อมูลดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 จำนวนคำในคลังข้อมูลภาษาเปรียบเทียบกับประเภทของรายการคำศัพท์

	ท่องเที่ยว		โรงแรม		การบิน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
GSL 1000 คำแรก	13,134,881	41.43	1,364,783	28.23	7,186,515	46.24
GSL 1000 คำหลัง	1,579,584	4.98	365,220	7.55	723,574	4.66
AWL	1,312,048	4.14	345,210	7.14	641,786	4.13
FWL	9,509,586	30.00	1,752,760	36.24	4,654,083	29.94
AL	165,861	0.52	22,791	0.47	61,384	0.39
PL	1,216,354	3.84	178,079	3.68	527,835	3.4
TBWL/HBWL/ABWL	1,861,732	7.76	348,992	7.69	708,172	6.76
คำที่เหลือ	2,921,384	7.33	458,091	9.00	1,039,255	4.48
รวม	31,701,430	100.00	4,835,926	100.00	15,542,604	100.00

หากพิจารณาข้อมูลจำนวนคำในคลังข้อมูลตามตารางข้างต้นเปรียบเทียบกับสัดส่วนของประเภทรายการคำศัพท์ที่ Nation และ Waring (1997) เคยกล่าวไว้ว่า บทอ่านหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยคำศัพท์ในอัตราส่วน 80 : 10 : 5 : 5 กล่าวคือ รายการคำศัพท์ทั่วไปร้อยละ 80 รายการคำศัพท์เชิงวิชาการร้อยละ 10 รายการคำศัพท์เฉพาะทางร้อยละ 5 และรายการคำศัพท์อื่น ๆ อีกร้อยละ 5 จะพบว่าคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวมีอัตราส่วนคำศัพท์อยู่ที่ 76.41 : 4.14 : 7.76 : 11.69 คลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมมีอัตราส่วนคำศัพท์อยู่ที่ 72.02 : 7.14 : 7.69 : 13.15 และคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินมีอัตราส่วนคำศัพท์อยู่ที่ 80.84 : 4.13 : 6.76 : 8.27 หากพิจารณาเฉพาะในส่วนของรายการคำศัพท์เฉพาะที่ควรอยู่ที่ร้อยละ 5 พบว่า มีค่ามากกว่าร้อยละ 5 ทั้ง 3 รายการคำศัพท์ ซึ่งเป็นการยืนยันว่าการใช้รายการ

คำศัพท์ดังกล่าวจะสามารถสร้างประโยชน์ในการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบิน ผลอัตราส่วนเหล่านี้ยังสอดคล้องกับที่นักวิชาการด้านคำศัพท์ (Chung & Nation, 2003; Hyland & Tse, 2007) กล่าวไว้ว่า อัตราส่วนของประเภทรายการคำศัพท์สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามศาสตร์ที่คำปรากฏ จุดหนึ่งที่น่าสนใจได้ชัดคือ อัตราส่วนของคำในคลังข้อมูลทางภาษาทั้ง 3 ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์เชิงวิชาการมีสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ 10 ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากแหล่งข้อมูลทางภาษาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทางภาษานั้นเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง เช่น เว็บไซต์ หรือ ข่าว และไม่ได้มีการเก็บข้อมูลทางภาษาจากบทเรียนทำให้คำในประเภทรายการคำศัพท์เชิงวิชาการมีสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ 10 และยังพบว่าคำในประเภทรายการคำศัพท์อื่น ๆ ซึ่งมักเป็นคำที่มีความถี่ต่ำ ตัวย่อหรือชื่อเฉพาะ มีสัดส่วนที่สูงกว่าร้อยละ 5 ซึ่งมีสาเหตุมาจากภาษาในธุรกิจท่องเที่ยวมักประกอบด้วยชื่อเฉพาะ เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ประเทศ เมือง เป็นต้น สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่า แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทางภาษาส่งผลต่อประเภทของคำในคลังข้อมูลภาษารวมถึงสัดส่วนของคำในการปรากฏในรายการคำศัพท์ประเภทต่าง ๆ ด้วย

ผลการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการตอบความมุ่งหมายของงานวิจัยข้อที่ 1 คือ “เพื่อสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน” และตอบคำถามงานวิจัยข้อที่ 1 คือ “รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ประกอบด้วยคำศัพท์ใดบ้าง” โดยผลที่ได้คือ รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 378 คำ แบ่งเป็น 13 รายการคำศัพท์ย่อย รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมจำนวน 274 คำ แบ่งเป็น 9 รายการคำศัพท์ย่อย และรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินจำนวน 245 คำ แบ่งเป็น 8 รายการคำศัพท์ย่อย ผู้วิจัยเปรียบเทียบรายการคำศัพท์ที่ได้กับผลจากโครงการวิจัยนำร่องที่ได้ทำการศึกษาไว้ก่อนหน้านี้ (Laosrirattanachai & Ruangjaroon, 2020) ที่ว่ารายการคำศัพท์เฉพาะในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงกัน อาจมีการปรากฏของคำมากกว่า 1 รายการ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบและได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 25 จำนวนคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการแยกตามจำนวนรายการ

รายการคำศัพท์ที่ปรากฏ	จำนวนคำ	ตัวอย่างคำ
TBWL, HBWL, ABWL	36	<i>accommodate, arrive, convenience, leisure, holiday, lounge, reserve, visit, request</i>
TBWL และ HBWL	110	<i>access, attract, boutique, contemporary, decorate, discover, gourmet, host, local</i>
TBWL และ ABWL	37	<i>altitude, capacity, currency, domestic, escort, itinerary, port, refund, transit</i>
HBWL และ ABWL	16	<i>comfort, complimentary, fare, base, custom, deck, premium, provide, sign, rate</i>
TBWL เท่านั้น	195	<i>ancient, arch, backpack, budget, canyon, cathedral, era, fascinate, gather, trek</i>
HBWL เท่านั้น	112	<i>adjacent, amenity, appetizer, banquet, bellhop, concierge, doorman, utensil</i>
ABWL เท่านั้น	156	<i>accompany, aft, aisle, assign, cockpit, congestion, decompress, evacuate, zone</i>

ผลการปรากฏร่วมของคำศัพท์ยืนยันผลการวิจัยโครงการนำร่องว่า คำศัพท์ในศาสตร์ใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกันสามารถปรากฏได้มากกว่าหนึ่งรายการคำศัพท์ และพบว่ามีคำศัพท์จำนวน 36 คำ ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการ ผู้วิจัยเลือก 36 คำดังกล่าวสร้างเป็นรายการคำศัพท์ย่อยชุดแรกของทั้ง 3 รายการคำศัพท์เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนให้สามารถเรียนหนึ่งครั้งแต่สามารถเข้าใจคำศัพท์ใน 3 ธุรกิจได้

สำหรับขั้นตอนในการสร้างรายการคำศัพท์นั้น เป็นที่ทราบดีว่า การสร้างรายการคำศัพท์เป็นสิ่งที่นักวิชาการและผู้สอนภาษาให้ความสนใจ มีการศึกษาวิจัยการสร้างรายการคำศัพท์ต่าง ๆ ขึ้นมามากมายหลายชนิด ไม่มีการกล่าวหาวิธีการใดเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการสร้างรายการคำศัพท์ ผู้วิจัยเสนอว่า การสร้างรายการคำศัพท์ควรมีขั้นตอนที่เป็นระบบเพื่อกำจัดคำที่ไม่

เกี่ยวข้องกับรายการคำศัพท์ที่ต้องการสร้างให้มากที่สุด และในทางกลับกัน ขั้นตอนดังกล่าวต้องสามารถอ้างไว้ซึ่งคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับรายการคำศัพท์นั้นให้มากที่สุด เพื่อให้รายการคำศัพท์ที่ได้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียนหรือผู้ใช้รายการคำศัพท์ ผู้วิจัยศึกษา รวบรวมวิธีการต่าง ๆ และประยุกต์ใช้เกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์จำนวน 5 เกณฑ์ซึ่งสามารถรองรับคำศัพท์ได้อย่างละเอียดและเป็นระบบ ผู้วิจัยได้ส่งอีเมลส่วนตัวเพื่อปรึกษากับ Nation (personal communication, 2019) เพื่อขอความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์ ซึ่งได้รับความเห็นสนับสนุนและมีเนื้อหาตัดตอนมา ดังนี้ *"Having several ways of finding relevant vocabulary is good because it provides a chance for cross-checking between the different measures."* ผู้วิจัยเสนอว่า การใช้เกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์ทั้ง 5 ร่วมกันจะช่วยคัดกรองคำศัพท์ได้อย่างเป็นขั้นตอน มีระบบ และช่วยให้ผู้ที่ต้องการสร้างรายการคำศัพท์เฉพาะทางต่าง ๆ สามารถสร้างรายการคำศัพท์ที่ต้องการได้ด้วยตนเอง และรายการคำศัพท์นี้จะเป็นส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ได้ตามที่ Schmitt (1997) และ Smith (2020) ได้กล่าวไว้

เกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์ทั้ง 5 เกณฑ์นั้น แต่ละเกณฑ์มีข้อดีและจุดบกพร่อง จึงต้องใช้เกณฑ์การสร้างรายการคำศัพท์ทั้ง 5 พิจารณาคัดเลือกคำศัพท์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้รายการคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพ เกณฑ์ความถี่ เป็นวิธีการที่นักสร้างรายการคำศัพท์นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด (Lindquist, 2009) เนื่องจากเป็นเกณฑ์สำคัญที่จะดึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรายการคำศัพท์ที่ต้องการจะสร้างออกมาได้เป็นจำนวนมาก ข้อเสียของเกณฑ์ความถี่คือ คำที่ได้ไม่ได้มีแค่เพียงคำศัพท์ที่จะนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ที่จะสร้างเท่านั้น ยังประกอบด้วยคำศัพท์อื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง เช่น คำไวยากรณ์ หรือคำศัพท์พื้นฐานที่พบได้ทั่วไปซึ่งครอบคลุมเนื้อหาถึงประมาณร้อยละ 50 ของบทความ (Zipf, 1935) การใช้เกณฑ์ความถี่จึงเป็นวิธีที่ทำได้เพียงคัดกรองคำออกไป แต่คำที่ได้ยังจำเป็นต้องนำมาพิจารณาถึงความเหมาะสมในการนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ต่อไป

นอกจากการใช้เกณฑ์ความถี่จะทำให้ได้คำไวยากรณ์จำนวนมากรวมมาด้วยแล้ว ยังอาจทำให้ข้อมูลที่ได้มีความอคติ กล่าวคือ การสร้างคลังข้อมูลภาษาเกิดจากการรวบรวมข้อมูลหลากหลายแหล่ง และแต่ละแหล่งมีขนาดไม่เท่ากัน แหล่งข้อมูลภาษาที่มีความยาวมากอาจก่อให้เกิดข้อมูลภาษาที่มีความอคติได้ จึงต้องใช้เกณฑ์พิสัยในการช่วยพิจารณาคำศัพท์ เพื่อให้เกิดความสมดุลและลดอคติต่อรายการคำศัพท์ ทั้งนี้ Coxhead (2000) เสนอให้เริ่มจากการพิจารณาค่าพิสัยก่อน แล้วจึงตามด้วยการพิจารณาค่าความถี่ แต่จากการทดสอบของผู้วิจัย พบว่า

ลำดับการใช้เกณฑ์ความถี่และเกณฑ์พิสัย ไม่ส่งผลต่อคำศัพท์ที่ได้ เนื่องจากคำศัพท์ต้องผ่านเกณฑ์ทั้งคู่ แต่การใช้เกณฑ์ความถี่ก่อน จะแสดงให้เห็นลำดับการคัดออกคำได้ชัดเจน เนื่องจากจำนวนคำที่ผ่านเกณฑ์ความถี่มีจำนวนมากกว่าคำที่ผ่านเกณฑ์พิสัย ข้อเสียของเกณฑ์พิสัยคือ ถึงแม้จะช่วยลดอคติที่เกิดจากผลการพิจารณาคำศัพท์ด้วยเกณฑ์ความถี่ได้ แต่คำที่ได้ยังคงประกอบด้วยคำไวยากรณ์ต่าง ๆ จำนวนมาก เนื่องจากคำไวยากรณ์เหล่านี้ปรากฏในทุกบทความ คำศัพท์ที่ได้จึงยังไม่มีเฉพาะเจาะจงมากพอที่จะนำมาบรรจุในรายการคำศัพท์เฉพาะ

เกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ช่วยกำจัดคำที่ไม่เกี่ยวข้องออกไปในครั้งเดียวได้ในจำนวนมาก โดยคำที่ถูกกรองออกไปแน่นอนคือคำไวยากรณ์ จึงเป็นวิธีที่นักสร้างรายการคำศัพท์นิยมใช้จำนวนมาก (Cobb & Horst, 2001) แต่ในเวลาเดียวกัน คำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการจำนวนมาก เช่น คำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั่วไป หรือรายการคำศัพท์เฉพาะทางแต่ใช้บ่อยในธุรกิจบริการ หรือคำศัพท์ที่มีความหมายเฉพาะทางซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทที่คำศัพท์นั้น ๆ ปรากฏ อาจถูกกรองออกไปได้ (Billuroglu & Neufeld, 2007; Cabre, 1999; Gardner & Davies, 2014; Paquot, 2007; Pearson, 1998; Schmitt & Schmitt, 2014; Valipouri & Nassaji, 2013)

เพื่อเป็นการดึงคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการแต่ถูกเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์กรองทิ้งไปกลับมา ผู้วิจัยเสนอวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญในการดึงคำที่อาจมีความสำคัญหรือความหมายเฉพาะทางกลับมา โดยเกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญของคำศัพท์จะดึงคำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั่วไปและรายการคำศัพท์เชิงวิชาการในความถี่ที่สูงกว่าปกติกลับมา ซึ่งบ่งชี้ได้ว่าคำเหล่านี้มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในธุรกิจบริการ ข้อเสียที่อาจเกิดขึ้นคือ คำที่ได้กลับมา อาจรวมถึงชื่อเฉพาะ หรือตัวอักษรย่อต่าง ๆ เช่น VAT asap ดังนั้นในการพิจารณาเลือกคำกลับมา จึงต้องเลือกคำที่มีค่าความเป็นคำสำคัญสูงแต่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั่วไปและรายการคำศัพท์เชิงวิชาการ รวมถึงคำที่ดึงกลับมาต้องผ่านเกณฑ์ความถี่และพิสัยเท่านั้น

เกณฑ์ที่ 1 ถึง 4 ใช้โปรแกรมในการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลทำให้มีความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์ แต่บุคคลที่มีความใกล้ชิดกับภาษาเฉพาะด้านต่าง ๆ มากที่สุดได้แก่ ผู้ใช้ภาษาในด้านนั้น ๆ คำศัพท์ที่ใช้ในธุรกิจบริการย่อมเป็นที่คุ้นเคยกับผู้ที่ประกอบวิชาชีพหรือมีความใกล้ชิดกับแวดวงธุรกิจงานบริการ ประสบการณ์การใช้คำศัพท์เฉพาะด้านเหล่านี้ถือเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการนำมาช่วยพิจารณาตัดสินใจและเลือกคำศัพท์ต่าง ๆ มาบรรจุในรายการคำศัพท์ (Chung & Nation, 2004; Martinez et al., 2009) ข้อดีของการใช้เกณฑ์การตรวจสอบ

รายการคำศัพท์จึงเป็นข้อมูลจริงที่พิสูจน์ว่าคำศัพท์นั้น ๆ ใช้ในธุรกิจบริการ ข้อเสียของเกณฑ์การตรวจสอบรายการคำศัพท์คือ การที่ผู้ให้ข้อมูลเป็นมนุษย์ซึ่งแตกต่างจากโปรแกรม อาจก่อให้เกิดปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความจริงได้ เช่น จำนวนคำศัพท์ที่มากเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อความเหนื่อยล้าในการพิจารณาให้ความเห็นข้อมูล ผู้วิจัยจึงทำการเปลี่ยนจากรูปศัพท์เป็นกลุ่มของคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงหน่วยคำ จำนวน 92 รูปแบบ (word families) เพื่อลดขนาดรายการคำศัพท์และลดความเหนื่อยล้าอันเป็นอุปสรรคในการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญได้ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญถึง 5 ท่านเพื่อให้แน่ใจว่าผลการพิจารณาที่ได้มีความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ ผู้วิจัยให้คำจำกัดความที่ชัดเจนและอธิบายให้ผู้เชี่ยวชาญเข้าใจเกณฑ์ในการพิจารณาคำศัพท์ที่จะนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์พิจารณาคำศัพท์เฉพาะทาง 4 ระดับของ Chung และ Nation (2004) โดยเน้นย้ำให้ผู้เชี่ยวชาญเข้าใจว่า ในการพิจารณาคำหนึ่ง ๆ ให้มีความเหมาะสมในการนำมาบรรจุลงในรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม หรือสายการบินนั้น ไม่ได้พิจารณาว่าคำนั้น ๆ มีความยากหรือง่าย พบเห็นได้บ่อยหรือไม่ แต่พิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับหรือใช้จริงในศาสตร์นั้น ๆ เพราะหากผู้เชี่ยวชาญตัดสินใจไม่เลือกคำใด ๆ ด้วยเหตุผลว่า เป็นคำที่ผู้เรียนอาจจะรู้อยู่แล้ว หรือเป็นคำที่พบเห็นได้ง่าย อาจเป็นการกำจัดคำที่เกี่ยวข้องออกไปโดยมีอคติเข้ามาผสมในการตัดสินใจ เนื่องจากรายการคำศัพท์นี้สามารถเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนหรือผู้ที่สนใจได้ทุกระดับชั้นการศึกษา คำที่มีความเกี่ยวข้อง ถึงแม้จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นคำที่ง่ายสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา แต่อาจเป็นปัญหากับผู้เรียนระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาหรือแม้กระทั่งผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่มีพื้นความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษต่ำ

สำหรับการแบ่งรายการคำศัพท์เป็นรายการย่อยช่วยแก้ปัญหารายการคำศัพท์ที่มีจำนวนยาวมาก ๆ และเป็นปัญหาต่อการรู้จำและใช้จริงของผู้ใช้รายการคำศัพท์ การแบ่งกลุ่มคำออกเป็นกลุ่มละเท่า ๆ กันโดยอิงจากความยากง่ายในการเรียนรู้คำศัพท์โดยพิจารณาจากความถี่ในการปรากฏของคำเป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย (Coxhead, 2000; West, 1953) การแบ่งกลุ่มคำศัพท์ในรายการคำศัพท์ด้วยวิธีต่าง ๆ นั้นมีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน การแบ่งกลุ่มตามพยางค์เป็นวิธีการที่สะดวกและรวดเร็วแต่ชุดรายการคำศัพท์ย่อยที่ได้จะมีจำนวนไม่เท่ากัน การแบ่งกลุ่มตามความหมายและการใช้สามารถทำให้ผู้เรียนจดจำชุดคำในการใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น แต่มีความยุ่งยากในการจัดแบ่ง เนื่องจากคำศัพท์คำหนึ่ง ๆ อาจสามารถใช้ในหลากหลายสถานการณ์หรือบริบท ผู้วิจัยจึงแบ่งรายการคำศัพท์ออกเป็นชุดรายการคำศัพท์ย่อยตามระดับความยากง่ายของคำศัพท์โดยคำศัพท์ที่มีความง่ายกว่าจะอยู่ในรายการคำศัพท์ย่อยชุดแรก ๆ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ระดับคำศัพท์ 25 ระดับ วิเคราะห์จากโปรแกรม VocabProfile คำศัพท์ที่

ปรากฏในฐานลำดับต้น ๆ ย่อมมีความเหมาะสมในการบรรจุไว้ในรายการคำศัพท์ระดับพื้นฐานมากกว่าคำศัพท์ที่ปรากฏในฐานลำดับท้าย งานวิจัยประกอบด้วยรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการที่ประกอบด้วย 3 ธุรกิจหลักคือ ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน ซึ่งทั้ง 3 ธุรกิจมีความใกล้ชิด เกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ทำให้มีคำศัพท์จำนวนหนึ่งที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการคำศัพท์ ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาในชุดคำศัพท์ที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการจะเป็นประโยชน์และสร้างพื้นฐานด้านคำศัพท์ที่ดีและรวดเร็วได้เนื่องจากการเรียนรู้ในครั้งเดียวแต่ขยายฐานคำศัพท์ที่สามารถใช้ได้ถึง 3 ธุรกิจ ทำให้รายการคำศัพท์ย่อยชุดแรกของทั้ง 3 รายการคำศัพท์ประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 36 คำที่ปรากฏทั้ง 3 รายการคำศัพท์ก่อน จากนั้นรายการคำศัพท์ย่อยของแต่ละรายการคำศัพท์จึงจัดสร้างตามระดับความยากง่ายของคำศัพท์ต่อไป

หากพิจารณาเปรียบเทียบเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์ของงานวิจัย กับเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์ในงานวิจัยอื่น ๆ ก่อนหน้านี้ พบว่า รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการใช้เกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ถึง 5 เกณฑ์ ในขณะที่รายการคำศัพท์อื่น ๆ ใช้เกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ตั้งแต่ 1 ถึง 4 เกณฑ์ รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 26 เปรียบเทียบเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์ต่าง ๆ

รายการคำศัพท์	เกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์					จำนวน เกณฑ์ ที่ใช้
	ความถี่	พิสัย	โปรไฟล์ คำศัพท์	การ วิเคราะห์ คำสำคัญ	ความเห็น จาก ผู้เชี่ยวชาญ	
General Service List (West, 1953)	✓					1
Academic Word List (Coxhead, 2000)	✓	✓	✓			3
Business Word List (Konstantakis, 2007)	✓	✓	✓			3
Medical Academic Word List (Wang, Liang & Ge, 2008)	✓	✓	✓	✓		4
Basic Engineering English Word List (Ward, 2009)	✓	✓	✓			3
Academic Vocabulary in Agriculture Research Articles (Martinez, Beck & Panza, 2009)	✓	✓	✓			3
Academic Vocabulary in Chemistry Research Articles (Valipouri & Nassaji, 2013)	✓	✓				2
Academic Word List for Applied Linguistics Research Articles (Khani & Tazik, 2013)	✓	✓	✓			3
Technical Keywords for Business (Tangpijaikul, 2014)			✓		✓	2
Vocabulary of Agriculture Semi-Population Article (Muñoz, 2015)	✓		✓			2
Nursing Academic Word List (Yang, 2015)	✓	✓	✓			3

ตาราง 26 เปรียบเทียบเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์ต่าง ๆ

รายการคำศัพท์	เกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์					จำนวน เกณฑ์ ที่ใช้
	ความถี่	พิสัย	โปรไฟล์ คำศัพท์	การ วิเคราะห์ คำสำคัญ	ความเห็น จาก ผู้เชี่ยวชาญ	
New Medical Academic Word List (Lei & Liu, 2016)	✓	✓				2
Opaque Engineering Word List (Todd, 2017)		✓	✓		✓	3
Science Academic Word List (It-ngam & Phoocharoensil, 2019)	✓	✓	✓	✓		4
Hospitality Word List	✓	✓	✓	✓	✓	5

จากตารางเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างรายการคำศัพท์พบว่า รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการใช้เกณฑ์ในการสร้างรายการคำศัพท์ถึง 5 เกณฑ์ ซึ่งมากกว่ารายการคำศัพท์อื่น ๆ ในประเด็นนี้ มีสาเหตุมาจากการที่รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการนี้สร้างมาจากคลังข้อมูลภาษาที่ประกอบด้วย เว็บไซต์ นิตยสาร บทความข่าว และคู่มือปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลภาษาที่ใช้จริง ในบริบทการทำงานในธุรกิจบริการในชีวิตประจำวันทั่วไป ซึ่งแตกต่างจากรายการคำศัพท์อื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นรายการคำศัพท์เชิงวิชาการในด้านเฉพาะทางต่าง ๆ รวมถึงคลังข้อมูลทางภาษาใช้สร้างรายการคำศัพท์อื่น ๆ มักมีบทความวิจัยซึ่งใช้ภาษาที่มีความเป็นทางการสูงเป็นส่วนประกอบ การสร้างรายการคำศัพท์จากคลังข้อมูลภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้มีความเป็นไปได้สูงที่คำศัพท์จำนวนมากจะเป็นคำหลายความหมายหรือเป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ใช้บ่อยในธุรกิจบริการ และปรากฏใน GSL คำศัพท์ที่ปรากฏใน GSL จะถูกกำจัดโดยเกณฑ์โปรไฟล์คำศัพท์ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญดึงกลุ่มคำศัพท์เหล่านี้กลับมา ผู้วิจัยเสนอว่าในการสร้างรายการคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบริบททางภาษาที่ใกล้ชิดกับการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น ควรใช้เกณฑ์ทั้ง 5 เกณฑ์ในการพิจารณา และเสนอเพิ่มเติมว่าควรมีการทดลองใช้เกณฑ์ทั้ง 5 ในการสร้างรายการคำศัพท์เชิงวิชาการสำหรับการเรียนรู้เฉพาะด้านเพื่อทดสอบว่าเกณฑ์การวิเคราะห์คำสำคัญจะสามารถดึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกลับมาได้ในจำนวนมากเหมือนผลการสร้างรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการหรือไม่

ด้วยการสร้างรายการคำศัพท์จากคลังข้อมูลทางภาษาที่รวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลที่ใช้จริง ทำใหัรายการคำศัพท์ที่ได้สามารถใช้งานได้จริง เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งานหลายกลุ่ม กล่าวคือ ทั้งกลุ่มผู้เรียนที่จะใช้ในการเรียนรู้เพื่อเพิ่มความรู้ในการเรียน กลุ่มผู้สอนที่สามารถนำไป

ประยุกต์สร้างบทเรียนสอนแก่ผู้เรียน และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพในธุรกิจบริการที่สามารถนำมาเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารในงานอาชีพ

ผู้วิจัยเปรียบเทียบรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบิน กับรายการคำศัพท์ธุรกิจที่สร้างมาก่อนหน้านี้ จำนวน 3 รายการคำศัพท์ ได้แก่ รายการคำศัพท์ด้านธุรกิจของ Konstantakis (2007) Tangpijaikul (2014) และ Patanasorn (2017) ผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 27 เปรียบเทียบร้อยละของรายการคำศัพท์ที่ปรากฏในคลังข้อมูลภาษา

รายการคำศัพท์	ขนาด (คำ)	คลังข้อมูลภาษา		
		TBC	HBC	ABC
Tourism Business Word List	378	7.76		
Hotel Business Word List	274		7.69	
Airline Business Word List	245			6.76
Business Word List (Konstantakis, 2007)	560	5.17	5.60	5.74
Technical Keywords for Business (Tangpijaikul, 2014)	134	0.27	0.59	0.37
Academic Word List of Business English (Patanasorn, 2017)	415	0.54	0.98	0.55

จากตารางแสดงให้เห็นว่า รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจสายการบินมีความเหมาะสมในการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนและผู้ประกอบการอาชีพด้านธุรกิจบริการมากกว่ารายการคำศัพท์ด้านธุรกิจอีก 3 รายการ โดยมีความแตกต่างอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับรายการคำศัพท์ธุรกิจของ Tangpijaikul (2014) และ Patanasorn (2017) แต่เมื่อพิจารณาร้อยละที่รายการคำศัพท์ด้านธุรกิจของ Konstantakis (2007) พบว่าครอบคลุมคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวร้อยละ 5.17 ครอบคลุมคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมร้อยละ 5.60 และครอบคลุมคลังข้อมูลภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินร้อยละ 5.74 ซึ่งมีความใกล้เคียงกับรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ อย่างไรก็ตามผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้คำศัพท์จำนวนถึง 560 คำ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบิน ที่มีจำนวนคำอยู่ที่ 378 คำ 274 คำและ 245 คำตามลำดับ พบว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์ในรายการคำศัพท์ด้านธุรกิจของ Konstantakis (2007) ในจำนวนที่มากกว่า ซึ่งสรุปได้ว่ารายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม

และธุรกิจสายการบินมีความเหมาะสมและช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในธุรกิจบริการได้มากกว่าและสะดวกกว่ารายการคำศัพท์ธุรกิจทั่วไปอื่น ๆ

ผลการนำบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ไปใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง

ผลการทดสอบหลังเรียนของทุกกลุ่มทดลองมีค่าสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนพบว่ามีความแตกต่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มธุรกิจพบว่า กลุ่มทดลองในธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจสายการบินมีแนวโน้มคะแนนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน แต่ในส่วนของกลุ่มธุรกิจโรงแรมนั้น คะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นแต่ยังเพิ่มขึ้นในปริมาณที่ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลองธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจสายการบิน นอกจากนี้ เมื่อคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละกลุ่มธุรกิจพบว่า กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว กลุ่มธุรกิจโรงแรมและกลุ่มธุรกิจสายการบินมีค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้น 26.33 20.17 และ 30.60 คะแนนตามลำดับ ดังนั้น หากพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนจะเห็นว่ากลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวเป็นกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด แต่หากพิจารณาด้านพัฒนาการคำศัพท์ของทั้ง 3 กลุ่มธุรกิจ พบว่ากลุ่มธุรกิจสายการบินเป็นกลุ่มที่พัฒนาการความรู้ด้านคำศัพท์สูงที่สุดด้วยคะแนนเฉลี่ยที่ 30.60

ถึงแม้ผลการทดสอบหลังเรียนจะสูงขึ้นซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ให้ผู้เรียนได้จริง แต่เมื่อนำผลคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ในฐานะสื่อการเรียนรู้ พบว่า ยังไม่ถึงค่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 90 ตัวที่หนึ่ง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ และอภิปรายเป็นปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยที่หนึ่ง ประเด็นความรับผิดชอบของผู้เรียนในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นประเด็นปัญหาที่ผู้สอนและนักวิจัยจำนวนมากให้ความสำคัญและพยายามหาทางแก้ไข (Havenga, 2016; McCombs, 2010) หากผู้เรียนไม่สามารถรับผิดชอบตนเองให้เรียนรู้ด้วยตนเองได้ อาจนำมาซึ่งความล้มเหลวในการเรียนเหมือนที่สหรัฐอเมริกาเคยประสบมาก่อน (Y. G. Hwang, 1995) ในกรณีเดียวกัน เนื่องจากการเรียนรู้ผ่านบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เข้าร่วมการทดลองมีอิสระอย่างมากในการเรียนรู้ ผู้เข้าร่วมการทดลองที่ไม่สามารถบริหารจัดการเวลาและบังคับให้ตนเองมีระเบียบ วินัย และความรับผิดชอบในการเข้าใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ย่อมส่งผลให้การเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่งผลต่อค่าเกณฑ์ประสิทธิภาพและคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้

ปัจจัยที่สอง การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อการเรียนรู้สำเร็จรูปจำเป็นต้องให้เวลาแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างเต็มที่เท่าที่ผู้เรียนต้องการ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้

ด้านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ย่อมส่งผลต่อการใช้เวลาในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Saville-Troike, 2006) เช่น ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำย่อมต้องการเวลาในการเรียนรู้มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถสูง การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นสิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาความต้องการเวลาในการเรียนรู้ที่ต่างกันได้ แต่ในการทดลองนี้ ผู้วิจัยออกแบบการทดลองโดยควบคุมระยะเวลาในการเรียนรู้ที่ 5 สัปดาห์ ทำให้ผู้เข้าร่วมการทดลองในฐานะผู้เรียนมีระยะเวลาจำกัด ระยะเวลาดังกล่าวอาจเป็นเวลาที่เหมาะสมกับผู้เรียนบางคน แต่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษต่ำอาจต้องการระยะเวลาในการเรียนรู้ผ่านบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์มากกว่า 5 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้แม่นยำขึ้น

ปัจจัยที่สาม ข้อมูลความคิดเห็นจากกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ผ่านบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ ให้ข้อมูลว่ายังมีความสับสนในคำศัพท์หลายคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำศัพท์ในธุรกิจโรงแรม เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ไม่สามารถหาวัตถุดิบแทนได้ ทำให้จำยาก ซึ่งกลวิธีการจำคำศัพท์กับรูปภาพ เป็นหนึ่งในกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ Schmitt (1997) เสนอไว้ หากผู้เรียนเคยชินกับกลวิธีดังกล่าว ย่อมประสบปัญหาในการจำคำศัพท์ที่เป็นนามธรรม สำหรับสาเหตุที่คำศัพท์ในธุรกิจโรงแรมประกอบด้วยคำที่มีลักษณะเป็นนามธรรมจำนวนมาก เนื่องจากการธุรกิจโรงแรมเป็นงานที่ต้องบรรยายลักษณะห้องพัก ห้องอาหารหรือบริการของโรงแรมให้ดูหรูหรา คำศัพท์จึงประกอบด้วยคำคุณศัพท์จำนวนมาก เช่น *magnificent spectacular* และ *sumptuous* รวมถึงประเด็นความแตกต่างของคำศัพท์บางคำที่ใช้ต่างกันอย่างไร เช่น *landscape-landmark premium-premier cuisine-culinary* เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีประเด็นของคำหลายความหมาย (polysemy) ที่ทำให้ผู้เข้าร่วมการทดลองสับสนว่า ความหมายใดควรใช้ในบริบท เช่น *royal advance port ramp* เป็นต้น ซึ่งอาจมีสาเหตุต่อเนื่องมาจากปัจจัยที่สองที่ระยะเวลาในการเรียนรู้มีเพียง 5 สัปดาห์ ซึ่งทำให้ผู้เข้าร่วมการทดลองทราบความหมายที่เพิ่มขึ้นของคำแต่ยังไม่มีประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้จึงไม่เข้าใจบริบทที่เหมาะสมในการนำคำศัพท์ดังกล่าวมาใช้ กลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลองให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าช่องทางการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ ยังมีน้อยและไม่เพียงพอ ต่างจากการเรียนในชั้นเรียนที่สามารถสอบถามได้ตลอดเวลา ประเด็นนี้สอดคล้องกับที่นักวิชาการด้านการใช้สื่อโซเชียลมีเดียและเทคโนโลยีสารสนเทศออนไลน์ได้กล่าวไว้ว่า ในการใช้สื่อโซเชียลมีเดียและเทคโนโลยีสารสนเทศออนไลน์ควบคู่กับการเรียนการสอนนั้น ช่องทางในการปฏิสัมพันธ์เพื่ออธิบายให้เกิดความเข้าใจในบทเรียนมักมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ (Zaidieh,

2012) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อคำถามในแบบทดสอบ โดยพิจารณาข้อคำศัพท์ที่มีผู้ตอบแบบสอบถามผิดตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปของผู้เข้าร่วมการทดลองทั้งหมด รายละเอียดแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 28 คำศัพท์ที่ผู้เข้าร่วมการทดลองมักทำแบบทดสอบผิด

ธุรกิจท่องเที่ยว			ธุรกิจโรงแรม			ธุรกิจสายการบิน		
คำศัพท์	จำนวนผู้ทำผิด	ร้อยละ	คำศัพท์	จำนวนผู้ทำผิด	ร้อยละ	คำศัพท์	จำนวนผู้ทำผิด	ร้อยละ
avenue	27	90.00	amenity	26	86.67	jumpseat	21	70.00
advance	23	76.67	authentic	26	86.67	port	21	70.00
sanctuary	17	56.67	vast	25	83.33	airside	19	63.33
royal	15	50.00	pristine	24	80.00	transit	16	53.33
landmark	15	50.00	craft	23	76.67	ramp	15	50.00
			deck	20	66.67			
			incredible	19	63.33			
			fare	19	63.33			
			unique	17	56.67			
			magnificent	17	56.67			
			brunch	17	56.67			
			complimentary	17	56.67			
			spectacular	17	56.67			
			panorama	16	53.33			
			array	16	53.33			
			soothe	15	50.00			
			sumptuous	15	50.00			

จากข้อมูลคำศัพท์ หากเปรียบเทียบระหว่างคำศัพท์ทั้ง 3 ธุรกิจพบว่า คำศัพท์ในธุรกิจโรงแรมมักเป็นคำศัพท์นามธรรม เช่น *authentic vast pristine incredible unique magnificent spectacular* และ *sumptuous* เป็นต้น ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนึกภาพวัตถุตามได้ชัดเจนเหมือนธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจสายการบิน ทำให้ผู้เข้าร่วมการทดลองจำคำศัพท์ได้ยาก อีกทั้งยังขาดการฝึกใช้คำศัพท์บ่อย ๆ ทำให้ยังไม่คุ้นเคย ผู้วิจัยนำชุด

คำศัพท์ในตารางสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เข้าร่วมการทดลอง เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุเพิ่มเติม พบว่าการเลือกจำคำศัพท์เป็นอีกประเด็นปัญหา เช่น amenity เนื่องจากผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์ facility มากกว่า และบทเรียนส่วนใหญ่ใช้คำนี้ ทำให้ผู้เรียนมองว่า คำมีความหมายเหมือนกันจึงไม่มีความจำเป็นต้องจำเยอะ จำเพียงคำเดียวเพื่อใช้ในการอ่านก็เพียงพอ ประเด็นปัญหาเหล่านี้ ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนเข้าใจว่าผู้ใช้ภาษามีความแตกต่างในการเลือกใช้คำศัพท์ จึงควรเรียนรู้คำศัพท์ในจำนวนมากเพื่อสามารถเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้โดยผู้ใช้ภาษาที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติและสถานที่ คำหลายความหมายเช่น royal สร้างความสับสนให้ผู้เข้าร่วมการทดลองเช่นกัน สำหรับการใช้อำนาจ ผลิตนั้นมีสาเหตุมาจากผู้เรียนจดจำความหมายว่า “เกี่ยวกับราชวงศ์” แต่ในบริบทงานบริการโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้องพักในโรงแรม royal suite เป็นห้องชุดที่โอ่อ่าและสวยงาม เป็นต้น ส่วนคำว่า landmark นั้น ผู้เรียนมักสับสนกับตัวเลือก landscape ซึ่งธุรกิจท่องเที่ยว จะใช้ landmark เพื่อสื่อถึงสถานที่ที่มีความโดดเด่น เป็นที่จดจำ เป็นต้น

ปัจจัยที่สี่ ผู้เข้าร่วมการทดลองเรียนรู้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์โดยฝึกทำแบบฝึกหัดในบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ที่มีรูปภาพต่าง ๆ ประกอบ ซึ่งช่วยให้ผู้เข้าร่วมการทดลองเกิดความเพลิดเพลิน และลดความเบื่อหน่าย ในขณะเดียวกัน รูปภาพประกอบเหล่านี้ จะช่วยทำให้ผู้เข้าร่วมการทดลองสามารถตอบคำถามแบบฝึกหัดต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น แต่ในแบบทดสอบ ซึ่งถูกออกแบบมาในรูปกระดาษข้อสอบ มีเพียงข้อมูลภาษาที่เว้นช่องว่างไว้ แล้วให้ผู้ทำแบบทดสอบเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือกจำนวน 5 ตัวเลือกโดยปราศจากรูปภาพประกอบที่อาจเป็นตัวชี้นำให้ผู้เข้าร่วมการทดลองตอบแบบทดสอบได้ถูกต้องเหมือนการฝึกทำแบบฝึกหัด

ดังนั้นแล้ว สำหรับการใช้อำนาจเรียนรู้คำศัพท์ออนไลน์ในอนาคต อาจต้องมีการให้ข้อมูลและคำอธิบายเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้คำศัพท์แก่ผู้เรียนทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เช่น อาจจัดทำคลิปวิดีโอเสริมและแนบเข้าไปในโปรแกรมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติม รวมถึงเพิ่มช่องทางการเข้าถึงผู้สอนให้สามารถสอบถามเมื่อมีข้อสงสัยได้มากขึ้น นอกจากแบบฝึกหัดแล้วควรมีแบบฝึกปฏิบัติให้ผู้สอนสามารถสังเกต ติดตามได้มากกว่าการตรวจสอบคะแนนและการเข้าใช้งานบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ เช่น อาจมีการให้ผู้เรียนได้ฝึกอธิบายคำศัพท์นั้นด้วยภาษาและความเข้าใจของตนเองหลังการเรียน การยกตัวอย่างสถานการณ์หรือแต่งประโยคเล่าเรื่องโดยประยุกต์ใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ และสามารถแบ่งปันความรู้กับเพื่อนร่วมชั้นในช่องทางสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ เป็นต้น

ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในงานวิจัย

ในบริบทของประเทศไทยที่ธุรกิจบริการมีความสำคัญและมีอิทธิพลอย่างมากต่อเศรษฐกิจ ทำให้ไม่ใช่แค่การศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดหลักสูตรจำนวนมากเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน แต่ยังรวมถึงการศึกษาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาที่เริ่มมีการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการต่าง ๆ มากขึ้น ผู้สอนระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาจึงสามารถนำรายการคำศัพท์นี้ไปประยุกต์ในชั้นเรียนได้ และยังเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งให้กับทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนที่สนใจในธุรกิจบริการโดยเฉพาะได้อีกด้วย

ในการนำรายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบินในงานวิจัยนี้ไปประยุกต์สอนในชั้นเรียน ผู้วิจัยแนะนำให้ ผู้สอนอาจทำการประยุกต์โดยปรับชุดรายการคำศัพท์ย่อยให้เหมาะสมกับผู้เรียน และรูปแบบการสอนของผู้สอน เช่น ผู้สอนอาจสามารถเลือกปรับเปลี่ยนโดยเริ่มจากสอนคำ 36 คำที่ปรากฏในรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการก่อน แล้วจึงเริ่มด้วยชุดคำที่ปรากฏใน 2 ประเภทธุรกิจ แล้วจึงสอนชุดคำศัพท์ที่ปรากฏเฉพาะประเภทธุรกิจบริการใดธุรกิจหนึ่งเป็นส่วนสุดท้ายตามความเหมาะสม หรือความต้องการของผู้เรียนได้

นอกจากการนำรายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการไปใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนแล้ว รายการคำศัพท์ทั้ง 3 รายการยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในภาคธุรกิจบริการได้โดยการนำไปใช้เป็นตัวช่วยในการฝึกอบรมพนักงานและบุคลากร กล่าวคือ โดยปกติแล้วองค์กรด้านธุรกิจบริการมักมีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านต่าง ๆ ให้แก่พนักงานของตนอยู่เสมอ ทั้งอบรมพนักงานใหม่หรือการอบรมพนักงานเดิมให้คงมาตรฐานศักยภาพต่าง ๆ ไว้ ทั้งนี้ ภาษาเป็นหนึ่งในศักยภาพหลักที่องค์กรมักจัดอบรมให้แก่พนักงาน ดังนั้น การนำรายการคำศัพท์ไปใช้ในการอบรมย่อมสามารถช่วยเพิ่มหรือธำรงไว้ซึ่งศักยภาพด้านภาษาแก่พนักงานได้ นอกจากนี้ หากองค์กรมอบหมายให้พนักงานนำรายการคำศัพท์ไปศึกษาด้วยตนเอง นอกจากจะช่วยเพิ่มศักยภาพด้านคำศัพท์ให้แก่พนักงานแล้ว ยังไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเวลาทำงานปกติอีกด้วย

เนื่องจากผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ โดยตั้งเป้าหมายเพื่อทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นหลังการใช้สื่อโดยไม่มีการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อน การเรียนการสอนจึงเป็นไปในลักษณะ การศึกษาที่เน้นการถ่ายทอดความรู้หรือแบบครูป้อนให้ (spoon-feeding) หากผู้สอนต้องการนำรายการคำศัพท์ไปออกแบบสร้างสื่อการเรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยเสนอว่า ควรปรับทัศนคติผู้เรียนให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อน เนื่องจากผู้เรียนในยุคปัจจุบัน เมื่อต้องเรียนรู้ด้วยตนเองมักประสบปัญหาการขาดแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากขาดเป้าหมายและไม่เล็งเห็น

ความสำคัญของการศึกษาด้วยตนเอง (Abidin, Pour-Mohammadi, & Alzwari, 2012; Cheng & Lin, 2010) การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง เข้าใจประโยชน์ที่จะได้รับจนสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ได้ จะช่วยเปลี่ยนการเรียนการสอนแบบครูป้อนให้ผู้เรียนป้อนตนเอง (spoon-feeding to self-feeding) และช่วยให้การเรียนรู้ด้วยตนเองประสบความสำเร็จในระยะยาวมากยิ่งขึ้น

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการทดลองต่อการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ สามารถนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างบทเรียนออนไลน์ในงานวิจัยหรือการสอนในอนาคต เช่น “ให้มีความหลากหลายในแบบทดสอบในแต่ละ Activity มากขึ้นค่ะ” เนื่องจากการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบออนไลน์ เป็นการเรียนด้วยตนเอง ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ผู้เรียนคาดหวังที่จะได้เจอบทเรียนที่สนุก ทำทาย ไม่ซ้ำซาก สร้างบรรยากาศความตื่นตัวในการเรียนรู้ ผู้วิจัยเสนอว่าการเพิ่มแบบฝึกหัดให้มีความหลากหลายจะช่วยตอบสนองความต้องการและกระตุ้นความต้องการเรียนได้มากขึ้น รูปแบบแบบฝึกหัด เช่น Hangman, I spy และ Bingo เป็นต้น (TakaĆ, 2008)

นอกจากการให้ความหมายคำศัพท์แบบสองภาษาแล้ว ในแบบฝึกหัดควรให้ความหมายภาษาแม่ในประโยคแบบฝึกหัด ดังความเห็นที่ว่า “อยากให้มีความหลากหลายของประโยคที่ได้คำศัพท์จนถูกต้องแล้วค่ะ คิดว่าถ้ามีประโยคแปลไทยด้วยน่าจะเข้าใจความหมายของประโยคมากขึ้นค่ะ” การให้ความหมายภาษาแม่ในประโยคแบบฝึกหัดจะช่วยให้ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษาต่ำเข้าใจความหมายประโยคได้ง่ายขึ้น

การฝึกฟังภาษาอังกฤษในหลากหลายสำเนียงเป็นอีกประเด็นที่ผู้เข้าร่วมการทดลองให้ความสนใจ โดยผู้เข้าร่วมการทดลองให้ความเห็นว่า “ผมก็อยากให้เพิ่มเนื้อหาขึ้นหน่อยอย่างเนื้อหาฝึกการฟังสำเนียงของคนแต่ละชาติ ประมาณนั้นจะครับ” ซึ่งการเพิ่มเนื้อหาการฟังสำเนียงของคนแต่ละชาติ นอกจากจะเป็นการช่วยฝึกทักษะการฟังให้ผู้เรียนแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนเข้าสู่ตลาดแรงงานที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (English as an International Language: EIL) อีกด้วย

การเรียนในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนสามารถถามข้อสงสัยจากผู้สอนได้ในทันที แต่สถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นได้ยากในการเรียนแบบออนไลน์ที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เข้าร่วมการทดลองให้ความเห็นโดยเสนอว่า “อยากให้มียูทิวบ์อธิบายคำศัพท์ต่างๆ เพื่อให้เห็นภาพมากขึ้น” และ “อยากให้มียูทิวบ์ที่อาจารย์อธิบายคำศัพท์ต่างๆ” ความเห็นเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นว่าผู้สอนยังคงมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนและยังเป็นที่ต้องการของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างความ

เข้าใจในเนื้อหาบทเรียนคำศัพท์มากขึ้น ผู้วิจัยเสนอว่าผู้สอนสามารถทำคลิปวิดีโอภาพเคลื่อนไหวของตัวผู้สอนที่มีเนื้อหาในการอธิบายคำศัพท์ต่าง ๆ สอดแทรกในบทเรียน ให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ กรณีผู้สอนไม่มีความเชี่ยวชาญในการตัดต่อวิดีโอ ผู้สอนอาจเชื่อมโยงเนื้อหาจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น YouTube, Ted Talks หรือบล็อกต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันมีช่องทางการเรียนจำนวนมากให้ผู้เรียนสามารถกดเชื่อมต่อเพื่อศึกษาเพิ่มเติม

หากผู้สอนมีโอกาสดำเนินงบประมาณสนับสนุนในการสร้างบทเรียนออนไลน์ ผู้วิจัยเสนอให้ทำงานร่วมกับเจ้าของภาษา ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ นักภาษาศาสตร์คลังข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน เป็นต้น เพื่อสร้างซอฟต์แวร์โปรแกรมที่ทันสมัยและมีองค์ประกอบในการเรียนรู้สมบูรณ์ เช่น สร้างนวัตกรรมปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ที่สามารถโต้ตอบกับผู้เรียน เพื่อเพิ่มความสนุกสนาน สร้างบรรยากาศเสมือนการสื่อสารในสถานการณ์จริง รวมถึงตอบข้อสงสัยเมื่อผู้เรียนต้องการถามได้ การพัฒนาระบบดังกล่าวจะสามารถช่วยพัฒนาการเรียนแบบออนไลน์ให้เป็นที่ยอมรับและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ คือ หลังผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง จะมีแบบฝึกหัดทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนเสมอ แต่การทดสอบนี้วัดได้เพียงขั้นการรับคำศัพท์ (vocabulary reception) เท่านั้น ยังไม่สามารถวัดขั้นการใช้คำศัพท์ (vocabulary production) ได้ ผู้วิจัยเสนอว่า เพื่อให้การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนผ่านบทเรียนแบบออนไลน์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและครบขั้นตอนมากยิ่งขึ้น ควรมีการออกแบบแบบฝึกหัดที่ส่งเสริมการใช้คำศัพท์ เช่น มอบหมายให้ผู้เรียนเขียนแต่งเรื่องราวจากคำศัพท์ที่เรียน หรือฝึกนำคำศัพท์ที่เรียนแต่งเป็นเรื่องราว และพุดนำเสนอข้อมูล บันทึกในรูปแบบวิดีโอคลิปแล้วอัปโหลดข้อมูลแบ่งปันเพื่อนร่วมชั้นในโปรแกรมออนไลน์ (Saville-Troike, 2006) ซึ่งจะส่งเสริมการฝึกใช้คำศัพท์และสามารถผลักดันผู้เรียนให้ไปถึงขั้นใช้คำศัพท์ได้ต่อไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยเสนอว่า นอกจากการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพิ่มขึ้นแล้ว ควรมีการทดสอบความคงทนในการจำคำศัพท์ของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้คำศัพท์เกิดขึ้นในลักษณะระยะยาว ผู้สอนควรมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (active learning) ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้คำศัพท์คงอยู่ เช่น การเรียนรู้ผ่านโครงงาน (project-based learning) โดยใช้การรวมกลุ่ม อภิปรายแสดงความคิดเห็น การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (activity-based learning) เช่น การแสดงบทบาทสมมติ หรือการเล่นเกมส์คำศัพท์ต่าง ๆ การเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา (problem-based learning) เช่น การรวมกลุ่มระดมสมอง แก้ปัญหากรณีศึกษา หรือการเรียนรู้ขั้นสูงอย่าง การเรียนรู้ผ่านกระบวนการวิจัย (Research-based Learning) เป็น

ตัน (Bangert, 2004; H. D. Brown, 2001; Charles C. Bonwell & Eison, 1991; Chickering & Gamson, 1987)

ถึงแม้ผลการทดลองจะยืนยันว่าการใช้สื่อการเรียนการสอนออนไลน์สามารถช่วยเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์ให้ผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยจำนวนมากที่ยืนยันว่าการใช้บทเรียนออนไลน์สามารถช่วยในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ เช่น Logan (2012) ที่ยืนยันว่าการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือคอมพิวเตอร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพว่าการเรียนแบบเก่า ทั้งยังเพิ่มความสามารถ ความพึงพอใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นักวิชาการจำนวนมากยังเสนอว่า การนำอินเทอร์เน็ต และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์กับการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ทั้งในแง่ของการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ โดยช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในแง่การร่วมกิจกรรมในแบบเรียนออนไลน์และการให้ข้อมูลความคิดเห็นย้อนกลับแก่ผู้สอนเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้สอนเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ในเวลาเดียวกัน และยังเป็นการสร้างสังคมในโลกเสมือนจริงที่ประกอบด้วย ผู้เรียน ผู้สอน นักสร้างโปรแกรม รวมไปถึงผู้ที่สนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ที่ไม่ใช่ผู้เรียนในชั้นเรียน (Bill & Gates, 2010; Bransford et al., 1999; Goldman, 2011; Henry et al., 2005; McCoog, 2007) การประยุกต์อินเทอร์เน็ตและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนการสอนจึงนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ และยังเป็นการเตรียมพร้อมให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล (Hajhashemi et al., 2014; McInnis, 2002; Norazah et al., 2005; Pacansky-Brock, 2013) อย่างไรก็ตาม ผลจากแบบสอบถามในงานวิจัยแสดงให้เห็นประเด็นที่ผู้สอนไม่ควรเพิกเฉยคือ ทัศนคติและความคิดเห็นของตัวผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนออนไลน์ เนื่องจากยังมีผู้เรียนจำนวนหนึ่งที่ ไม่พึงพอใจในการเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์และยืนยันว่ายังต้องการการเรียนการสอนแบบมีปฏิสัมพันธ์ต่อหน้ากับผู้สอน หรือการเรียนที่ใช้บทเรียนหรือสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อการเรียนรู้ ตัวอย่างความเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิด เช่น “...บทเรียนออนไลน์มันก็สะดวกละครับ เรียนเมื่อไร ที่ไหนก็ได้ แต่สุดท้ายผมว่ามันก็ไม่ดีเท่ากับการเรียนในห้องหรอก เพราะมันไม่มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ทำให้ไม่อินกับเนื้อหาจนเรียนไม่สนุก” หรือ “ควรทำให้หน้าศัพท์ป๊อปปูล่า” ความคิดเห็นเหล่านี้สอดคล้องกับอัจฉรา วงศ์โสธรและคณะ (Wongsothorn, Yordchim, Thitivesa, & Pongsurapipa, 2019) ที่กล่าวไว้ว่า ยังมีผู้เรียนจำนวนมากที่ยังคงชื่นชอบการเรียนผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องฉายภาพสไลด์ เครื่องฉายภาพสามมิติ และคอมพิวเตอร์ และเสนอว่าบทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ควรใช้เป็นส่วนสนับสนุนการเรียนรู้เท่านั้น สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความชอบใน

การเรียนรู้ผ่านสื่อที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้้อาจมาจากการไม่ต้องการปรับตัว ความไม่เคยชินของผู้เรียน หรือเป็นเรื่องของวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ดังนั้นแล้วการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีจึงไม่ใช่การใช้วิธีการสอนหรือสื่อการเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งเพียงแบบเดียว แต่ควรนำสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด จากความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการทดลอง ผู้วิจัยเสนอว่า สื่อการเรียนออนไลน์ที่ต้องศึกษด้วยตนเองนั้น ควรนำมาใช้เป็นส่วนสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพิ่มความเข้มแข็งให้กับผู้เรียน แต่ไม่ควรนำมาทดแทนการสอนในชั้นเรียนโดยสมบูรณ์ เพราะการเรียนในชั้นเรียนสามารถเพิ่มศักยภาพผู้เรียนนอกเหนือจากด้านความรู้ได้ เช่น ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ฝึกการวิพากษ์วิจารณ์และปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสื่อสารกันระหว่างผู้ใช้ภาษาได้

บรรณานุกรม

- Abidin, M. J. Z., Pour-Mohammadi, M. P., & Alzwari, H. (2012). EFL students' attitudes towards learning English language: The case of Libyan secondary school students. *Asian Social Science*, 8(2), 119-134.
- Ädel, A. (2010). Using corpora to teach academic writing: Challenges for the direct approach. In M. C. Campoy-Cubillo, B. Belles-Fortuno, & M. L. Gea-Valor (Eds.), *Corpus-based approaches to ELT* (pp. 39-55). London: Continuum.
- Aitchison, J. (2011). *The articulate mammal: An introduction to psycholinguistics*. London: Routledge.
- Anastasiya, N., & Vira, C. (2018). Can using social media as online learning platform increase student involvement. In L. Riga (Ed.), *Development trends in pedagogical and psychological sciences: the experience of countries of Eastern Europe and prospects of Ukraine* (pp. 58-75). Ukraine: Baltija Publishing.
- Anglin, J. (1993). Development: A morphological analysis. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 58(10), 1-166.
- Anthony, L. (2014). AntWordProfiler. Tokyo, Japan: Waseda University. Retrieved from <http://www.laurenceanthony.net/software>
- Anthony, L. (2018). AntConc. Tokyo, Japan: Waseda University. Retrieved from <http://www.laurenceanthony.net/software>
- Anthony, M., & Gladkov, K. (2007). Rhetorical appeals in fundraising. In U. C. Biber & A. Upton (Eds.), *Discourse on the move: Using corpus analysis to describe discourse structure* (pp. 121-151). Amsterdam: John Benjamin.
- Atkins, S., Clear, J., & Ostler, N. (1992). Corpus design criteria. *Literary and Linguistic Computing*, 7(1), 1-16.
- Baker, P. (2001). Moral panic and alternative identity construction in usenet. *Journal of Computer Mediated Communication*, 7(1).
- Baker, P. (2004). Querying keywords: Questions of difference, frequency and sense in keywords analysis. *Journal of English Linguistics*, 32(4), 346-359.

- Bangert, A. W. (2004). The seven principles of good practice: A framework for evaluating on-line teaching. *Internet and Higher Education*, 7(2004), 217-232.
- Barnbrook, G. (1996). *Language and computers: A practical introduction to the computer analysis of language*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Bauer, L., & Nation, P. (1993). Word families. *International Journal of Lexicography*, 6(4), 253-279.
- Bennett, G. (2010). *Using corpora in the language learning classroom: Corpus linguistics for teachers*. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press.
- Berko-Gleason, J. (1958). The child's learning of English morphology. *Word*, 150-177.
- Bernardini, S. (2000). Systematising serendipity: Proposals for concordancing large corpora with language learners. In L. Burnard & T. McEnery (Eds.), *Rethinking language pedagogy from a corpus perspective* (pp. 225-234). Frankfurt: Peter Lang.
- Bill, & Gates, M. (2010). *Next generation learning: The intelligent use of technology to develop innovative learning models and personalized educational pathways*. Retrieved from <https://www.achievethelearning.org/resource/12697/next-generation-learning-the-intelligent-use-of-technology-to-develop-innovative-learning-models-and-personalized-educational-pathways>
- Billuroglu, A., & Neufeld, S. (2007). *BNL 2709: The essence of English* (4th ed.). Nicosia: Rustem Kitabevi.
- Bloom, B., Madaus, G., & Hastings, J. (1981). *Evaluation to improve learning*. New York: McGraw- Hill Book.
- Bondi, M., & Scott, M. (2010). *Keyness in texts*. Amsterdam: John Benjamins.
- Boulton, A. (2008). Bringing corpora to the masses: Free and easy tools for language learning. In N. Kübler (Ed.), *Corpora, language, teaching, and resources: From Theory to practice*. Bern, Switzerland: Peter lang.
- Boulton, A. (2009). Testing the limits of data-driven learning: Language proficiency and training. *ReCALL*, 21(1), 37-54.
- Bowker, L., & Pearson, J. (2002). *Working with specialized language: A practical guide to*

using corpora. New York: Routledge.

Bransford, J., Brown, A., & Cocking, R. (1999). *How people learn: brain, mind, experience and school*. Washington, D.C.: National Academy Press.

Brezina, V., & Gablasova, D. (2015). Is there a core general vocabulary? Introducing the new general service list. *Applied Linguistics*, 36(1), 1-22.

Brown, H. D. (2001). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy*. White Plains, NY: Longman.

Brown, R. (1973). *A first language*. Cambridge: Harvard University Press.

Cabre, T. (1999). *Terminology, theory, methods and applications*. Amsterdam: John Benjamins.

Campion, M., & Elley, W. (1971). *An academic vocabulary list*. Wellington: New Zealand Council for Educational Research.

Chan, K. (2016). These are the most powerful languages in the world. Retrieved June 10, 2018 <https://www.weforum.org/agenda/2016/12/these-are-the-most-powerful-languages-in-the-world/>

Chanasattru, S., & Tangkiengsirisin, S. (2016). Developing of a high frequency word list in social sciences. *Journal of English Studies*, 11(1), 41-87.

Charles C. Bonwell, & Eison, J. A. (1991). *Active learning : creating excitement in the classroom*. Washington, D.C. : School of Education and Human Development, George Washington University.

Chen, B., & Bryer, T. (2012). Investigating instructional strategies for using social media in formal and informal learning. *The International Review of Research in Open and Distance Learning*, 13(1), 87-104.

Cheng, H., & Lin, N. C. (2010). Exploring students' perceptions of self-access English learning. *Procedia Social and Behavioral Science*, 2, 2676-2680.

Chickering, A. W., & Gamson, Z. F. (1987). Seven principles for good practice in undergraduate education. *AAHE Bulletin*, 39(7), 3-7.

Chung, T., & Nation, P. (2003). Technical vocabulary in specialized texts. *Reading in a Foreign Language*, 15(2), 103-116.

- Chung, T., & Nation, P. (2004). Identifying technical vocabulary. *System*, 32(2), 251-263.
- Cobb, T. (2018). Web Vocabprofile. Retrieved from <http://www.lexutor.ca/vp/>
- Cobb, T., & Horst, M. (2001). Reading academic English: Carrying learners across the lexical threshold. In J. Flowerdew & M. Peacock (Eds.), *Research Perspectives on English for Academic Purposes* (pp. 315-329). Cambridge: Cambridge University Press.
- Cook, V. (1973). The Comparison of language development in native children and foreign adults. *International Review of Applied Linguistics*, XI(1).
- Cook, V. (1985). Chomsky's universal grammar and second language learning. *Applied Linguistics*, 6(1), 2-18.
- Cook, V., & Newson, M. (1996). *Chomsky's universal grammar: An introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Corson, D. (1997). The learning and use of academic English words. *Language Learning*, 15(2), 103-116.
- Coxhead, A. (2000). A new academic word list. *TESOL Quarterly*, 34(2), 213-238.
- Deen, K. (2018). The acquisition of morphology. In E. Fernandez & H. Cairns (Eds.), *The handbook of psycholinguistics* (pp. 567-592). New York: John Wiley & Sons Inc.
- Engels, L. (1968). The fallacy of word counts. *International Review of Applied Linguistics*, 6(1-4), 213-231.
- Fan, M. Y. (2003). Frequency of use, perceived usefulness, and actual usefulness of second language vocabulary strategies: A study of Hong Kong learners. *The Modern Language Journal*, 87(2), 223-241.
- Fung, A. (1999). *Consultancy study for the conduct of a value for money audit on the school administration and management system and information technology in education*. Retrieved from the Audit Commission of the Hong Kong SAR Government:
- Fung, A., & Pun, S. W. (2001). ICT in Hong Kong education. *Journal of Southeast Asian Ministers of Education*, 2(1), 165-180.
- Gabrielatos, C., & Machi, A. (2012). *Keyness: Appropriate metrics and practical issues*.

- Paper presented at the CADS International Conference, Bologna, Italy.
- Gaogao, L., & Xueping, Z. (2013). *Classroom monitoring vocabulary acquisition based on cognitive semantics*. Paper presented at the International Conference on Education Technology and Management Science.
- Gardner, D., & Davies, M. (2014). A new academic vocabulary list. *Applied Linguistics*, 35(3), 305-327.
- Gass, S. M. (1999). Discussion: Incidental vocabulary learning. *Studies in Second Language Acquisition*, 21(2), 319-333.
- Gavioli, L. (2009). Corpus analysis and the achievement of learner autonomy in interaction. In L. Lombardo (Ed.), *Using corpora to learn about language and discourse* (pp. 39-71). Bern, Switzerland: Peter Lang.
- Ghadessy, M. (1979). Frequency counts, words lists, and materials preparation: A new approach. *English Teaching Forum*, 17(1), 24-27.
- Gifford, J. (2017). The top 100 hotels in the world. Retrieved April 1, 2018
<http://www.travelandleisure.com/worlds-best/hotels-top-100-overall>
- Goldman, S. (2011). Technology for teaching and learning with understanding. In J. Cooper (Ed.), *Classroom teaching skills* (pp. 185-234). Boston: Houghton Mifflin.
- Golfam, A., Dehghan, M., Aghagolzade, F., & Kambuziya, A. (2014). A cognitive perspective on teaching English vocabulary for language learners in Iran. *Global Journal of Human-Social Science: G Linguistics & Education*, 14(7), 36-40.
- Graham, D. (2014). Key-BNC. Retrieved from <http://crs2.kmutt.ac.th/Key-BNC/>
- Haddad, R., Hamdi. (2016). Developing learner autonomy in vocabulary learning in classroom: How and why can it be fostered? *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 232(2016), 784-791.
- Hajhashemi, K., Anderson, N., Jackson, C., & Caltabiano, N. (2014). *Online learning: Increasing learning opportunities*. Paper presented at the INTCESS14- International Conference on Education and Social Sciences, Istanbul, Turkey.
- Harmon, J., Martin, E., & Wood, K. (2010). The cognitive vocabulary approach to word learning. *English Journal*, 100(1), 100-107.

- Havenga, M. (2016). Students' accountability and responsibility in problem-based learning: Enhancing self-directed learning. In Elsa Mentz & I. Oosthuizen (Eds.), *Self-directed learning research: An imperative for transforming the educational landscape*. Cape Town: Oasis.
- Haynes, M., & Baker, I. (1993). American and Chinese readers learning from lexical familiarization in English text. In T. Huckin, M. Haynes, & J. Coady (Eds.), *Second language reading and vocabulary* (pp. 130-152). Norwood, NJ.: Ablex.
- Heatley, A., Nation, P., & Coxhead, A. (Producer). (2002). RANGE and FREQUENCY programs.
- Henry, L. A., Coiro, J., & Castek, J. (2005). The flickering mind: The false promise of technology in the classroom and how learning can be saved. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 48(5), 442-445.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). *English for specific purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hwang, K. (1989). *Reading newspapers for the improvement of vocabulary and reading skills*. (Master), Victoria University of Wellington, New Zealand.
- Hwang, Y. G. (1995). Student apathy, lack of self-responsibility and false self-esteem are failing American schools. *Education*, 115(4).
- Hyland, K. (2002). Options of identity in academic writing. *ELT Journal*, 56(4), 351-358.
- Hyland, K. (2012). *Disciplinary identities: Individuality and community in academic discourse*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hyland, K., & Tse, P. (2007). Is there an "academic vocabulary"? *TESOL Quarterly*, 41(2), 235-253.
- It-ngam, T., & Phoocharoensil, S. (2019). The development of science academic word list. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 8(3), 657-667.
- Johns, T. (1986). Micro-concord: a language learner's research tool. *System*, 14(2), 151-162.
- Johns, T. (1991). Should you be persuaded: Two examples of data-driven learning. In T. F. Johns & P. King (Eds.), *Classroom concordancing* (pp. 1-13). Birmingham: ELR.

- Johnson, S., & Esslin, A. (2006). Language in the news: Some reflections on keyword analysis using WordSmith Tools and the BNC. *Leeds Working Papers in Linguistics and Phonetics*, 11.
- Kaya, J. (2014). *Vocabulary learning strategies: A study of Congolese English language learners*. (Master's thesis), Southern Illinois University Carbondale.
- Kennedy, G. (1998). *An introduction to corpus linguistics*. London ; New York: Longman.
- Khan, S. (2012). *The one world schoolhouse: Education reimagined*. London, England: Hodder and Stoughton.
- Khani, R., & Tazik, K. (2013). Towards the development of an academic word list for applied linguistics research articles. *RELC Journal*, 44(2), 209-232.
- Kilgarriff, A., Husak, M., McAdam, K., Rundell, M., & Rychlý, P. (2008). *GDEX: Automatically finding good dictionary examples in a corpus*. Paper presented at the 11th EURALEX international congress, Barcelona, Catalonia.
- Kong, S. C., Au, W. K., & Pun, S. W. (1999). A case study on the implementation of information technology education pilot scheme in Hong Kong. In G. Cumming, T. Okamoto, & L. Gomez (Eds.), *Advanced research in computers and communications in education* (Vol. 2, pp. 27-34). Netherlands: IOS Press.
- Konstantakis, N. (2007). Creating a business word list for teaching business English. *Estudios De Linguística Inglesa Aplicada (ELIA)*, 7, 79-102.
- Krashen, S. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon.
- Lamy, M.-N., & Klarskov Mortensen, H. J. (2012). Using concordance programs in the modern foreign languages classroom. Module 2.4. In G. Davies (Ed.), *Information and communications Technology for language teachers (ICT4LT)*. Slough: Thames Valley University.
- Laosrirattanachai, P., & Ruangjaroon, S. (2020). The word lists of hospitality service review construction. *Journal of Studies in the English Language*, 15(1), 107-158.
- Laufer, B. (1989). What percentage of text-lexis is essential for comprehension? In C. Laurén & M. Nordmann (Eds.), *Special language: From humans thinking to*

- thinking machines* (pp. 316-323). Clevedon: Multilingual Matters.
- Laufer, B. (2005). Instructed second language vocabulary learning: The fault in the “default hypothesis”. In A. Housen & M. Pierrard (Eds.), *Investigations in instructed SLA* (pp. 311-329). Berlin/NY: Mouton de Gruyter.
- Laufer, B., & Nation, P. (1995). Vocabulary size and use: Lexical richness in L2 written production. *Applied Linguistics*, 16(3), 307-332.
- Laufer, B., & Shmueli, K. (1997). Memorizing new words: Does teaching have anything to do with it? *RELC Journal*, 28(1), 89-108.
- Laufer, B., & Sim, D. (1985). Taking the easy way out: non-use and misuse of contextual clues in EFL reading comprehension. *English Teaching Forum*, 23(2), 7-10.
- Law, N., Yuen, H. K., Ki, W. W., Li, S. C., & Lee, Y. (1999). *The second international information technology in education study Hong Kong SAR report*. Hong Kong: CITE Centre, University of Hong Kong.
- Lego Muñoz, C., & Towner, T. (2009). *Opening facebook: How to use facebook in the college classroom*. Paper presented at the Society for Information Technology & Teacher Education International Conference, Chesapeake, VA.
- Lei, L., & Liu, D. (2016). A new medical academic word list: A corpus-based study with enhanced methodology. *Journal of English for Academic Purposes*, 22(2016), 42-53.
- Lindquist, H. (2009). *Corpus linguistics and the description of English*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Lipson, M., & Wixson, K. (2012). *Assessment of reading and writing difficulties: An interactive approach, student value edition*. New York: Pearson Education Inc.
- Logan, R. (2012). Using YouTube in perioperative nursing education. *AORN Journal*, 95(4), 474-481.
- Lukyanenko, C., & Fisher, C. (2014). 30-month-olds use verb agreement features in online sentence processing. In W. Orman & M. J. Valteau (Eds.), *Proceedings of the 38th Annual Boston University Conference on Language Development* (pp. 292-305). Boston: Cascadilla Press.

- Lynn, R. (1973). Preparing word lists: A suggested method. *RELC Journal*, 4(1), 25-32.
- Martinez, I., Beck, S., & Panza, C. (2009). Academic vocabulary in agriculture research articles: A corpus-based study. *English for Specific Purposes*, 28(3), 183-198.
- McCombs, B. (2010). *Developing responsible and autonomous learners: A key to motivating students*.
- McCoog, I. (2007). Integrated instruction: Multiple intelligences and technology. *The Clearing House*, 81(1), 25-28.
- McInnis, C. (2002). The impact of technology on faculty [erformance and its evaluation. *New Directions for Institutional Research*, 114, 53-61.
- Meara, P. (2005). Teaching and learning vocabulary. In J. Coleman & J. Klapper (Eds.), *Effective learning & teaching in modern languages* (pp. 75-79). London: Routledge.
- Meyer, C. (2004). *English corpus linguistics an introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Milin, P., Smolka, E., & Feldman, L. (2018). Models of lexical access and morphological processing. In E. Fernandez & H. Cairns (Eds.), *The handbook of psycholinguistics* (pp. 240-268). New York: John Wiley & Sons Inc.
- Muñoz, V. (2015). The vocabulary of agriculture semi-popularization articles in English: A corpus-based study. *English for Specific Purposes*, 45(3), 26-44.
- Murrell, G. A., & Morton, J. (1974). Word recognition and morphemic structure. *Journal of Experimental Psychology*, 102(6), 963-968.
- Nagy, W. (1988). *Teaching vocabulary to improve reading comprehension*. Newark, DE: International Reading Association.
- Nagy, W., Anderson, R., Schommer, M., Scott, J., & Stallman, A. (1989). Morphological families in the internal lexicon. *Reading Research Quarterly*, 24, 262-281.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. Boston: Heinle and Heinle.
- Nation, P. (2001). *Learning vocabulary in another language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation, P. (2005). Teaching and learning vocabulary. In E. Hinkel (Ed.), *Handbook of*

- research in second language teaching and learning*. Mahwah: Lawrence Erlbaum.
- Nation, P. (2016). *Making and using word lists for language learning and testing*. Amsterdam : Philadelphia John Benjamins Publishing Company.
- Nation, P., & Hwang, K. (1995). Where would general service vocabulary stop and special purposes vocabulary begin? *System*, 23(1), 35-41.
- Nation, P., & Sorell, J. (2016). Corpus selection and design. In P. Nation (Ed.), *Making and using word lists for language learning and testing* (pp. 95-106). Amsterdam : Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Nation, P., & Waring, R. (1997). Vocabulary size, text coverage and word lists. In N. Schmitt & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary, description, acquisition and pedagogy* (pp. 6-19). New York: Cambridge University Press.
- Nault, W. (1982). *Word power*. Chicago: World Book Childcraft International, Inc.
- Nelson, G. E., Ward, J. R., Desch, S. H., & Kaplow, R. (1976). Two new strategies for computer assisted language instruction. *Computer Journal of Foreign Language Annals*, 9(2), 28-37.
- Nelson, M. (2000). *A corpus-based study of business English and business English teaching materials*. (PhD), University of Manchester, Manchester.
- Neufeld, S. (2012). Data driven language learning: Using corpus linguistics in language learning (Publication no. <http://www.scoop.it/t/datadriven-language-learning>).
- Norazah, N., Halimah, Z., & Rosseni, D. (2005). *Integrating pedagogy and instructional design in the e-learning approach for the teaching of mathematics*. Paper presented at the Proceeding of the Second International Conference on E-Learning for Knowledge-Based Society.
- O'Keeffe, A., McCarthy, M., & Carter, R. (2007). *From corpus to classroom: Language use and language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston: Newbury House.
- Pacansky-Brock, M. (2013). *Best practices for teaching with emerging technologies*. New York, NY: Routledge.

- Paquot, M. (2007). Towards a productively-oriented academic wordlist. In e. a. J. Walinski (Ed.), *PALC Proceedings* (pp. 127-140). Frankfurt: Peter Lang.
- Patanasorn, A. (2017). Constructing an academic word list of business English: A corpus-based approach. *Humanities & Social Sciences Journal*, 34(2), 1-31.
- Pearson, J. (1998). *Terms in context*. Amsterdam: John Benjamins.
- Petrovic, N., Petrovic, D., & Jeremic, V. (2012). *Possible educational use of Facebook in higher environmental education*. Paper presented at the ICICTE 2012.
- Pojanapunya, P., & Watson Todd, R. (2018). Log-likelihood and odds ratio: Keyness statistics for different purposes of keyword analysis. *Corpus Linguistics and Linguistic Theory*, 14(1), 133-167. doi:<https://doi.org/10.1515/cllt-2015-0030>
- Pookchareon, S. (2016). Thai EFL University Teachers' Beliefs and Practices about Vocabulary Learning Strategies. *Language Education and Acquisition Research Network (LEARN) Journal*, 9(2), 155-172.
- Praninskas, J. (1972). *American university word list*. London: Longman.
- Ramscar, M., & Baayen, H. (2013). Production, comprehension, and synthesis: A communicative perspective on language. *Frontiers in Psychology*, 4(233).
- Ramscar, M., & Port, R. (2015). Categorization (without categories). In E. D. D. Divjak (Ed.), *Handbook of cognitive linguistics*. Berlin: De Gruyter Mouton.
- Rayson, P., & Garside, R. (2000). Comparing corpora using frequency profiling. *Proceedings of the Workshop on Comparing Corpora* (pp. 1-6). Hong Kong: Hong Kong: Association for Computational Linguistics.
- Read, J. (1998). Validating a test to measure depth of vocabulary knowledge. In A. J. Kunnan (Ed.), *Validation in language assessment: Selected papers from the 17th language testing research colloquim* (pp. 41-60). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Read, J. (2000). *Assessing vocabulary*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Reppen, R. (2010). *Using corpora in the language classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. (1974). Word lists: Problems and prospect. *RELJ Journal*, 5(2), 69-84.

- Sakulprasertsri, K. (2017). Flipped learning approach: Engaging 21st century learners in English classrooms. *Language Education and Acquisition Research Network Journal*, 10(2), 132-143.
- Sardinha, T., Berber. (1999). Using key words in text analysis: Practical aspects. *DIRECT Papers* 42, Catholic University of São Paulo.
- Saville-Troike, M. (2006). *Introducing Second Language Acquisition*. New York: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (1997). Vocabulary learning strategies. In N. Schmitt & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary: description, acquisition and pedagogy* (pp. 199-227). Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2008). Instructed second language vocabulary learning. *Language Teaching Research*, 12(13), 329-363.
- Schmitt, N. (2010). *Researching Vocabulary A Vocabulary Research Manual*. London: Palgrave Macmillan.
- Schmitt, N., & Schmitt, D. (2014). A reassessment of frequency and vocabulary size in L2 vocabulary teaching. *Language Teaching*, 47(4), 484-503.
- Scott, M. (1997). PC analysis of key words – and key key words. *System*, 25(2), 233-245.
- Scott, M. (1999). *WordSmith tools help manual version 3.0*. Oxford: Oxford University Press.
- Scott, M. (2001). Mapping key words to problem and solution. In M. Scott & G. Thompson (Eds.), *Patterns of text: In honour of Michael Hoey* (pp. 109-128). Amsterdam: Benjamins.
- Scott, M. (2008). *Oxford WordSmith tools 5.0*. Liverpool: Lexical Analysis Software.
- Scott, M., & Tribble, C. (2006). *Textual pattern: Key words and corpus analysis in language education*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.
- Shaw, P. (1991). Science research student's composing processes. *English for Specific Purposes*, 10(3), 189-206.
- Sinclair, J. (1991). *Corpus, concordance, collocation*. Oxford: Oxford University Press.
- Skytrax. (2017). The top 100 airlines of 2017. Retrieved April 1, 2018

<http://www.airlinequality.com/info/top-100-airlines-2017/>

- Slobin, D. (1973). Cognitive prerequisites for the development of grammar. In C. A. Ferguson & D. I. Slobin (Eds.), *Studies of child language development* (pp. 175-208). New York: Holt, Rinehart, & Winston.
- Smith, S. (2020). DIY corpora for Accounting & Finance vocabulary learning. *English for Specific Purposes*, 57(2020), 1-12.
- Sutarsyah, C., Nation, P., & Kennedy, G. (1994). How useful is EAP vocabulary for ESP? A corpus based case study. *RELC Journal*, 25(2), 34-50.
- Taft, M., & Forster, K. I. (1975). Lexical storage and retrieval of prefixed words. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 14(6), 638-647.
- Takač, V. P. (2008). *Vocabulary learning strategies and foreign language acquisition*. Clevedon, UK: Multilingual Matters.
- Tangpijaikul, M. (2014). Preparing business vocabulary for the ESP classroom. *RELC Journal*, 45(1), 51-65.
- Thorndike, E. (1921). *The teacher's word book*. New York: Columbia Teachers College.
- Thorndike, E., & Lorge, I. (1994). *The teacher's word book of 30,000 words*. New York: Columbia University Press.
- Thurstun, J., & Candlin, C. N. (1997). *Exploring academic English: A workbook for student essay writing*. Sydney: Macquarie University.
- Todd, R., & Watson. (2017). An opaque engineering word list: Which words should a teacher focus on? *English for Specific Purposes*, 45(1), 31-39.
- Tribble, C., & Jones, G. (1990). *Concordances in the classroom: A resource book for teachers*. Harlow: Longman.
- United Nations World Tourism Organization. (2017). UNWTO tourism highlights. Retrieved April 7, 2018 <http://mkt.unwto.org/publication/unwto-tourism-highlights>
- Valipouri, L., & Nassaji, H. (2013). A corpus-based study of academic vocabulary in chemistry research articles. *English for Specific Purposes*, 12(4), 248-263.
- Vo, T. D., & Jaturapitakkul, N. (2016). The use of vocabulary learning strategies by Thai EFL learners studying Vietnamese as a third language. *Language Education and*

- Acquisition Research Network (LEARN) Journal*, 9(2), 105-121.
- Vongpumivitch, V., Huang, J.-y., & Chang, Y.-C. (2009). Frequency analysis of the words in the Academic Word List (AWL) and non-AWL content words in applied linguistics research papers. *English for Specific Purposes*, 28(1), 33-41.
- Wang, J., Liang, S.-l., & Ge, G.-c. (2008). Establishment of a medical academic word list. *English for Specific Purposes*, 27(4), 442-458.
- Ward, J. (2009). A basic engineering English word list for less proficient foundation engineering undergraduates. *English for Specific Purposes*, 28(3), 170-182.
- West, M. (1953). *A general service list of English words*. London: Longman.
- Widdowson, H. G. (1978). *Teaching language as communication*. Oxford: Oxford University Press.
- Wilkins, D., Arthur. (1972). *Linguistics in language teaching*. London: Edward Arnold.
- Wongsothorn, A., Yordchim, S., Thitivesa, D., & Pongsurapipa, S. (2019). Innovative use of English language teaching as an international language in graduate studies in Thai universities. *Language Education and Acquisition Research Network Journal*, 12(2), 14-27.
- Xue, G., & Nation, P. (1984). A university word list. *Language Learning and Communication*, 3, 215-229.
- Yang, M. (2015). A nursing academic word list. *English for Specific Purposes*, 37(1), 27-38.
- Yoon, H., & Hirvela, A. (2004). ESL student attitudes toward corpus use in L2. *Journal of Second Language Writing*, 13(4), 257-283.
- Zaidieh, A. J. Y. (2012). The use of social networking in education: Challenges and opportunities. *World of Computer Science and Information Technology Journal*, 2(1), 18-21.
- Zapf, J., & Smith, L. (2007). When do children generalize the plural to novel nouns? *First Language*, 27(1), 53-73.
- Zimmerman, C., Boyd. (1997). Historical trends in second language vocabulary instruction. In J. Coady & T. Huckin (Eds.), *Second language vocabulary acquisition* (pp. 5-

19). Cambridge: Cambridge University Press.

Zipf, G. (1935). *The psycho-biology of language*. Cambridge: MIT Press.

เป็รื่อง กุมุท. (2519). เทคนิคการเขียนบทเรียนโปรแกรม. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

แม็คเอดดูเคชั่น. (2560). ครูอาชีพแห่งศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: บริษัทแม็คเอดดูเคชั่น จำกัด.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559). รายงานภาวะเศรษฐกิจ ปี 2559. Retrieved 1 เมษายน 2561

https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/AnnualReport/AnnualReport/Annual_Y59_T.pdf

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2560). รายงานภาวะเศรษฐกิจ ปี 2560. Retrieved 1 เมษายน 2561

<https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/AnnualReport/AnnualReport/AnnualReport2560.pdf>

ธารทอง แจ่มไพบูลย์. (2559). พัฒนาการของคำศัพท์ที่มีความถี่ในการปรากฏสูงในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย: การศึกษาตามแนวทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูล. (อักษรศาสตร์ดุสิตบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

นัชชา ถิระสาโรช. (2559). การศึกษาการแยกความหมายของคำหลายความหมายในภาษาไทยโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความหมายแอบแฝง. (อักษรศาสตร์ดุสิตบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

มนตรี แยมกสิกร. (2550). เกณฑ์ประสิทธิภาพในงานวิจัยและพัฒนาสื่อการสอน: ความแตกต่าง 90/90 Standard และ E1/E2. วารสารศึกษาศาสตร์, 19(1), 1-16.

วิโรจน์ อรุณมานะกุล. (2545). ภาษาศาสตร์คลังข้อมูล หลักการและการใช้. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2551). คู่มือการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). หลักสูตรที่ผ่านการรับทราบจาก สกอ. ระหว่างปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2561.

http://www.mua.go.th/users/bhes/MUA_CURR/CurrCer.html

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (2559).

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564. Retrieved 1

เมษายน 2561 http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใน

ครัวเรือน พ.ศ. 2559. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศ. (2556). สัมมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม

พ.ศ. 2555: ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ ฉบับหัวราชอาณาจักร.

ภาคผนวก

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 1

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
accommodate	จัดหาที่อยู่ให้	journey	การเดินทาง
airport	สนามบิน	leisure	หย่อนใจ เพื่อความบันเทิง
arrive	มาถึง	lounge	ห้องพักผ่อน ห้องนั่งเล่น
atmosphere	บรรยากาศ	luxury	ความหรูหรา
available	ที่มีอยู่ หาได้ ใช้ประโยชน์ได้	offer	เสนอ
bay	อ่าว	private	ส่วนตัว
book	จอง	region	แถบ บริเวณ อาณาเขต
capital	เมืองหลวง	relax	ผ่อนคลาย
convenience	ความสะดวกสบาย	request	ร้องขอ
cuisine	การทำอาหาร	reserve	จอง
culture	วัฒนธรรม	serve	รับใช้ บริการ
depart	ออก	service	การบริการ
executive	ผู้บริหาร	tour	การท่องเที่ยว
express	ด่วน เร่งด่วน	transport	ขนส่ง
guest	แขก	travel	เดินทาง
holiday	วันหยุด	trip	การเดินทาง
ideal	ในอุดมคติ	visit	เดินทาง เยี่ยมเยือน
international	นานาชาติ ระหว่างประเทศ	welcome	ต้อนรับ รับรอง

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 2

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
amaze	ทำให้ประหลาดใจ	east	ทิศตะวันออก
animal	สัตว์	experience	ประสบการณ์
art	ศิลปะ	fair	งานแสดงสินค้า สบายงาม
autumn	ฤดูใบไม้ร่วง	farm	ที่เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์
bar	ฐานที่มั่น จุดศูนย์กลาง	fly	บิน เดินทางโดยเครื่องบิน
bath	อ่างอาบน้ำ	forest	ป่า
beach	ชายหาด	found	ก่อตั้ง
camp	ค่ายพัก	garden	สวน
church	โบสถ์	green	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
city	ตัวเมือง	hall	ระเบียบ ทางเดิน
climb	ปีนป่าย	hill	เนินเขา ภูเขา
country	ประเทศ เกี่ยวกับชนบท	history	ประวัติศาสตร์
delicious	อร่อย	hour	ชั่วโมง
discover	ค้นพบ	huge	ขนาดใหญ่
double	ห้องที่มีเตียงขนาด 5-6 ฟุต	internet	อินเทอร์เน็ต

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 3

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
island	เกาะ	rock	หิน
lake	ทะเลสาบ	safe	ปลอดภัย
local	ท้องถิ่น คนพื้นเมือง	sail	เรือใบ เล่นเรือ
mileage	หนทาง ระยะทางเป็นไมล์ ไมล์สะสม	sea	ทะเล
mountain	ภูเขา	secure	รับประกัน ปลอดภัย ทำให้ปลอดภัย
nature	ธรรมชาติ	shop	ร้านค้า
outdoor	กลางแจ้ง	spacious	กว้างขวาง
park	จอดรถ อุทยาน	spot	จุด
place	สถานที่	spring	ฤดูใบไม้ผลิ
plan	แผน วางแผน	square	ลานกว้าง
plenty	เต็มไปด้วย	station	สถานี
reach	ถึง	stay	พัก อาศัย
rent	เช่า	stone	หิน
rich	ร่ำรวย เต็มไปด้วย	store	ร้านค้า เก็บรักษา
river	แม่น้ำ	street	ถนน

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 4

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
town	เมือง	brick	อิฐ
track	ทางรถไฟ	bridge	สะพาน
train	รถไฟ	cable	ตู้โดยสารเคลื่อนที่ไปตามสายเคเบิล
view	ทิวทัศน์	castle	ปราสาท
weather	สภาพอากาศ	century	ศตวรรษ
wide	กว้าง	classic	แบบดั้งเดิม
wild	ดุร้าย ที่มาจากป่า	cliff	หน้าผา
woods	ป่า	coast	ชายฝั่ง
access	ทางเข้า เข้าถึง	contact	ติดต่อ
admire	ชื่นชม	decorate	ตกแต่ง
advance	(จ่ายหรือจอง) ล่วงหน้า	delight	พอใจ น่าปลื้มใจ
adventure	การผจญภัย	desert	ทะเลทราย
attend	เข้าร่วม	distance	ระยะทาง ห่าง ไกล
attraction	แหล่งท่องเที่ยว แหล่งดึงดูด	district	อาณาเขต บริเวณ
beer	เบียร์	dive	ดำน้ำ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 5

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
environment	สิ่งแวดล้อม	guide	ผู้นำเที่ยว
event	เหตุการณ์ งานเทศกาล	hire	จ้าง
expense	ค่าใช้จ่าย	hotel	โรงแรม
famous	มีชื่อเสียง	impress	ประทับใจ
fantastic	อัศจรรย์	improve	ปรับปรุง
fascinate	หลงใหล	incredible	เหลือเชื่อ
feature	ลักษณะเฉพาะ ทำให้โดดเด่น	invite	เชิญ
flag	ธง	modern	ปัจจุบัน ทันสมัย
folk	คนในท้องถิ่น เกี่ยวกับพื้นบ้าน	mount	จัดแสดง ภูเขา ขึ้นสัตว์เป็นพาหนะ
gate	ประตู	mud	โคลน
gather	รวบรวม รวบรวม	official	ทางการ
giant	ยักษ์ ขนาดใหญ่	organize	จัดหรือรวบรวมให้เป็นระบบ
gift	ของขวัญ	path	เส้นทาง ทางเดิน
golf	กอล์ฟ	period	ช่วงระยะเวลา
gorgeous	หรูหรา สวยงาม	pine	ต้นสน

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ชุติ 6

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
planet	โลก	site	ที่ตั้ง
policy	นโยบาย	ski	สกี
pool	สระน้ำ	solid	ไว้วางใจได้ แข็ง
popular	เป็นที่นิยม	surroundings	สภาพแวดล้อม
port	ท่าเรือ	tent	เต็นท์
rare	หายาก	theatre	โรงภาพยนตร์
recommend	แนะนำ	ticket	ตั๋ว
restaurant	ร้านอาหาร	tip	จุดปลายสุด เคล็ดลับ
royal	ดีเลิศ ใหญ่โต	tower	หอคอย
saint	นักบุญ นักบวช	tradition	ประเพณี
scenic	มีทิวทัศน์สวยงาม	traffic	จราจร
schedule	ตารางเวลา	typical	ที่เป็นแบบอย่าง
season	ฤดูกาล	valley	หุบเขา
shelter	ที่พัก	various	หลากหลาย
shore	ชายฝั่ง	vehicle	ยานพาหนะ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว ชุติ 7

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
village	หมู่บ้าน	concert	คอนเสิร์ต
wander	เดินทาง เร่ร่อน พเนจร	conserve	สงวน อนุรักษ์
abroad	ในต่างประเทศ ในต่างแดน	contemporary	ร่วมสมัย ทันสมัย
agriculture	เกษตรกรรม	craft	หัตถกรรม
airline	สายการบิน	cruise	การล่องเรือ เดินเรือ
ancient	โบราณ เก่าแก่	currency	สกุลเงิน
annual	รายปี ประจำปี	dedicate	อุทิศ
archaeological	เกี่ยวกับโบราณคดี	display	แสดง จัดแสดง
architecture	สถาปัตยกรรม	diverse	หลากหลาย
border	เขตแดน ชายแดน	domestic	ภายในประเทศ
budget	งบประมาณ	emergency	ฉุกเฉิน
capacity	ความจุ ความสามารถในการรองรับได้	enhance	ทำให้ดีขึ้น ปรับปรุง
carve	แกะสลัก	era	ยุค สมัย
celebrate	เฉลิมฉลอง	exhibit	จัด แสดงนิทรรศการ
ceremony	พิธี พิธีการ	explore	สำรวจ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 8

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
extraordinary	พิเศษ	interior	ภายใน
facilitate	อำนวยความสะดวก	landscape	ทิวทัศน์
fee	ค่าธรรมเนียม	legend	ตำนาน
festival	เทศกาล	lodge	บ้านพัก
gallery	ห้องแสดงผลงานศิลปะ	marine	เกี่ยวกับทางทะเล
goods	สินค้า	museum	พิพิธภัณฑ์
harbor	ท่าเรือ	numerous	จำนวนมาก
heritage	มรดก	ocean	มหาสมุทร
highlight	เน้น ทำให้เด่น	overlook	ทัศนียภาพที่ปรากฏแก่สายตา
holy	ศักดิ์สิทธิ์	pace	อัตราการเดิน ความเจริญก้าวหน้า
host	เจ้าบ้าน ผู้จัดงาน เจ้าภาพ	palace	พระราชวัง
ingredient	ส่วนประกอบ วัตถุดิบ	palm	ต้นปาล์ม
inhabitant	ผู้อยู่อาศัย	participate	มีส่วนร่วม
insight	ข้อมูลเชิงลึก การเข้าใจลึกซึ้ง	passion	ความชอบ ความหลงใหล
inspire	ดลบันดาลใจ	peak	จุดสูงสุด

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 9

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
platform	แท่น เวที ขานชาลา	territory	อาณาเขต เขตแดน
preserve	สงวน อนุรักษ์	theme	หัวข้อ ประเด็นหลัก
prior	ที่มีมาก่อน ที่สำคัญกว่า	trail	หนทาง สะกดรอย
province	จังหวัด	treasure	สมบัติ
remote	ระยะไกล	ultimate	ที่สุด สูงสุด
republic	สาธารณรัฐ	unique	พิเศษ หนึ่งเดียว ลักษณะเฉพาะ
resort	รีสอร์ท	urban	เมือง
resource	ทรัพยากร	vast	ใหญ่โต มโหฬาร
retreat	สถานที่สงบเงียบเป็นส่วนตัว	arch	สถาปัตยกรรมรูปทรงโค้ง
route	ถนน เส้นทาง	array	กลุ่มของคนหรือสิ่งของ
rural	เกี่ยวกับชนบท	authentic	ของแท้ น่าเชื่อถือ
sculpture	รูปแกะสลัก	avenue	ถนนหลัก เส้นทาง
stun	ทำให้ตะลึง	bathe	อาบน้ำ
summit	จุดสูงสุด ยอดภูเขา	bronze	ทองสัมฤทธิ์ ทองแดง
symbol	สัญลักษณ์	cafe	ร้านกาแฟ ร้านอาหารขนาดเล็ก

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวร้อยละ 10

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
calendar	ปฏิทิน	marble	หินอ่อน
canal	คลอง แม่น้ำ	mineral	แร่ธาตุ
cathedral	โบสถ์	monument	อนุสาวรีย์
cave	ถ้ำ	overnight	ค้างคืน ตลอดคืน
dynamic	มีชีวิตชีวา สร้างสรรค์	pearl	ไข่มุก
escort	ร่วมเดินทาง	recreation	นันทนาการ
exotic	มาจากต่างประเทศ แปลกใหม่	refresh	ทำให้สดชื่นมีชีวิตชีวา
ferry	เรือข้ามฟาก	romance	เรื่องเพื่อฝัน เรื่องเกี่ยวกับความรัก
fort	ป้อมปราการ	sacred	ศักดิ์สิทธิ์
habitat	ที่อยู่อาศัย อยู่อาศัย	soak	แช่
harvest	เก็บเกี่ยว	spectacular	งดงาม น่าตื่นเต้น
indigenous	ชนพื้นเมือง เกี่ยวกับชนพื้นเมือง	statue	รูปปั้น
infrastructure	โครงสร้างพื้นฐาน	steep	สูงชัน
inn	โรงแรมขนาดเล็ก	stroll	เดินเล่น เตรีวเตร่
magnificent	งดงาม	superb	ดีเลิศ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวร้อยละ 11

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
temple	วัด	memorable	น่าจดจำ
terrace	ระเบียงกลางแจ้ง ดาดฟ้า	paradise	สวรรค์
tropical	เขตร้อนชื้น	passport	หนังสือเดินทาง
venue	สถานที่จัดงาน	peninsula	คาบสมุทร แหลม
villa	บ้านพักตากอากาศ	renovate	บูรณะ ซ่อมแซม
volcanic	เกี่ยวกับภูเขาไฟ	renown	มีชื่อเสียง
altitude	ความสูง	sanctuary	สถานที่ศักดิ์สิทธิ์
courtyard	สนาม ลาน	spa	สปา
feast	งานเลี้ยง งานฉลอง งานเทศกาล	surf	คลื่นซัดฝั่ง ท่องไปตาม
globe	โลก	terrain	ภูมิประเทศ
hike	เดิน(ป่า)	transit	เที่ยวบินที่แวะพักและขึ้นลำเดิมต่อ
iconic	สัญลักษณ์ โดดเด่น โดดดัง	vacation	วันหยุด
inland	ภายในประเทศ ภายในประเทศ	visa	วีซ่า
jewel	อัญมณี	wilderness	บริเวณรกร้าง ป่า
landmark	จุดสังเกต	dune	สันทราย เนินทราย

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 12

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
ecosystem	ระบบนิเวศ	lagoon	ทะเลสาบ
elegance	หรูหรา	majestic	สูงส่ง ยิ่งใหญ่ หรูหรา
excursion	การเดินทางระยะสั้น	motel	โรงแรมที่ห้องนอนติดกับที่จอดรถ
flora	เกี่ยวกับดอกไม้ พรรณพืช	panorama	ทัศนียภาพ มุมมอง
hospitality	การให้ความต้อนรับ	picturesque	สวยงาม ดึงดูด
hub	จุดศูนย์กลาง	pristine	เก่าแก่ ดั้งเดิม
lush	เขียวชอุ่ม อุดมสมบูรณ์	gourmet	การท่องเที่ยวเพื่อลองประกอบอาหาร
plateau	ที่ราบสูง	itinerary	แผนการเดินทาง
refund	ชดใช้ คืนเงิน	kayak	เรือแคนูขนาดเล็ก
trek	เดิน(ป่า)	scuba	ดำน้ำลึก
vibrant	สดใส	backpack	เดินทางแบบแบกเป้เที่ยว
boutique	โรงแรมขนาดเล็กตกแต่งแบบทันสมัย	breath-taking	น่าทึ่ง
canyon	หุบเขา	campsite	ที่ตั้งค่ายพัก
culinary	เกี่ยวกับการทำอาหาร	coastline	ชายฝั่งทะเล
fauna	สัตว์ประจำท้องถิ่น	countryside	ชนบท

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจท่องเที่ยวย่อย ชุดที่ 13

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
downtown	ใจกลางเมือง	underground	รถไฟใต้ดิน
limestone	หินปูน	underwater	ใต้น้ำ
nightlife	สถานบันเทิงยามค่ำคืน	waterfall	น้ำตก
oneway	(ตัวหรือการเดินทาง) เที่ยวเดียว	wellness	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
sightseeing	การท่องเที่ยวชม	wheelchair	รถเข็นสำหรับผู้พิการ
sunset	พระอาทิตย์ตก	wildlife	สัตว์ป่า

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรม

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 1

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
accommodate	จัดหาที่อยู่ให้	journey	การเดินทาง
airport	สนามบิน	leisure	หย่อนใจ เพื่อความบันเทิง
arrive	มาถึง	lounge	ห้องพักผ่อน ห้องนั่งเล่น
atmosphere	บรรยากาศ	luxury	ความหรูหรา
available	ที่มีอยู่ หาได้ ใช้ประโยชน์ได้	offer	เสนอ
bay	อ่าว	private	ส่วนตัว
book	จอง	region	แถบ บริเวณ อาณาเขต
capital	เมืองหลวง	relax	ผ่อนคลาย
convenience	ความสะดวกสบาย	request	ร้องขอ
cuisine	การทำอาหาร	reserve	จอง
culture	วัฒนธรรม	serve	รับใช้ บริการ
depart	ออก	service	การบริการ
executive	ผู้บริหาร	tour	การท่องเที่ยว
express	ด่วน เร่งด่วน	transport	ขนส่ง
guest	แขก	travel	เดินทาง
holiday	วันหยุด	trip	การเดินทาง
ideal	ในอุดมคติ	visit	เดินทาง เยี่ยมเยือน
international	นานาชาติ ระหว่างประเทศ	welcome	ต้อนรับ รับรอง

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 2

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
amaze	ทำให้ประหลาดใจ	collect	เก็บ สะสม
art	ศิลปะ	comfort	ความสบาย ความสะดวก
bar	บาร์	cook	ทำอาหาร คนปรุงอาหาร
base	ชั้นใต้ดิน ฐานที่มั่น	couple	คู่ คู่รัก
bath	อ่างอาบน้ำ	delicious	อร่อย
beach	ชายหาด	dinner	อาหารเย็น อาหารค่ำ
beauty	ความสวยงาม	discover	ค้นพบ
bed	เตียง	done	ปรุงสุก
breakfast	อาหารเช้า	double	ห้องที่มีเตียงขนาด 5-6 ฟุต
bring	นำมา	drink	เครื่องดื่ม ดื่ม
business	ธุรกิจ	excite	ตื่นเต้น
centre	จุดศูนย์กลาง	experience	ประสบการณ์
check-in/out	ลงทะเบียนเข้าพัก/ออกจากที่พัก	floor	ชั้น พื้น
club	สมาคม สโมสร สถานเริงรมย์	garden	สวน
coffee	กาแฟ	heart	ใจกลาง

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 3

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
history	ประวัติศาสตร์	room	ห้องพัก ที่ว่าง
indoor	ในร่ม	sign	ป้าย สัญลักษณ์
inform	แจ้ง ให้ข้อมูล	spacious	กว้างใหญ่ มีเนื้อที่มาก
island	เกาะ	special	พิเศษ
lake	ทะเลสาบ	square	ลานกว้าง
local	ท้องถิ่น คนพื้นเมือง	stay	พัก อาศัย
lunch	มื้อเที่ยง	table	โต๊ะ
mountain	ภูเขา	treat	ปฏิบัติ รักษา
nature	ธรรมชาติ	view	ทิวทัศน์
outdoor	กลางแจ้ง	wedding	การแต่งงาน
park	จอดรถ อุทยาน	access	ทางเข้า เข้าถึง
rate	อัตราราคา	attract	ดึงดูด
rich	ร่ำรวย เต็มไปด้วย	benefit	ประโยชน์
river	แม่น้ำ	casual	สบายๆ ไม่เป็นทางการ
rock	หิน	ceiling	เพดาน ฝ้า

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 4

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
cheese	ชีส	favour	ขึ้นชอบ โปรดปราน
classic	แบบดั้งเดิม	feature	ลักษณะเฉพาะ ทำให้โดดเด่น
coast	ชายฝั่ง	golf	กอล์ฟ
complain	บ่น ร้องเรียน	guide	ผู้นำเที่ยว
contact	ติดต่อ	hotel	โรงแรม
create	สร้าง	impress	ทำให้ประทับใจ
deck	ชั้นดาดฟ้า	improve	ปรับปรุง
decorate	ตกแต่ง	include	รวม
design	ออกแบบ	incredible	เหลือเชื่อ
desk	แผนก	invite	เชิญ
dish	อาหาร	item	สิ่งของในรายการ
due	ครบกำหนด	locate	ตั้งอยู่ที่
entertain	ต้อนรับแขก ทำให้บันเทิง	modern	ปัจจุบัน ทันสมัย
event	เหตุการณ์ งานเทศกาล	partner	โรงแรมพันธมิตร
extend	ยืด ขยาย	pool	สระว่ายน้ำ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 5

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
property	สมบัติ สัมภาระ	approximate	ประมาณ
provide	จัดหาให้	architecture	สถาปัตยกรรม
rare	หายาก	award	รางวัล
register	ลงทะเบียน	blend	ผสม
restaurant	ร้านอาหาร	celebrate	ฉลอง
scenic	มีทิวทัศน์สวยงาม	contemporary	ร่วมสมัย ทันสมัย
shower	ฝักบัว	corporate	ที่ร่วมกัน ที่เกี่ยวกับองค์กร
site	ที่ตั้ง	craft	หัตถกรรม
standard	ห้องโรงแรมแบบมาตรฐาน	custom	ศุลกากร
surround	ล้อมรอบ แวดล้อม	dedicate	อุทิศ
tradition	ประเพณี	distinct	แปลก แตกต่าง
twin	ห้องพักที่มีเตียงขนาด 3.5 ฟุต 2 เตียง	diverse	หลากหลาย
valley	หุบเขา	expand	ขยาย
valuables	ของมีค่า	explore	สำรวจ
various	ต่าง ๆ หลากหลาย	extraordinary	พิเศษ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 6

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
facility	สิ่งอำนวยความสะดวก	ocean	มหาสมุทร
fee	ค่าธรรมเนียม	overlook	ทัศนียภาพที่ปรากฏแก่สายตา
gallery	ห้องแสดงผลงานศิลปะ	passion	ความชอบ ความหลงใหล
heritage	มรดก	reception	ฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า
host	เจ้าบ้าน ผู้จัดงาน เจ้าภาพ	reside	อยู่อาศัย
ingredient	ส่วนประกอบ วัตถุดิบ	resort	รีสอร์ท
innovate	เปลี่ยนแปลงใหม่ ปรับปรุงใหม่	retreat	สถานที่สงบเงียบเป็นส่วนตัว
inquire	สอบถาม	sophisticate	ทันสมัย
inspire	ดลบันดาลใจ	stun	ทำให้ตะลึง
interior	ภายใน	trail	หนทาง สะกดรอย
intimate	คุ้นเคย ใกล้ชิด	ultimate	ที่สุด สูงสุด
landscape	ทิวทัศน์	unique	พิเศษ หนึ่งเดียว ลักษณะเฉพาะ
legend	ตำนาน	vast	ใหญ่โต มโหฬาร
menu	รายการอาหาร	adjacent	ห้องพัก 2 ห้องที่อยู่ติดกัน
occupancy	(อัตรา)การเข้าพัก	array	กลุ่มของคนหรือสิ่งของ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 7

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
authentic	ของแท้ น่าเชื่อถือ	romance	เรื่องเพ้อฝัน เรื่องเกี่ยวกับความรัก
boast	ครอบครองสิ่งที่น่าภูมิใจ	signature	ลายเซ็น สัญลักษณ์
champagne	แชมเปญ	sparkling	น้ำโซดา
chef	คนปรุงอาหาร	spectacular	งดงาม น่าตื่นเต้น
destination	แหล่งท่องเที่ยว จุดหมายปลายทาง	stroll	เดินเล่น เตรีดเตร่
exotic	มาจากต่างประเทศ แปลกใหม่	suite	ห้องชุด
fare	ค่าโดยสาร ค่ายานพาหนะ	terrace	ระเบียงกลางแจ้ง คาดฟ้า
furnish	ประดับ ตกแต่ง	venue	สถานที่จัดงาน
laundry	ซักรีด	villa	บ้านพักตากอากาศ
magnificent	งดงาม	balcony	ระเบียง
marble	หินอ่อน	butcher	คนเชือด คนขายเนื้อ
premier	สำคัญที่สุด	cocktail	ค็อกเทล เครื่องดื่มเหล้าผสมผลไม้
premium	มีคุณภาพสูง	complimentary	ของกำนัล ของชดเชยความเสียหาย
refine	ทำให้ดีขึ้น ทำให้สละสลวย	exquisite	ยอดเยี่ยม สวยงาม
refresh	ทำให้สดชื่นมีชีวิตชีวา	gym	โรงกีฬา

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 8

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
iconic	สัญลักษณ์โดดเด่น โดดดัง	excursion	การเดินทางระยะสั้น
massage	นวด	hospitality	การให้ความต้อนรับ
memorable	น่าจดจำ	lush	เขียวชอุ่ม อุดมสมบูรณ์
pastry	ขนม ขนมหวาน	vacancy	(อัตรา)ห้องว่าง
renown	มีชื่อเสียง	vibrant	สดใส
sanctuary	สถานที่ศักดิ์สิทธิ์	beverage	เครื่องดื่ม
shuttle	พาหนะขนส่งระหว่างสองที่	boutique	โรงแรมขนาดเล็กตกแต่งแบบทันสมัย
soothe	บรรเทา	culinary	เกี่ยวกับการทำอาหาร
spa	สปา	majestic	สูงส่ง ยิ่งใหญ่ หรูหรา
tranquil	เงียบสงบ	oasis	สถานที่ที่หรือเวลาเป็นสุข
tub	อ่างอาบน้ำ	panorama	ทัศนียภาพ มุมมอง
vacation	วันหยุด	picturesque	สวยงาม ดงาม
amenity	สิ่งอำนวยความสะดวก	pristine	เก่าแก่ ดันตำรับ
banquet	งานเลี้ยง	butler	บัตเลอร์ ผู้ดูแลส่วนตัว
elegance	หรูหรา	gourmet	การท่องเที่ยวเพื่อลองประกอบอาหาร

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจโรงแรมย่อย ชุดที่ 9

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
sumptuous	หรูหรา	bartender	บาร์เทนเดอร์ บริกรในบาร์
yoga	โยคะ	bathroom	ห้องน้ำ
unwind	ผ่อนคลาย	breathtaking	น่าทึ่ง
utensil	อุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้านและในครัว	busser	พนักงานเก็บโต๊ะ
cutlery	เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร มีด	doorman	พนักงานเฝ้าประตู
deluxe	ห้องพักเกรดสูง	fireplace	เตาผิง
valet	พนักงานรับรถ	getaway	พักผ่อน
toiletries	อุปกรณ์อาบน้ำ	housekeeper	แม่บ้าน
brunch	อาหารควมมือเช้าและเที่ยง	lifestyle	รูปแบบการดำเนินชีวิต
conciierge	พนักงานที่คอยช่วยเหลือแขก	medium	ปรุ่สูงปานกลาง
bellhop	พนักงานยกกระเป๋า	sunset	พระอาทิตย์ตก
appetizer	อาหารว่าง อาหารเรียกน้ำย่อย	walk-in	การเข้าพักโดยไม่ได้จองล่วงหน้า
babysit	บริการดูแลเด็ก	wellness	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
ballroom	ห้องบอลรูม ห้องเต้นรำ	wildlife	สัตว์ป่า

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบิน

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 1

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
accommodate	จัดหาที่อยู่ให้	journey	การเดินทาง
airport	สนามบิน	leisure	หย่อนใจ เพื่อความบันเทิง
arrive	มาถึง	lounge	ห้องพักผ่อน ห้องนั่งเล่น
atmosphere	บรรยากาศ	luxury	ความหรูหรา
available	ที่มีอยู่ หาได้ ใช้ประโยชน์ได้	offer	เสนอ
bay	หลุมจอดอากาศยาน	private	ส่วนตัว
book	จอง	region	แถบ บริเวณ อาณาเขต
capital	เมืองหลวง	relax	ผ่อนคลาย
convenience	ความสะดวกสบาย	request	ร้องขอ
cuisine	การทำอาหาร	reserve	จอง
culture	วัฒนธรรม	serve	รับใช้ บริการ
depart	ออก	service	การบริการ
executive	ผู้บริหาร	tour	การท่องเที่ยว
express	ด่วน เร่งด่วน	transport	ขนส่ง
guest	แขก	travel	เดินทาง
holiday	วันหยุด	trip	การเดินทาง
ideal	ในอุดมคติ	visit	เดินทาง เยี่ยมเยือน
international	นานาชาติ ระหว่างประเทศ	welcome	ต้อนรับ รับรอง

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 2

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
allow	อนุญาต	danger	อันตราย
bag	กระเป๋า	engine	เครื่องยนต์
baggage	กระเป๋า กระเป๋าเดินทาง	first	ห้องโดยสารชั้นหนึ่ง
base	ฐานที่มั่น	fly	บิน เดินทางทางอากาศ
board	ขึ้นยานพาหนะ	flyer	นักเดินทางที่โดยสารเครื่องบิน
business	ห้องโดยสารชั้นธุรกิจ	hour	ชั่วโมง
call	เรียกมาปฏิบัติหน้าที่	inform	แจ้งข้อมูล
card	บัตร	land	ลงจอด
carrier	สายการบิน	load	ของบรรทุก บรรทุก บรรจุ
carry	กระเป๋าถือ	middle	ที่นั่งแถวกลาง
charge	คิดเงิน	mile	ระยะทางเป็นไมล์
class	ชั้นโดยสาร	pass	ผ่าน
clearance	สัญญาณให้ลงจอดได้	prepare	เตรียมตัว เตรียมพร้อม
comfort	ความสบาย ความสะดวก	rate	อัตราราคา
country	ประเทศ	report	รายงาน

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 3

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
responsible	รับผิดชอบ	advice	คำแนะนำ
return	กลับคืน	agent	นายหน้า ตัวแทน
rule	กฎ	alcohol	แอลกอฮอล์ สุรา
safe	ความปลอดภัย	assist	ช่วยเหลือ
seat	ที่นั่งโดยสาร	flight attendant	พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
secure	รับประกัน ปลอดภัย ทำให้ปลอดภัย	battery	แบตเตอรี่
sign	สัญญาณเตือน	bound	มุ่งไปยัง
space	ที่ว่าง	captain	กัปตัน หัวหน้าผู้ควบคุมเครื่องบิน
special	พิเศษ	cart	รถเข็น
store	เก็บ	chief	หัวหน้า
tax	ภาษี	claim	อ้างสิทธิ์ รับคืน
weather	สภาพอากาศ	commit	ยืนยัน สัญญา
window	ที่นั่งแถวติดหน้าต่าง	deck	ห้องนักบิน
adult	ผู้ใหญ่	deliver	ส่ง
advance	(จ่ายหรือจอง) ล่วงหน้า	direct	เที่ยวบินตรง

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 4

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
distance	ระยะทางไกล	operate	ปฏิบัติการ ปฏิบัติงาน
duty	หน้าที่	organize	จัดหรือรวบรวมให้เป็นระบบ
economy	ห้องโดยสารชั้นประหยัด	pat	ตรวจผู้โดยสารด้วยการตบลำตัวเบาๆ
gate	ประตู	plane	เครื่องบิน
identify	ระบุ(ตัวตน) ป่งชี้	pocket	ช่องใส่ของหลังที่นั่งโดยสาร
individual	แต่ละคน ส่วนบุคคล	port	ด้านซ้ายของเครื่องบิน
instruct	แนะนำ	provide	จัดหาให้
instrument	เครื่องมือ เครื่องดนตรี	recommend	แนะนำ
item	สิ่งของ	refuse	ปฏิเสธ
length	ความยาว ระยะทาง ระยะเวลา	remain	(นั่ง)อยู่กับที่
log	บันทึก	require	ต้องการ
loss	การสูญหาย	respect	เคารพ
mask	หน้ากาก(ออกซิเจน)	row	แถวที่นั่ง
medical	ทางการแพทย์	schedule	ตารางเวลาการบิน
minor	ผู้โดยสารที่อายุต่ำกว่า 12 ปี	seal	ปิดผนึก

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 5

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
senior	พนักงานต้อนรับบนเครื่องบินอาวุโส	climate	สภาพอากาศ
spare	สำรอง	code	รหัส
ticket	ตั๋วโดยสาร	companion	เพื่อนร่วมเดินทาง
tower	หอคอย	compensate	ชดเชย
traffic	จราจร	consent	ยินยอม
transfer	เที่ยวบินที่แวะพักและเปลี่ยนลำ	consult	ปรึกษา
tray	ถาดพับเก็บได้หลังที่นั่งผู้โดยสาร	corporate	ที่ร่วมกัน ที่เกี่ยวกับองค์กร
accompany	ร่วมเดินทาง	crew	ลูกเรือ
aircraft	เครื่องบิน	cruise	เครื่องบินที่บินในลักษณะคงที่
airline	สายการบิน	currency	สกุลเงิน
annual	รายปี ประจำปี	custom	ศุลกากร
approve	อนุมัติ	delay	ความล่าช้าของตารางบิน
assign	กำหนดหรือระบุ (ที่นั่ง)	device	เครื่องมือ
capacity	ความจุ ความสามารถที่จะรองรับได้	disabled	ผู้โดยสารที่บกพร่องทางร่างกาย
charter	เที่ยวบินเช่าเหมาลำ	domestic	เที่ยวบินภายในประเทศ

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 6

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
electronic	เกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์	route	เส้นทางการบิน
emergency	ฉุกเฉิน	specify	ระบุ
excessive	กระเป๋าก้นน้ำหนักที่กำหนด	update	ให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน
facilitate	อำนวยความสะดวก	weigh	น้ำหนัก
infant	ผู้โดยสารทารก	zone	พื้นที่ เขตเวลา
jet	เครื่องบินไอพ่น	cabin	ห้องโดยสาร
liquid	ของเหลว	cargo	สินค้า
numerous	จำนวนมาก	carriage	การขนส่ง
passenger	ผู้โดยสาร	comply	ปฏิบัติตาม
permit	อนุญาต	destination	จุดหมายของเที่ยวบิน
pilot	นักบิน	duration	ระยะเวลา
proceed	ดำเนินการ เดินไปข้างหน้า	escort	ร่วมเดินทาง
prohibit	ห้าม	evacuate	อพยพ
republic	สาธารณรัฐ	exit	ทางออก
restrict	จำกัด	fare	ค่าโดยสาร

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 7

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
fleet	กลุ่มเครื่องบิน	compartment	ช่องเก็บของเหนือศีรษะ
haul	ระยะเวลาที่ใช้ในการบิน	complimentary	ของกำนัล ของชดเชยความเสียหาย
immigrate	เข้าเมือง อพยพ ย้ายถิ่นฐาน	congestion	ความแออัด หนาแน่นของจราจร
overhead	เหนือศีรษะ	disarm	ปลดล็อก
premium	มีคุณภาพสูง	fasten	รัด(เข็มขัด)
strap	รัด(เข็มขัด)	notify	แจ้งให้ทราบ
tag	แถบป้ายบอกข้อมูล	passport	หนังสือเดินทาง
terminal	อาคารผู้โดยสารสนามบิน	ramp	บันไดข้างเครื่องบิน บริการในลานจอด
upgrade	เปลี่ยนที่นั่งไปอยู่ในชั้นที่ดีกว่า	runway	พื้นที่สำหรับการขึ้น-ลงเครื่องบิน
airways	สายการบิน	transit	เที่ยวบินที่แวะพักและขึ้นลำเดิมต่อ
aisle	ที่นั่งแถวติดทางเดิน	turbulent	สภาพอากาศ (แปรปรวน)
altitude	ความสูง	vent	ช่องลมปรับอากาศเหนือศีรษะ
automate	อัตโนมัติ การให้เครื่องบินอัตโนมัติ	visa	วีซ่า
aviation	การบิน	cockpit	ห้องนักบิน
brace	ค้ำ ยึดให้มั่น	hub	ศูนย์กลาง

รายการคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจสายการบินย่อย ชุดที่ 8

คำศัพท์	ความหมาย	คำศัพท์	ความหมาย
luggage	กระเป๋าเดินทาง	copilot	นักบินที่สอง นักบินร่วม
portable	เคลื่อนที่ได้	headset	ชุดหูฟัง
refund	ชดใช้ คืนเงิน	inflight	บนเที่ยวบิน
galley	ห้องครัวบนเครื่องบิน	jumpseat	ที่นั่งพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
aft	ส่วนหลังของเครื่องบิน	landside	เขตนอกการบิน
itinerary	กำหนดการเดินทาง	layover	การจอดแวะพักระหว่างการเดินทาง
lavatory	ห้องน้ำบนเครื่องบิน	legroom	ที่วางขา
recline	ปรับเอนเบาะที่นั่งไปด้านหลัง	onboard	ขึ้นเครื่องบิน
disembark	ลงจากเครื่องบิน	pregnant	การตั้งครรภ์ ผู้โดยสารมีครรภ์
decompress	ความดันอากาศในเครื่องบินลดลง	seatback	เบาะพิง
purser	หัวหน้าพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	seatbelt	เข็มขัดนิรภัย
deplane	ลงจากเครื่องบิน	takeoff	ขึ้นบิน
airbus	ยี่ห้อเครื่องบินโดยสาร	taxiway	ทางขับ ถนนในสนามบิน
airside	เขตการบิน	wheelchair	รถเข็นสำหรับผู้พิการ
armrest	ที่วางแขน		

คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว

ผู้เข้าร่วมการทดลอง	คะแนนแบบทดสอบ		เพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ลำดับที่ 1	33	45	12
ลำดับที่ 2	35	51	16
ลำดับที่ 3	28	48	20
ลำดับที่ 4**	36	45	9
ลำดับที่ 5	26	46	20
ลำดับที่ 6	29	53	24
ลำดับที่ 7	24	51	27
ลำดับที่ 8	26	55	29
ลำดับที่ 9	33	50	17
ลำดับที่ 10	31	51	20
ลำดับที่ 11	30	52	22
ลำดับที่ 12	25	54	29
ลำดับที่ 13	30	46	16
ลำดับที่ 14	29	44	15
ลำดับที่ 15	19	51	32
ลำดับที่ 16	17	43	26
ลำดับที่ 17	23	46	23
ลำดับที่ 18	19	46	27
ลำดับที่ 19	26	47	21
ลำดับที่ 20	21	53	32
ลำดับที่ 21	17	44	27
ลำดับที่ 22	15	50	35
ลำดับที่ 23	14	44	30
ลำดับที่ 24	19	52	33
ลำดับที่ 25	18	49	31
ลำดับที่ 26	12	53	41
ลำดับที่ 27	18	55	37
ลำดับที่ 28*	9	53	44
ลำดับที่ 29	14	53	39
ลำดับที่ 30	19	55	36

*คะแนนเพิ่มขึ้นสูงสุด **คะแนนเพิ่มขึ้นต่ำสุด

คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ กลุ่มธุรกิจโรงแรม

ผู้เข้าร่วมการทดลอง	คะแนนแบบทดสอบ		เพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ลำดับที่ 31**	29	34	5
ลำดับที่ 32	26	41	15
ลำดับที่ 33	21	41	20
ลำดับที่ 34	25	58	33
ลำดับที่ 35	13	35	22
ลำดับที่ 36	20	41	21
ลำดับที่ 37	27	39	12
ลำดับที่ 38	17	33	16
ลำดับที่ 39	14	32	18
ลำดับที่ 40	23	32	9
ลำดับที่ 41	13	37	24
ลำดับที่ 42*	10	56	46
ลำดับที่ 43	19	43	24
ลำดับที่ 44	18	34	16
ลำดับที่ 45	26	33	7
ลำดับที่ 46	16	41	25
ลำดับที่ 47	15	36	21
ลำดับที่ 48	14	39	25
ลำดับที่ 49	25	36	11
ลำดับที่ 50	13	34	21
ลำดับที่ 51	24	47	23
ลำดับที่ 52	22	47	25
ลำดับที่ 53	18	41	23
ลำดับที่ 54	16	38	22
ลำดับที่ 55	18	49	31
ลำดับที่ 56	18	34	16
ลำดับที่ 57	13	34	21
ลำดับที่ 58	14	35	21
ลำดับที่ 59	17	33	16
ลำดับที่ 60	19	35	16

*คะแนนเพิ่มขึ้นสูงสุด **คะแนนเพิ่มขึ้นต่ำสุด

คะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคำศัพท์ออนไลน์ กลุ่มธุรกิจสายการบิน

ผู้เข้าร่วมการทดลอง	คะแนนแบบทดสอบ		เพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ลำดับที่ 61	28	55	27
ลำดับที่ 62	24	53	29
ลำดับที่ 63	22	53	31
ลำดับที่ 64	19	50	31
ลำดับที่ 65	19	51	32
ลำดับที่ 66	23	48	25
ลำดับที่ 67**	24	46	22
ลำดับที่ 68	22	47	25
ลำดับที่ 69	28	53	25
ลำดับที่ 70	21	53	32
ลำดับที่ 71	21	45	24
ลำดับที่ 72	18	50	32
ลำดับที่ 73	25	53	28
ลำดับที่ 74	20	50	30
ลำดับที่ 75	25	51	26
ลำดับที่ 76	24	48	24
ลำดับที่ 77	9	46	37
ลำดับที่ 78	24	53	29
ลำดับที่ 79	16	46	30
ลำดับที่ 80	14	50	36
ลำดับที่ 81*	16	57	41
ลำดับที่ 82	13	51	38
ลำดับที่ 83	16	51	35
ลำดับที่ 84	11	47	36
ลำดับที่ 85	14	47	33
ลำดับที่ 86	12	47	35
ลำดับที่ 87	13	46	33
ลำดับที่ 88	16	45	29
ลำดับที่ 89	13	47	34
ลำดับที่ 90	16	45	29

*คะแนนเพิ่มขึ้นสูงสุด **คะแนนเพิ่มขึ้นต่ำสุด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ปิยะพงษ์ เลาศีร์รัตนชัย
วัน เดือน ปี เกิด	20 ธันวาคม 2529
สถานที่เกิด	นครปฐม
วุฒิการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต (ภาษาศาสตรศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2554) บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2552) ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2557)
ที่อยู่ปัจจุบัน	68/122 ดิเคอนโด แคมป์ส กำแพงแสน ต.กำแพงแสน อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม 73140

